சட்டக்கதிர்

சட்ட மாத இதழ்

SATTAKADIR TAMIL MONTHLY

25 Silver Jubilee 1992-2016-17 வெள்ளி விழா ஆண்டு

''உச்சிமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதினும்
அறங்கூறாயங்கள் அறமே செய்யட்டும்''

நவம்பர் 2026 | கார்த்திகைத் திங்களிதழ் | விலை ரூ.75/-
Vol - 35 | November - 2026 | Issue - 1 | Price Rs.75/-

Registration No. TN/CC(S) DN/228/2024-2026 (License to post without prepayment) WPP No. TN/PMG/CCR/WPP 636/2024-2026

SATTAKADIR

உலக அமைதிக்கான நோபல் பரிசு பெறவிருக்கிற தென்னாப்பிரிக்காவின் முன்னாள் நீதிபதியும் ஐ.நா. மனித உரிமை ஆணையத்தின் முன்னாள் ஆணையாளருமான மாண்புமிகு நீதிபதி டாக்டர் நவீன் பிள்ளை அவர்களுடன் சட்டக்கதிர் ஆசிரியர் டாக்டர் வி.ஆர்.எஸ்.சம்பத்.

முக்கிய தீர்ப்புகள் - சட்ட விளக்கங்கள்

ஆசிரியர் : டாக்டர் வி.ஆர்.எஸ். சம்பத், எம்.ஏ., எம்.எல்., பி.எச்.டி.,

www.sattakadir.com http://epaper.sattakadir.com

VIT
Vellore Institute of Technology
(Deemed to be University under section 3 of UGC Act, 1956)
FIND YOUR FUTURE
Education opens up the mind and allows you to improve your life in so many ways.
At VIT, we believe it is crucial to provide students with an environment that positively influences their thoughts, stimulates their interest and encourages learning in different settings. Our programmes are structured in line with the changing times. Our faculty and infrastructure are geared to be future ready. And, our students learn and imbibe lifelong values that equip them to be futuristic.
VIT
VELLORE INSTITUTE OF TECHNOLOGY
HOSTELLER
www.vit.ac.in vituniversity VIT_univ vellore-institute-of-technology vellore_vit VITUniversityVellore

சட்டக்கதிர்

தமிழ்நாடு அரசு விருது பெற்ற இதழ்

நவம்பர் 2026 http://epaper.sattakadir.com கார்த்திகைத் திங்கள் இதழ் 2026

பொருளடக்கம்

1. புதிய தலைமைச் செயலகமும் சட்டமன்ற வளாகமும்
– தலையங்கம் 5

2. முந்தைய தேர்தல்களில் 1% வாக்குகள் பெறாத அங்கீகரிக்கப்படாத அரசியல் கட்சிக்கு மீண்டும் பொதுச் சின்னம் கோர உரிமையில்லை.
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 11

3. கட்டிட குத்தகையும் கட்டிடத்தில் நிறுவப்படும் சாதனங்கள் பற்றிய வசதிகள் ஒப்பந்தமும் ஒருங்கமைவு குத்தகையை உருவாக்குகின்றன.
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 14

4. தீர்ப்புக் கடனாளி அல்லாதவர் நிறைவேற்று மனுவில் நிவாரணம் கிடைக்காதபோது அதே விஷயத்தில் விதி 99-ன் கீழ் மீண்டும் நிவாரணம் கோர முடியாது
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 19

5. முந்தைய வழக்கில் வழங்கப்பட்ட உறுத்துக்கட்டளை தீர்ப்பாணை பாத்தியதைக்கும் உடைமை மீட்புக்கும் ஆன பிந்தைய வழக்குக்கு தடையாகாது.
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 26

6. தோப்புப் புறம்போக்கு எனக் கட்டிட அனுமதிக்கான தடையின்மைச் சான்றை மறுக்க முடியாது – அணுகுசாலை உரிமையை அங்கீகரித்து, தடையின்மைச் சான்று வழங்க உத்தரவு
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 33

7. பதிவுச் சட்ட மாற்றுமுறை தீர்வழிகளை பின்பற்றாது ஆவணப் பதிவு மறுப்பை எதிர்க்கும் நீ.பே.மனுக்கள் நிலைத்தக்கதல்ல
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 39

8. பொது ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட சொத்துகளுக்கு முத்திரைத்தீர்வைச் சட்டப்பிரிவு 47-Aஇன்கீழ் மறுமதிப்பீடு செய்ய இயலாது – சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 43

9. குறித்த செயலாற்றல் வழக்குகளில் வழக்குக்கு முந்திய சொத்து வாங்குனர்களும் வழக்கிடை வாங்குனர்களும் தேவையான தரப்பினர்களாக வழக்கில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் 48

10. சட்ட நடைமுறையும் மேல்முறையீடும் – சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (மதுரை நீதியர் ஆயம்) 52

11. அனுமதியற்ற பணிவராமைக்காகப் பணிநீக்கம் செய்தது அளவுக்கு மீறிய தண்டனை–பணிவராமைக் காலத்தைத் தவிர்த்து பணிசார் மற்றும் ஓய்வூதியப் பயன்களை வழங்க உத்தரவு
– சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (மதுரை அமர்வு) 55

12. பொதுக் குழுவும் அதன் தேர்தலும் – சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (மதுரை நீதியர் ஆயம்) 59

13. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ''ஆவணம் கிடைக்கவில்லை'' என்பது எப்போது குற்றவியல் பிரச்சினையாக மாறுகிறது? – சித்தார்த்த சங்கர் மிஸ்ரா 64

14. 2009ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பள்ளிகள் (கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்
– தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி ஆணையம் 69

15. 2010ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர் பள்ளிக் கல்வி முறைச் சட்டம்
– தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி ஆணையம் 76

16. 2027இல் 24 பொது விடுமுறை நாள்கள் – தமிழக அரசு அரசாணை வெளியீடு 82

சட்டக்கதிர்

ஆசிரியர் வெளியிடுபவர்:
முனைவர் வே.இரா.சே.சம்பத்

சிறப்பு ஆலோசனைக் குழு:
மூத்த வழக்கறிஞர்கள்:
திரு.ஆர்.காந்தி, திரு.ஆர்.விடுதலை
திரு.ஆர். சண்முகசுந்தரம்,
டாக்டர் எ. தியாகராஜன்

சட்ட/தமிழ் வல்லுநர்கள்:
டாக்டர் ஆர். மீனாட்சி சுந்தரம்
முனைவர் மு. முத்துவேலு

வழக்கறிஞர்கள்:
திரு. டி.வீரசேகரன், திரு.வி.இரவி
திரு. சரவணன் தனபால், திரு.எஸ். நாகநாதன்
திருமதி ஆதிலட்சுமி லோகமூர்த்தி
திருமதி டி. ஸ்ரீதேவி, திரு. எஸ். பாலமுருகன்

சென்னை உயர்நீதிமன்றத் தொடர்பாளர்:
திரு.ஏ.என்.புருஷோத்தம், வழக்கறிஞர்

டெல்லி உச்சநீதிமன்றத் தொடர்பாளர்:
திருமதி இந்திரா, வழக்கறிஞர்

மொழி பெயர்ப்பாளர் குழு:
திருமதி ஓ.பா.சாந்தி, மதுரை திரு.எஸ்.சம்பத்
திரு.து. முத்துசாமி, வழக்கறிஞர்
திரு.பா.ஞானசேகரன், திரு.மா.வெற்றிவேல்

அலுவலகப் பணிக்குழு:
முனைவர் ச. அரவிந்தன்
முனைவர் ச. அழகிரி
திரு. டி.கே.எஸ். மணிவண்ணன்
திரு. கதிரவன் வெங்கடேசன்

வடிவமைப்பு: வாசன் அச்சகம், சென்னை

சந்தா விவரம்	*உள்நாடு*	*வெளிநாடு*
தனி இதழ்	₹ 75	US $ 3
ஆண்டுச் சந்தா	₹ 900	US $ 25
வாழ்நாள் சந்தா	₹ 10,000	US $ 250
காப்பாளர் சந்தா	₹ 25,000	US $ 500

சந்தாத் தொகையைச் ''சட்டக்கதிர்'' என்ற பெயருக்குக் காசோலை **(Cheque),** வங்கி வரைவுக் கேட்போலை **(DD)** மூலமாகக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பிவைக்கவும். சந்தாத் தொகையைப் பணவிடை **(Money Order)** மூலமாக அனுப்ப வேண்டாம் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

விளம்பரத்திற்கான விவரத்தையும் தொகையையும் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்குத் தொடர்பு கொண்டு அறிந்து கொள்க.

சட்டக்கதிர்
3/2, சுவாதிராம் மாளிகை, ஜூபிடர் வளாகம்,
3, துர்காபாய் தேஷ்முக் சாலை,
இராஜா அண்ணாமலைபுரம், சென்னை-600 028.
தொலைபேசி 91-44-24953915 / 24620198
தொலைநகல் 91-44-24959515
E-mail:sattakadir1992@yahoo.co.in.
website:www.sattakadir.com

சட்டக்கதிர் வெளியீடுகள்

சட்டக்கதிர் ஆண்டுத் தொகுப்பு (12 இதழ்களைக் கொண்ட தொகுப்பு)	ரூ.1200/-
நீதிமன்றங்களில் தமிழ்	ரூ.500/-
தமிழ்நாட்டில் நீதிமுறைகள்	ரூ.500/-
அறிஞர்களின் பார்வையில் அண்ணா	ரூ.500/-
தமிழர் தமிழ்நாடு சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி	ரூ.500/-
சட்டமும் சமுதாயமும் (அச்சில்)	ரூ.150/-
சென்னையிலிருந்து உலகை நோக்கி	ரூ.200/-
உன்னுள் என்னைப் பார்	ரூ.150/-
உலகெங்கும் கலைஞர்	ரூ.300/-
"International Conference of Tsunami, Disaster Management and Coastal Development Report" (English)	Rs.500/-

''சட்டக்கதிர்'' என்ற பெயருக்குக் காசோலை **(Cheque),** வங்கி வரைவுக் கேட்போலை **(DD)** மூலமாகக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பி நூல்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவும்.

சட்டக்கதிர்
3/2, சுவாதிராம் மாளிகை, ஜூபிடர் வளாகம்,
3, துர்காபாய் தேஷ்முக் சாலை,
இராஜா அண்ணாமலைபுரம்,
சென்னை-600 028.
E-mail:sattakadir1992@yahoo.co.in.
website:www.sattakadir.com

சட்டக்கதிர் QR CODE ஸ்கேன் செய்து சட்டக்கதிர் ஆண்டு சந்தா செலுத்தலாம். சட்டக்கதிர் ஆண்டு சந்தா செலுத்தி தடங்கலின்றி இதழ்கள் கிடைக்கப் பெறுவீர்!

சட்டக்கதிர்

"முன்னேற்றமே எங்கள் பேச்சு – உயர்
முத்தமிழே எங்கள் மூச்சு"

கார்த்திகைத் திங்கள் இதழ்

சட்டம் – 35 நவம்பர் 2026 கதிர் – 1

புதிய தலைமைச் செயலகமும் சட்டமன்ற வளாகமும்

சட்டமன்றம் கோட்டையில் தொடரட்டும்! நிர்வாகத்திற்கு தனித் தலைமைச் செயலகம் அமையட்டும்! நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படட்டும்!

மூன்று முக்கிய அமைப்புகளுக்கும் தனித்தனி தலைமையகங்கள் – தமிழ்நாட்டின் எதிர்கால நிர்வாகத்திற்கான தொலைநோக்குச் சிந்தனை.

சென்னை:

தமிழ்நாட்டில் புதிய தலைமைச் செயலகம் அமைப்பது தொடர்பாக தற்போது நடைபெற்று வரும் விவாதத்தில், கட்டடம் எங்கே அமைய வேண்டும் என்ற கேள்வியைவிட முக்கியமான ஒரு கொள்கை சார்ந்த கேள்வி இருக்கிறது. அது, சட்டமன்றம், நிர்வாகத் துறை, நீதித்துறை ஆகிய மூன்று முக்கிய அமைப்புகளின் தனித்தன்மையையும் அவற்றுக்குத் தேவையான தலைமையகங்களையும் எவ்வாறு திட்டமிடுவது என்பதாகும்.

சட்டமன்றம் (Legislature), நிருவாகத் துறை (Executive), நீதித்துறை (Judiciary) ஆகிய மூன்றும் தத்தமது பொறுப்புகளுக்கு ஏற்ற தனித்தனி தலைமையகங்களில் செயல்படுவதற்கான வாய்ப்புகளை அரசு தீவிரமாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க புனித ஜார்ஜ் கோட்டையிலேயே தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும். அரசின் நிர்வாக அலுவலகங்களுக்காக நவீன வசதிகளுடன் கூடிய புதிய தலைமைச் செயலகத்தை வேறு பொருத்தமான இடத்தில் அமைக்க வேண்டும். நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தையும் தனித்துவத்தையும் பாதுகாக்கும் வகையில் அதன் செயல்பாடுகள் தொடர வேண்டும்.

மூன்று அமைப்புகள் - மூன்று தனித்துவமான பொறுப்புகள்!

ஜனநாயக அரசின் செயல்பாட்டில் மூன்று முக்கிய அமைப்புகள் உள்ளன.

முதலாவது-சட்டமியற்றும் துறை (Legislature)

மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சட்டங்களை இயற்றும் அமைப்பு இது. தமிழ்நாட்டில் சட்டமன்றம் மக்களின் பிரச்சினைகளை விவாதிக்கிறது; அரசின் கொள்கைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்புகிறது; அமைச்சர்களிடம் விளக்கம் கோருகிறது; மாநிலத்தின் வளர்ச்சிக்கான சட்டங்களையும் நிதி ஒதுக்கீடுகளையும் பரிசீலிக்கிறது.

இரண்டாவது - நிர்வாகத் துறை (Executive)

முதலமைச்சர், அமைச்சர்கள், தலைமைச் செயலாளர் மற்றும் அரசுத் துறைகள் உள்ளிட்ட நிர்வாக அமைப்புகள் சட்டங்களையும் அரசின் கொள்கைகளையும் நடைமுறைப்படுத்துகின்றன. அரசாணைகள், நலத்திட்டங்கள், நிதி ஒதுக்கீடுகள், பொதுச் சேவைகள் மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவது நிருவாகத்தின் முக்கியப் பணியாகும்.

மூன்றாவது - நீதித்துறை (Judiciary)

நீதிமன்றங்கள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் வழக்குகளை விசாரித்து நீதி வழங்குகின்றன. அரசின் நடவடிக்கைகள் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுள்ளனவா என்பதையும், உரிய வழக்குகளில் அரசியலமைப்புச் சட்ட உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளனவா என்பதையும் நீதிமன்றங்கள் பரிசீலிக்கின்றன.

இந்த மூன்று அமைப்புகளின் பணிகளும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையவையாக இருந்தாலும், ஒன்றின் பணியை மற்றொன்று முறையற்ற வகையில் கட்டுப்படுத்தவோ, அதன் சுதந்திரத்தைப் பாதிக்கவோ கூடாது.

இந்திய அரசியலமைப்பின் அடிப்படைக் கட்டமைப்பில் அதிகாரப் பகிர்வு, பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் நீதித்துறையின் சுதந்திரம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. இந்தியாவில் சட்டமன்றத்திற்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறைக்கேற்ற தொடர்பு உள்ளது. எனவே, மூன்று அமைப்புகளும் ஒரே வளாகத்தில் இருக்கக் கூடாது என்பதல்ல இங்கு முன்வைக்கப்படும் கருத்து; அவற்றின் செயல்பாடுகளுக்குத் தேவையான தனித்தன்மையும் நிறுவனச் சுதந்திரமும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதே முக்கிய நோக்கம்.

தனித்தனி தலைமையகங்கள் - ஏன் இந்தக் கொள்கை அவசியம்?

சட்டமன்றமும் தலைமைச் செயலகமும் ஒரே வளாகத்தில் அமைந்தால், சில நிர்வாக நடவடிக்கைகளுக்கு வசதிகள் கிடைக்கலாம். ஆனால், அவை வெவ்வேறு பணிகளைச் செய்யும் அமைப்புகள் என்பதையும் மறந்துவிடக் கூடாது.

சட்டமன்றத்தின் முதன்மைப் பணி சட்டங்களை இயற்றுவதும் அரசின் செயல்பாடுகளைக் கண்காணிப்பதும் ஆகும். தலைமைச் செயலகத்தின் முதன்மைப் பணி அரசின் கொள்கைகளைச் செயல்படுத்துவதும் நிர்வாகத் துறைகளை ஒருங்கிணைப்பதும் ஆகும்.

சட்டமன்றத்திற்குத் தேவையான விவாத அரங்குகள், அரசியல் கட்சிகளுக்கான அலுவலகங்கள், உறுப்பினர்களுக்கான அலுவலகங்கள், குழுக் கூட்ட அறைகள், நூலகம், ஆய்வு வசதிகள் மற்றும் சட்டமன்றச் செயல்பாடுகளுக்கான தொழில்நுட்பக் கட்டமைப்புகளைத் திட்டமிடலாம்.

அதேபோல், தலைமைச் செயலகத்தில் முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சர்களின் அலுவலகங்கள், அரசுத் துறைச் செயலாளர்களின் பணியிடங்கள், ஒருங்கிணைந்த நிர்வாகக் கூட்ட அரங்குகள், பொதுமக்கள் சேவை மையங்கள் மற்றும் நவீன தகவல் தொடர்பு வசதிகளை உருவாக்கலாம்.

நீதித்துறைக்குத் தேவையான நீதிமன்ற அறைகள், வழக்கறிஞர்களுக்கான வசதிகள், நீதிமன்றப் பதிவகங்கள், வழக்காடிகளுக்கான காத்திருப்பு வசதிகள், பாதுகாப்பு மற்றும் அணுகல்தன்மை ஆகியவை தனிப்பட்ட தேவைகளின் அடிப்படையில் திட்டமிடப்பட வேண்டும்.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் தொடர வேண்டும்!

தமிழ்நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றில் புனித ஜார்ஜ் கோட்டை தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சென்னையின் வரலாற்று வளர்ச்சியுடன் தொடர்புடைய இந்த வளாகம், மாநிலத்தின் நிர்வாக மற்றும் சட்டமன்ற மரபுகளின் முக்கிய அடையாளமாக விளங்குகிறது.

சட்டமன்றம் என்பது சாதாரண அரசு அலுவலகம் அல்ல. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மாநிலத்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் விவாதங்களை நடத்தும் மக்களவை மன்றமாகும். மாநிலத்தின் சட்டங்கள், நிதிநிலை அறிக்கை, அரசின் கொள்கைகள், மக்கள் நலத்திட்டங்கள், கல்வி, மருத்துவம், தொழில், விவசாயம், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சமூகநீதி போன்ற

முக்கியப் பிரச்சினைகள் சட்டமன்றத்தில் விவாதிக்கப்படுகின்றன. எனவே, சட்டமன்றத்தின் இருப்பிடத்தை முடிவு செய்யும்போது கட்டடத்தின் பரப்பளவு, நவீன வசதிகள் அல்லது கட்டுமானச் செலவு ஆகியவற்றை மட்டும் பார்க்க முடியாது. அதன் வரலாற்று அடையாளம், ஜனநாயக மரபு மற்றும் எதிர்காலப் பயன்பாடு ஆகியவற்றையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் இடவசதி குறைபாடுகள் இருக்கலாம். பாதுகாப்பு, வாகன நிறுத்துமிடம், உறுப்பினர்களுக்கான அலுவலகங்கள் மற்றும் நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதில் சவால்கள் இருக்கலாம். ஆனால், அந்தச் சவால்களை ஆய்வு செய்து தீர்வுகளைக் கண்டறிந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

கோட்டையின் பாரம்பரியக் கட்டடங்களைப் பாதுகாத்து, சட்டமன்றத்தின் செயல்பாடுகளுக்குத் தேவையான வசதிகளை மேம்படுத்த முடியுமா என்பதை நிபுணர்கள் ஆராய வேண்டும். கட்டடவியல் நிலை, பாதுகாப்பு, அலுவலக இடவசதி, உறுப்பினர்களின் தேவைகள் மற்றும் பொதுமக்களின் அணுகல் ஆகியவை மதிப்பிடப்பட வேண்டும்.

இந்திய அரசும் அதன் அமைப்புகளும்

இந்திய தலைநகரம் டெல்லி கூறும் பாடம் நமது தலைநகரில் உச்சநீதிமன்றம் தனி வளாகம் நாடாளுமன்றம் தனி வளாகம் அமைச்சக செயலகம் தனி வளாக என்ற விதத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்த அமைப்பு இந்திய விடுதலைக்கு முன்பிருந்த செயல்பட்டு வருகிறது. இந்திய நாடாளுமன்ற கட்டிடம் மிகவும் புகழ் வாய்ந்த கட்டிடமாகும். இப்போது புதியதாக கட்டப்பட்ட நாடாளுமன்றம் மிகச் சிறப்புத்தன்மை வாய்ந்தது.

மற்ற மாநிலங்களில் சட்டமன்றம்

இந்தியாவின் மாநிலத் தலைநகரங்களில் சட்டமன்றம், நிருவாகச் செயலகம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் அமைந்துள்ள இடங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் ஒரே மாதிரியான கட்டட அமைப்பு இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் மூன்று தலைமையகங்கள் தனித்தனி கட்டிடத்தில் இயங்குகின்றன.

மற்ற மாநிலங்களிலும் சட்டமன்றம், தலைமைச் செயலகம் மற்றும் உயர்நீதிமன்றம் வெவ்வேறு கட்டடங்கள் அல்லது வளாகங்களில் செயல்படுகின்றன. குறிப்பாக, உத்தரபிரதேசம், ஆந்திர, தெலுங்கானா, கேரளா, மகாராஷ்டிரா என அனைத்து மாநிலங்களிலும் தனித்தனி வளாகம் அமைந்துள்ளது. கர்நாடாகாவில் மட்டும் ஒரே வளாகத்தில் இயங்குகிறது.

உலக நாடுகள் வழங்கும் பாடம்

அமெரிக்காவில் ''காங்கிரஸ் கேபிடல்'' கட்டடத்தில் செயல்படுகிறது. குடியரசு தலைவரின் அதிகாரப்பூர்வ நிருவாக மையம் வெள்ளை மாளிகையாகும். உச்சநீதிமன்றம் தனித்தனி கட்டடத்தில் இயங்குகிறது. இங்கிலாந்தில் நாடாளுமன்றம் வெஸ்ட்மின்ஸ்டர் வளாகத்தில் செயல்படுகிறது. பிரதமரின் அதிகாரப்பூர்வ அலுவலகம் டவுனிங் தெருவில் அமைந்துள்ளது. உச்சநீதிமன்றம் தனியான கட்டிடத்தில் செயல்படுகிறது.

பிரான்சில் மலேசியாவில் ஆஸ்திரேலியாவில் சிங்கப்பூரில் சீனாவில் என எங்கும் மூன்றும் தனித்தனி கட்டிடங்களில் தனித்தனி வளாகத்தில் இயங்குகிறது.

இந்த எடுத்துக்காட்டுகள், அரசின் வெவ்வேறு அமைப்புகளுக்குத் தனித்தனிக் கட்டடங்களும் பணிச்சூழல்களும் இருக்க முடியும் என்பதைக் காட்டுகின்றன. இருப்பினும், உலகின் அனைத்து

நாடுகளிலும் ஒரே மாதிரியான கட்டட அமைப்பு உள்ளது என்று பொதுமைப்படுத்த முடியாது. ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசியலமைப்பு, ஆட்சிமுறை மற்றும் வரலாற்றுக்கு ஏற்ப ஏற்பாடுகள் மாறுபடுகின்றன. தமிழ்நாட்டுக்கான பாடம் என்னவென்றால், ஒரு புதிய தலைமைச் செயலகத் திட்டத்தை உருவாக்கும்போது மற்ற நாடுகளின் அனுபவங்களை ஆய்வு செய்து, நிருவாகத் திறன், பாதுகாப்பு, பொதுமக்களின் அணுகல், செலவு மற்றும் நிறுவனச் சுதந்திரம் ஆகியவற்றில் பயன்படும் அம்சங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

புதிய தலைமைச் செயலகம் அமைந்தாலும் பழைய நிர்வாகக் குழப்பங்கள் தொடரக்கூடாது!

தமிழ்நாட்டில் புதிய தலைமைச் செயலகம் அமைப்பது குறித்து விவாதிக்கும்போது, முன்பு நடைபெற்ற நிர்வாக மாற்றங்களின் அனுபவங்களையும் கணக்கில் கொள்ள வேண்டும். ஓமந்தூரார் அரசினர் தோட்டத்தில் புதிய தலைமைச் செயலக வளாகம் உருவாக்கப்பட்டது. பின்னர் அது மருத்துவமனையாக மாற்றப்பட்டது. இதனால், அரசுக் கட்டடங்களின் பயன்பாடு, நீண்டகாலத் திட்டமிடல் மற்றும் பொதுப் பணத்தின் பயன்பாடு குறித்து தொடர்ந்து கேள்விகள் எழுந்துள்ளன. ஓர் அரசு உருவாக்கிய கட்டடத்தை அடுத்த அரசு வேறு நோக்கத்திற்குப் பயன்படுத்துவது எப்போதும் கேள்வியாக உள்ளது. பொதுமக்களின் தேவைகள் மாறும்போது கட்டடங்களின் பயன்பாட்டையும் மாற்ற வேண்டியிருக்கலாம்.

ஆனால், பெரிய நிருவாகத் திட்டங்கள் அரசியல் ஆட்சி மாற்றங்களால் அடிக்கடி மாற்றப்படும் போது, கட்டுமானச் செலவு, மறுசீரமைப்புச் செலவு, அலுவலக மாற்றம் மற்றும் நிர்வாகத் தடைகள் ஏற்படலாம். எனவே, புதிய தலைமைச் செயலகத்தை உருவாக்குவதற்கு முன் அதன் நோக்கம், பயன்பாடு, நிர்வாக அமைப்பு மற்றும் நீண்டகாலத் திட்டம் ஆகியவை தெளிவாக வரையறுக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றத்தையும் நிருவாகத்தையும் ஒரே வளாகத்தில் மீண்டும் அமைத்துவிட்டு, எதிர்காலத்தில் அவற்றின் தேவைகள் மாறும்போது மீண்டும் இடமாற்றம் செய்ய வேண்டிய நிலை உருவாகாதபடி திட்டமிட வேண்டும். ஒரு கட்டடத்தை உருவாக்குவது எளிதாக இருக்கலாம்; ஆனால், பல தலைமுறைகளுக்குப் பயன்படும் நிர்வாக அமைப்பை உருவாக்குவதற்கு தொலைநோக்குப் பார்வையும் நிலையான கொள்கையும் அவசியம்.

புதிய தலைமைச் செயலகம் எங்கு அமையலாம்?

புதிய தலைமைச் செயலகத்திற்கான இடத் தேர்வில் பல்வேறு மாற்று வாய்ப்புகளை அரசு ஆய்வு செய்யலாம்.

ஓமந்தூரார் அரசினர் தோட்டம்

ஏற்கெனவே தலைமைச் செயலகப் பயன்பாட்டிற்காக உருவாக்கப்பட்ட கட்டமைப்புகள் இருப்பதால், அவற்றை மீண்டும் நிர்வாகப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டுவர முடியுமா என்பதை மதிப்பிடலாம். அங்கு தற்போது செயல்படும் மருத்துவமனையின் தேவைகள் மற்றும் நோயாளிகளின் நலன் கருத்தில் கொண்டு எம்ஜிஆர் மருத்துவ பல்கலைக்கழக வளாகத்துக்கு மாற்றலாம். பல்கலைக்கழகத்தில் இன்று வரையில் மருத்துவமனை இல்லை. மருத்துவமனை இல்லாத மருத்துவ பல்கலைக்கழகம் நம் தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் இயங்கி வருகிறது.

பட்டினப்பாக்கம் – போர்ஷோர் எஸ்டேட்

இந்தப் பகுதி புதிய சட்டமன்றம் மற்றும் தலைமைச் செயலக வளாகத்திற்கான திட்டத்தில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், நிலத்தின் சட்டநிலை, போக்குவரத்து, சுற்றுச்சூழல், மழைநீர் வடிகால் மற்றும் கட்டுமானச் செலவுகள் ஆகியவை விரிவாக செய்து மீண்டும் வீட்டு வசதி வாரியத்திடம்

ஒப்படைத்து விட்டு அங்கு வீடுகள் கட்ட அனுமதிக்கலாம் அல்லது வெளிநாடுகளில் உள்ளதுபோல் சென்னை நகரில் பல்வகை வணிக நகரமாக மாற்றலாம்.

பல்லவன் இல்லம்

அப்பகுதியின் தற்போதைய போக்குவரத்துப் பயன்பாடு, நில உரிமை, இடவசதி மற்றும் அரசுப் போக்குவரத்துச் சேவைகளுக்கு ஏற்படும் தாக்கம் ஆகியவற்றை மதிப்பிட வேண்டும். மேலும் வளாகம் போதுமானதாக இல்லை.

நந்தனம் அண்ணா சாலை

ஒய்எம்சிஏ மற்றும் கால்ப் தொடர்புடைய நிலம் குறித்து முன்வைக்கப்படும் கருத்துகள், அதன் உண்மையான உரிமை, பரப்பளவு, தற்போதைய பயன்பாடு மற்றும் சட்டபூர்வ அனுமதிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆராயப்பட வேண்டும். இது மிக பொருத்தமான இடம் இதை தலைமைச் செயலகம் அமைக்க பார்க்கலாம்.

தீவுத்திடல்

இராணுவப் பயன்பாட்டில் உள்ள நிலங்கள் அல்லது திறந்த மைதானங்கள் குறித்து கருத்து முன்வைக்கப்பட்டால், மத்திய அரசின் பாதுகாப்புத் துறையுடன் சட்டபூர்வமான பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, நிலப் பயன்பாட்டின் சாத்தியக்கூறுகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இதை இந்திய அரசிடமிருந்து வாங்கி கொள்ள வேண்டும். இதுவும் மிகச் சிறப்பான இடம். இது தற்போதைய தலைமை கொளத்தூரில் உள்ளது. எனவே தனி வளாகமாய் அமைப்பது எளிது.

மெட்ராஸ் ரேஸ் கிளப் தொடர்புடைய நிலப்பகுதிகள்

அந்த நிலங்களின் உண்மையான உரிமை, தற்போதைய சட்டநிலை மற்றும் அரசின் பயன்பாட்டிற்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னரே திட்டமிட வேண்டும்.

இந்த இடங்களில் எது சிறந்தது என்பதை முன்கூட்டியே தீர்மானிக்காமல், அனைத்தையும் ஒரே அளவுகோல்களின் அடிப்படையில் ஒப்பிட வேண்டும்.

நந்தம்பாக்கம் ராணுவ இடம்

நந்தம்பாக்கம் வணிக வளாகம் எதிரில் இராணுவ இடம் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறது. இந்த இடமும் தலைமை செயலகம் அமைய மிகச் சரியான இடமாகும்.

மூன்று தனித்தனி தலைமையகங்களுக்கான திட்டம்

தமிழ்நாடு அரசு ஒரு ஒருங்கிணைந்த நீண்டகாலத் திட்டத்தை உருவாக்கலாம்.

இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம் மூன்று அமைப்புகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பற்றதாக மாற்றுவது அல்ல. ஒவ்வொரு அமைப்பும் தன் பணியைச் சிறப்பாகச் செய்யும் வகையில் பொருத்தமான இடவசதியையும் நிர்வாக அமைப்பையும் உருவாக்குவதாகும்.

வல்லுநர் குழு அமைத்து வெளிப்படையான முடிவை எடுக்க வேண்டும்

புதிய தலைமைச் செயலகம் மற்றும் சட்டமன்றத்தின் எதிர்கால இருப்பிடம் குறித்து அரசு ஓர் உயர்நிலை நிபுணர் குழுவை அமைக்கலாம்.

நகரமைப்பு வல்லுநர்கள், கட்டடக் கலைஞர்கள், பொறியாளர்கள், நிருவாக அதிகாரிகள், பொருளாதார நிபுணர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், சுற்றுச்சூழல் வல்லுநர்கள் மற்றும் பாரம்பரியக் கட்டடப் பாதுகாப்பு வல்லுநர்கள் அந்தக் குழுவில் இடம்பெறலாம்.

அவர்கள் ஒவ்வொரு மாற்று இடத்தையும் பின்வரும் அடிப்படைகளில் மதிப்பிட வேண்டும்:

1. நிலத்தின் உரிமை மற்றும் சட்டபூர்வ அனுமதிகள்.

2. கட்டுமானம் மற்றும் நீண்டகாலப் பராமரிப்புச் செலவு.

3. போக்குவரத்து மற்றும் பொதுமக்களின் அணுகல்.

4. சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பாரம்பரியப் பாதுகாப்பு.

5. சட்டமன்றத்திற்குத் தேவையான இடவசதிகள்.

6. நிருவாக அலுவலகங்களின் ஒருங்கிணைப்பு.

7. நீதித்துறையின் சுதந்திரம் மற்றும் செயல்பாட்டுத் தேவைகள்.

8. எதிர்கால விரிவாக்கம் மற்றும் தொழில்நுட்ப வசதிகள்.

9. அரசியல் ஆட்சி மாற்றங்களுக்குப் பின்னரும் திட்டம் நிலையாகத் தொடரும் வாய்ப்பு.

இந்த ஆய்வறிக்கை பொதுமக்கள் பார்வைக்கு வெளியிடப்பட வேண்டும். சட்டமன்றத்திலும் விவாதம் நடத்தப்பட வேண்டும். திட்டத்தின் நன்மை, செலவு மற்றும் நடைமுறைச் சாத்தியக்கூறுகள் வெளிப்படையாக விளக்கப்பட வேண்டும்.

புதிய தலைமைச் செயலகம் எங்கு அமைய வேண்டும் என்பது முக்கியமான கேள்வி. ஆனால், அதைவிட முக்கியமானது, தமிழ்நாட்டின் சட்டமன்றம், நிருவாகம் மற்றும் நீதித்துறை ஆகிய மூன்று அமைப்புகளுக்கும் உரிய தனித்தன்மையையும் பணிச்சூழலையும் எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பதாகும்.

சட்டமன்றத்தைப் புனித ஜார்ஜ் கோட்டையில் தொடர்ந்து செயல்படச் செய்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை முழுமையாக ஆய்வு செய்ய வேண்டும். நிருவாகத்திற்கான புதிய தலைமைச் செயலகத்தை வேறு பொருத்தமான இடத்தில் அமைப்பதற்கான மாற்று வாய்ப்புகளை மதிப்பிட வேண்டும். நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தையும் அதன் தனித்துவமான தேவைகளையும் முழுமையாக மதிக்க வேண்டும்.

தமிழ்நாடு அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான கோரிக்கை: சட்டமன்றத்தின் வரலாற்றுப் பெருமையைப் பாதுகாக்கவும்; நிர்வாகத்திற்கு நவீன, தனித்தலைமைச் செயலகத்தை உருவாக்கவும்; நீதித்துறையின் சுதந்திரத்தை மதிக்கவும்; மூன்று அமைப்புகளுக்கும் தெளிவான பொறுப்புகளும் பொருத்தமான தலைமையகங்களும் அமையக்கூடிய நீண்டகாலக் கொள்கையை உருவாக்கவும். அரசுகள் மாறலாம்; அரசியல் சூழல்கள் மாறலாம். ஆனால், பொதுமக்களின் வரிப்பணத்தில் உருவாக்கப்படும் கட்டடங்களும் நிர்வாக அமைப்புகளும் பல தலைமுறைகளுக்குப் பயனளிக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றைப் பாதுகாத்து, ஜனநாயகத்தின் அடித்தளத்தை வலுப்படுத்தி, நவீன நிர்வாகத்தை உருவாக்குவதற்கான முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டும். **சட்டமன்றம் கோட்டையில் தொடரட்டும்!** நிர்வாகத்திற்கு நவீன தலைமைச் செயலகம் அமையட்டும்! நீதித்துறையின் சுதந்திரம் பாதுகாக்கப்படட்டும்! தமிழ்நாட்டின் நிர்வாக எதிர்காலம் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் திட்டமிடப்படட்டும்!

– ஆசிரியர்

முந்தைய தேர்தல்களில் 1% வாக்குகள் பெறாத அங்கீகரிக்கப்படாத அரசியல் கட்சிக்கு மீண்டும் பொதுச் சின்னம் கோர உரிமையில்லை.

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதி சுஷ்ருத் அரவிந்த் தர்மாதிகாரி,
மாண்புமிகு நீதிபதி ஜி.அருள் முருகன்
நீ.பே.எண் 6142/2026
தேதி: 24.03.2026
2026 (2) CTC 865

தேசிய மக்கள் சக்தி கட்சி
சார்பாற்றம் அதன் தலைவர் எம்.எல். ரவி,
21/11, வெங்கட்ராமன் தெரு, மின்ட்,
சென்னை – 600 001. **... மனுதாரர்(கள்)**

–எதிர்–

1. இந்தியத் தேர்தல் ஆணையம்,
நிர்வாசன் சதன், எண் 1, அசோகா சாலை,
புதுடெல்லி – 110 001.

2. தலைமைத் தேர்தல் அலுவலர்,
பொதுத் தேர்தல்கள் துறை,
தலைமைச் செயலகம், புனித ஜார்ஜ் கோட்டை,
சென்னை – 600 009. **... எதிர்மனுதாரர்(கள்)**

வேண்டுகை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 226-வது பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட இம்மனுவில், முதல் எதிர்மனுதார ரால் 31.01.2026 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட, கோப்பு எண் 56/Symbol/2025/PPS-II/Vol-XIX/490 கொண்ட நடவடிக்கைகளின் முழுமையான ஆவணங்களை வரவழைத்து, அவற்றைச் செல்லாதவை என அறிவித்து ரத்து செய்யும் வகையில் சான்றாணை மற்றும் கட்டளை யுறுத்தும் நீதிப்பேராணை பிறப்பிக்க வேண்டும் எனக் கோரப்பட்டுள்ளது.

மேலும், பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு கோரி மனுதாரர் 14.11.2025 அன்று அளித்த விண்ணப்பத்தைப் பரிசீலித்து, இந்நீதிமன்றம் நிர்ணயிக்கும் காலவரம்பிற்குள் மனுதாரருக்குப் பொதுச் சின்னம் ஒன்றை ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு முதல் எதிர்மனுதாரருக்கு உத்தரவிட வேண்டும் என்றும் கோரப்பட்டுள்ளது.

மனுதாரர் தரப்பில்: திரு.டி.சிவஞான சம்பந்தன், வழக்கறிஞர்

எதிர்மனுதாரர்கள் தரப்பில்: திரு. நிரஞ்சன் ராஜகோபாலன், நிலைக்குழு வழக்கறிஞர்

உத்தரவு

(மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதி அவர்கள் பிறப்பித்த உத்தரவு)

1. எதிர்வரும் பொதுத் தேர்தல்களில் தனது வேட்பாளர்களுக்குப் பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யக் கோரி மனுதாரர் அளித்த விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டு, 31.01.2026 தேதியிட்ட நடவடிக்கைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்யக் கோரியும், அதன் தொடர்ச்சியாக, குறிப்பிட்ட கால வரம்பிற்குள் பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு உத்தர விடக் கோரியும் தற்போதைய நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. மனுதாரரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் முன்வைத்த வாதத்தின்படி, ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக, இயல்பிலேயே நடைமுறை சார்ந்த குறைபாடு களைச் சரிசெய்வதற்கு மனுதாரருக்கு உரிய வாய்ப்பு வழங்கப்படவில்லை. மேலும், மனு தாரர்/அரசியல் கட்சி மூன்றாவது முறையாகப் பொதுச் சின்னம் கோருகிறது என்றும், 2021ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் 1 சதவீத வாக்குகளைக்கூடப் பெறவில்லை என்றும் கூறி விதிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனை முற்றிலும் தவறான புரிதலின் அடிப்படையிலானது என வாதிடப்பட்டது. ஏனெனில், தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B-இல் அத்தகைய தடையோ கட்டுப்பாடோ விதிக்கப்படவில்லை.

3. மேற்கண்ட வாதத்தை மறுத்து, எதிர் மனுதாரர்கள் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த நிலைக்குழு வழக்கறிஞர் பின்வருமாறு சமர்ப்பித்தார்: மனுதாரர்/அரசியல் கட்சி, தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B-இல் வழங்கப் பட்டுள்ள சலுகையை ஏற்கெனவே இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், மூன்றாவது முறையாக அச்சலுகையைப் பெறுவதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள நிபந்தனையை அது பூர்த்தி செய்யவில்லை. அதாவது, சம்பந்தப் பட்ட மாநிலத்தில் பதிவான மொத்த வாக்குகளில் குறைந்தபட்சம் 1 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை மனுதாரர் நிறைவேற்றவில்லை. எனவே, மனுதாரரின் விண்ணப்பம் முறையாகவே நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது; அதில் இந்நீதிமன்றம் தலையிடுவதற்கு எவ்விதக் காரணமும் இல்லை எனத் தெரிவித்தார்.

4. இருதரப்பினரின் முரண்பட்ட வாதங்களின் தகுதிநிலையை ஆராய்வதற்கு முன்பாக, தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B(B)-இன் கீழ் இடம்பெற்றுள்ள தொடர்புடைய விளக்கப் பகுதி களைப் பரிசீலிப்பது பொருத்தமானதாகும். அவை பின்வருமாறு கூறுகின்றன:

"10B-பதிவு செய்யப்பட்ட (அங்கீகரிக்கப் படாத) கட்சிகளால் நிறுத்தப்படும் வேட்பாளர் களுக்கும், ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அங்கீகரிக்கப்பட்ட கட்சிகளாக இருந்து தற்போது அங்கீகாரமற்ற கட்சிகளாக உள்ள கட்சி களுக்கும் வழங்கப்படும் சலுகை.

பத்தி 12-இன் துணைப் பத்தி (3)-இன் உட்பிரிவு (b)-இல் உள்ள விதிகளுக்கு உட்பட்டு, ஒரு மாநிலத்தின் சட்டமன்றத்திற்கோ அல்லது மக்களவைக்கோ நடைபெறும் பொதுத் தேர்தலில், பதிவு செய்யப்பட்ட அங்கீகரிக்கப் படாத அரசியல் கட்சியால் நிறுத்தப்படும் வேட்பாளர்களுக்குப் பின்வரும் நிபந்தனைகள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு உட்பட்டு, பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படலாம்:-

(அ) சட்டமன்றத்திற்கான பொதுத் தேர்தலின் போது -

...

...

(ஆ) மக்களவைக்கான பொதுத் தேர்தலின் போது -

விளக்கம்: ஐயப்பாடுகளை நீக்கும் பொருட்டு, பின்வருமாறு தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது:-

(i) இப்பத்தியின்கீழ், பதிவு செய்யப்பட்ட அங்கீகரிக்கப்படாத அரசியல் கட்சியின் வேட்பாளர்களுக்குப் பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யும் சலுகையானது, அந்தக் கட்சி விரும்பும் வகையில், மக்களவைக்கான ஏதேனும் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் அல்லது ஒரு மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கான ஏதேனும் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் அல்லது மக்களவைக்கான ஒரு பொதுத் தேர்தலிலும், மாநிலச் சட்டமன்றத்திற் கான மற்றொரு பொதுத் தேர்தலிலும் என மொத்தம் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கிடைக்கும்.

(ii) எனினும், இச்சலுகையை இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஒரு கட்சி, அதற்குப் பிந்தைய எந்தவொரு பொதுத் தேர்தலிலும் இச்சலுகையைப் பெறத் தகுதி யுடையதாக இருக்கும். அதற்கு நிபந்தனையாக, அக்கட்சி முந்தைய சந்தர்ப்பத்தில் இவ் வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டபோது, சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் அக்கட்சியால் நிறுத்தப்பட்ட அனைத்துப் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களும் பெற்ற மொத்த வாக்குகள், அந்த மாநிலத்தில் பதிவான மொத்த செல்லத்தக்க வாக்குகளில் ஒரு சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். ...''

5. தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B(B)-இன் விளக்கம் (i)-ஐ மேலோட்டமாகப் படித்துப் பார்க்கும்போதே, பதிவு செய்யப்பட்ட அங்கீகரிக்கப்படாத அரசியல் கட்சியின் வேட்பாளர்களுக்குப் பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யும் சலுகையானது, அக்கட்சி விரும்பும் வகையில், மக்களவைக்கான ஏதேனும் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் அல்லது ஒரு மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கான ஏதேனும் இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் அல்லது மக்களவைக்கான ஒரு பொதுத் தேர்தலிலும், மற்றொன்று மாநிலச் சட்டமன்றத்திற்கான பொதுத் தேர்தலிலும் என இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களில் கிடைக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. தற்போதைய வழக்கைப் பொறுத்தவரை, மனுதாரர்/அரசியல் கட்சி, தனது வேட்பாளர்களுக்குப் பொதுச் சின்னம் பெற்று, ஏற்கெனவே நடைபெற்ற இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிட்டுள்ளது என்பது சர்ச்சைக்குரியதல்ல.

6. தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B(B)-இன் விளக்கம் (ii)-ன்படி, மேற்கூறிய சலுகையை இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்திக் கொண்ட ஒரு கட்சி, அதற்குப் பிந்தைய எந்தவொரு பொதுத் தேர்தலிலும் அச்சலுகையைப் பெறத் தகுதியுடையதாக இருக்கும். எனினும், அதற்கான நிபந்தனை என்னவெனில், அக்கட்சி முந்தைய சந்தர்ப்பத்தில் இவ்வசதியைப் பயன்படுத்திக் கொண்டபோது, சம்பந்தப்பட்ட மாநிலத்தில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் அக்கட்சியால் நிறுத்தப்பட்ட அனைத்துப் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களும் பெற்ற மொத்த வாக்குகள், அந்த மாநிலத்தில் பதிவான மொத்த செல்லத்தக்க வாக்குகளில் ஒரு சதவீதத்திற்குக் குறையாமல் இருந்திருக்க வேண்டும். தற்போதைய வழக்கில், மனுதாரர்/அரசியல் கட்சி, கடைசியாக நடைபெற்ற இரண்டு பொதுத் தேர்தல்களிலும் ஒரு சதவீதத்திற்கும் குறைவான வாக்குகளையே பெற்றுள்ளது என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்.

7. தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 10B-இன்கீழ் விதிக்கப்பட்டுள்ள தேவையான நிபந்தனையை மனுதாரர் நிறைவேற்றாத காரணத்தால், அவருக்குப் பொதுச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யுமாறு இந்நீதிமன்றத்திடம் உத்தரவு கோருவதற்கு அவருக்கு உரிமை இல்லை.

8. மேற்கூறிய காரணங்களின் அடிப்படை யில், சட்டரீதியான தகுதியற்ற இந்நீதிப் பேராணை மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. செலவினங்கள் குறித்து எவ்வித உத்தரவும் இல்லை. இதன் விளைவாக, இடைக்கால மனுவும் முடித்து வைக்கப்படுகிறது. மேலும், இத்தீர்ப்பாணையானது, மனுதாரர்/அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்த வேட்பாளர்கள், தேர்தல் சின்னங்கள் (ஒதுக்கீடு மற்றும் வழங்குதல்) ஆணை, 1968-இன் பத்தி 12-இன்கீழ், தங்களுக்கு இலவசச் சின்னம் ஒதுக்கீடு செய்யக் கோரி தேர்தல் நடத்தும் அலுவலரிடம் விண்ணப்பிப்பதைத் தடுக்காது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறோம்.

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

கட்டிட குத்தகையும் கட்டிடத்தில் நிறுவப்படும் சாதனங்கள் பற்றிய வசதிகள் ஒப்பந்தமும் ஒருங்கமைவு குத்தகையை உருவாக்குகின்றன.

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி ஏ.டி. ஜகதீஷ் சந்திரா
உசீம எண் 1767/2021
30.4.2025
2025 (4) CTC 822

ஆர்.சுகுணா ...மனுதாரர்

–எதிர்–

இந்து அலுவலக –தேசிய அச்சக பணி தொழிற்சங்கம்,
புது எண் 1, பழைய எண் 13, புது பங்களா வீதி,
சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை 600 002. சார். எம்.கமலனாதன்,
பொது செயலாளர், இந்து அலுவலகம், கஸ்தூரி கட்டடங்கள்,
எண் 859–860 அண்ணா சாலை, சென்னை 600002 இலும்.
2.ஜெயரத்தினம், பொருளாளர்,
இந்து அலுவலக–தேசிய அச்சக பணி தொழிற்சங்கம்,
புது எண் 1, பழைய எண் 13ம் பங்களா வீதி,
சிந்தாதிரிபேட்டை, சென்னை, இந்து அலுவலகம், கஸ்தூரி கட்டடங்கள்,
எண் 859–860 அண்ணா சாலை, சென்னை 600 002.

...எதிர்மனுதாரர்கள்

கே.எஸ்.மாதவன்

மேல்முறையீட்டாளரது வழக்குரைஞர்

டி.சுந்தரவதனம்,

1வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளரது வழக்குரைஞர்

உசீம தள்ளுபடியானது. செலவுத் தொகை யில்லை.

கோருகை: சென்னை 9வது சிறுவழக்கு நீதிமன்றம், வாடகை கட்டுப்பட்டாளரால் வா.க. மு.ம.எண் 616/2015இல் உண்டான 24.6.2016 தேதிய ஆணையையும் தீர்ப்பாணையையும் உறுதியாக்கிக் கொண்டு, சென்னை சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றம் 8வது நீதிபதியால் வா.க.மே எண் 374/2016இல் இயற்றப்பட்ட தீர்ப்பாணை உத்தரவுக்கு எதிரான உரிமையியல் சீராய்வு மனு 1973இன் 23வது சட்டத்தால் திருத்தப் பட்ட 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள்(குத்தகை மற்றும் வாடகை கட்டுபாடு) சட்டப் பிரிவு 25 கீழ் தாக்கலானது.

22.4.2025 அன்று தள்ளிவைப்பான தீர்ப்புரை 30.4.2025 அன்று பகரப்பட்டது.

தீர்ப்புரை

1.1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை மற்றும் வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டப் பிரிவு 8(5) கீழான பாதுகாப்பை கோரலுக்கு மனுதாரரை குடியிருப்பாளராக ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து வாடகை கட்டுப்பாட்டாளரால் இயற்றப்பட்ட ஆணையை உறுதியாக்கிக் கொண்டு வாடகை கட்டுப்பாடு மேல்முறையீடு அதிகாரியால் இயற்றப் பட்ட ஆணைக்கு எதிரான சவால் இப்போதைய உரிமையியல் சீராய்வு மனுவில் வைக்கப் படுகிறது.

2. வழக்கின் சுருக்க பொருண்மைகள் வருமாறு:

(i) ஆரம்ப குடியிருப்பாளரான அவரது தாயாரது மரணத்துக்கு பின்னராக குடியிருப்பு உரிமைகளை ஏற்கப்பட்டுள்ள நிலையில் எதிர்

மனுதாரர்கள் கீழான குடியிருப்பாளராக சொல்லிக் கொண்டு மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகம் பொறுத்து சீராய்வு மனுதாரர் வாடகை கட்டுப்பாட்டாளரிடம் வாடகை வைப்பீடுக்காக நீதிமன்ற அனுமதி கோரிக் கொண்டு. வா.க.மு.ம.ஜ 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை மற்றும் வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டப் பிரிவு 8(5) கீழ் தாக்கலிட்டிருந்ததார்.

(ii) 1978வது வருடத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட குத்தகை மற்றும் வாடகை ஒப்பந்தத்தின் பின் தொடர்கையாக மனுவில் சொல்லபட்ட சொத்து களது உடைமை சீராய்வு மனுதாரரது தாயாருக்கு தரப்பட்டது எனவும் அவள் மாத வாடகையாக ரூ.7500 செலுத்திக் கொண்டிருந்தாள் எனவும் சொல்ல்ப்பட்டது,

(iii) 5.1.2014 தேதிய குத்தகை ஒப்பந்தப்படி இப்போதைய வாடகை ரூ.17500 ஆகும். மாத வாடகையுடன் சேர்ந்து, வசதிகளுக்காக ரூ.6000 தொகையும் கட்ட பராமரிப்புக்காக ரூ.4000இமும் எதிர்மனுதாரர்களால் 1.1.2011 தேதிய வசதி களுக்கான ஒப்பந்தப்படி வசூலிக்கப் படுகிறது. அதன் மூலமாக ஜனவரி 2015 வரையில் காசோலைகள் மூலமாக மொத்த தொகை ரூ.27500ஐ மனுதாரர் செலுத்திக் கொண்டி ருந்தார்.

(iv) மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகம் திருமணம் மற்றும் இதே பணிகளை மேற்கொள்ளு தலுக்காக மனுதாரரால் வாடகைக்கு விடப்பட்டது.

(v) அவ்வாறு இருக்கையில் மனுவில் சொல்லப் பட்ட வளாகத்தின் காலி உடைமை எதிர்மனு தாரர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டது 5.3.2015 அன்று அறிவிப்பு அனுப்பலுக்கு சீராயவு மனுதாரரை நிர்பந்தித்தது. 2015 பிப்ரவரி வாடகைக்கான காசோலையை வரப்பெற எதிர் மனுதாரர்கள் மறுத்ததால், வாடகையை மனுதாரர் செலுத்துவதை ஏதுவாக்க வங்கி பெயரை குறிப்பிடுமாறு அவர்களை வேண்டும் 14.3.2015 தேதிய அறிவிப்புடன் அது மீண்டும் அனுப்பப் பட்டது.

(vi) அறிவிப்புகள் பரிமாற்றங்களுக்கும் பிற முறைகளில் வாடகை செலுத்தலுக்கான முயற்சி களுக்கும் பின்பாக, வாடகை கட்டுப்பாட்டாளரிடம் வாடகை செலுத்தலுக்கு அனுமதி கோரும் மனுவை மனுதாரர் தாக்கலிட்டிருந்தார்.

(viii) மனுதாரர் சட்டம் கீழ் வரையறுக்கப்பட்ட சட்டமுறையான குடியிருப்பாளார் அல்ல எனவும் அவள் உரிமதாரர் மட்டுமே ஆவாள் எனவும் சட்டப் பிரிவு 30 கீழ் மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகம் விலக்காகிறது என்பதால் 1960 இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை மற்றும் வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்ட வகையங்கள் அவர்களுக்கு பொருந்தாது எனவும் வாதிட்டுக் கொண்டு எதிருரையை எதிர்மனுதாரர்கள் தாக்கலிட்டி ருந்தார்கள்.

(viii) எதிர்மனுதாரர்களால் வைக்கப்பட்ட வாதங்களை நிலையுறுத்திக் கொண்டு. சட்ட பிரிவு 30(iii) கீழ் மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகம் விலக்காவதால் சட்டத்தின் அனுகூலங்களை துய்த்தலுக்கு தன்னை சட்டமுறையான வாடகை யாளராக சீராய்வு மனுதாரர் கூறிக் கொள்ள முடியாது என வாடகை கட்டுப்பாட்டாளர் கணடறிந்தார்.

(ix) வாடகை கட்டுப்பட்டாளரது தீர்வுடன் வாடகை கட்டுப்பாடு மேல்முறையீடு அதிகாரியும் ஒத்திசைந்தார். அதற்கு சவாலிட்டுக் கொண்டு இப்போதைய சீராய்வு மனு தாக்கலாகியுள்ளது.

3. மனுதாரருக்காக முன்னிலையாகும் வழக்குரைஞர் திரு.கே.எஸ்.மாதவனின் பணிந்துரைகள் கீழ் வருமாறு:

(i) 1960இன் 18வது, 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை மற்றும் வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டப் பிரிவு 2(6) கீழ் வரையானவாறு, பிரிவு 2(8) கீழ் சிந்திப்பாகும் வாறு சீராய்வு மனுதாரர் குடியிருப்பாளாராகவும் முதலாவது எதிர்மனு தாரர் நிலக்கிழாராகவும் உள்ளார்கள்.

(ii) சட்டப் பிரிவு 8(5) கீழ் உருவமைக்கப்பட்ட வலியுறுத்து அவசியப்பாடுகளை மனுதாரர் நிறைவேற்றியிருந்தார் என்பதை அது ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நிலையில், சட்டப் பிரிவு 30(iii) கீழ் வரையறையானவாறு குடியிருப்பு ஒருங்கமைவு குத்தகையாக உள்ளது என தீர்ப்பிட்டதில் கீழமை நீதிமன்றம் பிழையிழைத்தது.

(iii) மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகத்தை

மட்டுமே வாடகை விடலுக்கான ஒப்பந்தமாக சா.பி3/ஆர்.1 இருக்கையில் வசதிகளுக்கான தனித்த ஒப்பந்தமாக சா.ஆர்2 உள்ளது. அது ஒருங்கமைவு குத்தகையாகும் என தீர்மானித்துக் கொண்டு சட்டப் பிரிவு 30(iii) கீழான விலக்கு மனுவில் சொன்ன வளாகத்துக்காக கோருதலுக்கு அத்தகைய வசதிகள் நிலையமைப்புகளாக அல்லது துணைக்கருவிகளாக பொருளறியப்பட முடியாது. டாக்டர் ஜெயசிமலு –எதிர்– புனித. மோனிகாஸ் துவக்க பள்ளி 2014(2)CTC 815 வழக்கு தீர்ப்பில் நம்புகை வைக்கப் படுகிறது.

4. எதிர்மனுதாரர்களுக்காக முன்னிலை யாகும் வழக்குரைஞர் திரு.டி.சுந்தரவதனத்தின் பணிந்துரைகள் வருமாறு:

(i) எதிர்மனுதாரர்கள் கீழான குடியிருப்பாளர ராக தன்னை அழைத்துக் கொள்ளலுக்கு சீராய்வு மனுதாரருக்கு பாத்தியமில்லை. அது குத்தகை யாக அல்லது உரிமமாக உள்ளதா என்பதை தீர்மானித்திட ஒப்பந்தத்து தரப்பினர் களது நோக்கம் முதன்மையான ஒன்றாக உள்ளது வா.க.மு.ம.இல் சீராய்வு மனுதாரரின் வாதத்தி லிருந்தே கூட மனுவில் சொன்ன வளாகம் திருமணங்களை நடத்தலுக்காக பயன்படுத்தப் பட்டது என்பதும் அதன் மூலமாக அதிலிலுள்ள நிலையமைப்புகளுடனும் மின் சாதனங்களுடனும் மனுவில் சொன்ன வளாகம் தொடர்பாக மனுதாரருக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமமாக மட்டுமே பொருளறியப்பட முடியும் என்பதும் காணப் படுகிறது.

(ii) நிலையமைப்புகள் மற்றும் மின் சாதனங்கள் தொடர்பாக தனி ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப் பட்டிருந்தபோதிலும் மனுவில் சொன்ன வளாகத்தில் புனித சடங்குகளை நடத்தலுக்குக் காக அது அர்த்தப்பட்டு அதன் மூலமாக சட்டப் பிரிவு 30(iii) கீழ் வரையறையான ஒருங்கமைவு குத்தகையாக அது உள்ளது என் தீர்ப்பிட்டுக் கொண்டு சீராய்வு மனுதாரரால் தாக்கலான மனுவை கீழமை நீதிமன்றங்கள் சரியாக தள்ளுபடியாக்கியுள்ளன.

(iii) கீழமை நீதிமன்றங்களது தீர்ப்புகள் நியாயமானதாக உள்ளது தலையீடு எதனையும் தேவையாக்கவில்லை. உரிமையியல் சீராய்வு மனு தள்ளுபடிக்கு ஏற்றதாகும்.

5. தரப்பினர்களுக்காக முன்னிலையான வழக்குரைஞர்களை கேட்டறிந்து பதிவாவணத்தில் உள்ள பொருட்கூறுகளை ஆழ்ந்து வாசித்தேன்.

6. அவள் நிலக்கிழார்கள்/எதிர்மனுதாரர்கள் கீழான குடியிருப்பாளராக மட்டுமே உள்ளார் எனவும் அதன் மூலம் சம்மதிக்கப்பட்ட வாடகையை வாடகை கட்டுப்பட்டாளரிடம் வைப்பீடாக்க அவளால் தாக்கலான வா.க.மு.ம நிலைநிற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என வாதிட சீராய்வு மனுதாரர் விழைகிறாள். அப்படியிருக்கையில் அதிலிலுள்ள அனைத்து நிலையமைப்புகளும் மின் சாதனங்களும் உள்ள திருமண மண்டபத்தை நடத்தலுக்காக அவளுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிம மாக மட்டுமே அது இருந்ததும் என்பதும் அதன் மூலமாக 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை–வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டம் கீழான பாதுகாப்பு எதனையும் அவள் கோரவியலாது என்பதும் எதிர்மனுதாரரது வழக்காகும். நிலக் கிழார்களது/எதிர்மனுதாரர்களது வாதத்தை கீழமை நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருந்து, அவளால் தாக்கலான வா.க.மு.ம.ஐ தள்ளுபடி யாக்கின.

7. சொன்ன சட்டப் பிரிவு 30 கீழான விலக்கு காரணத்தால் சொன்ன சட்டம் கீழ் பாதுகாப்பு எதனுக்கும் 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை–வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டம் கீழ் வரையறுப்பான பாத்தியதையுற்ற குடியி ருப்பாளராக சீராய்வு மனுதாரர் இருக்கிறாளா அல்லது சொன்ன சட்டம் கீழ் அவளுக்கு புகலிடம் கிடையாதா எனும் இது எழுவினா உரிமையியல் சீராய்வு மனுவில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

8. மனுவில் சொல்லப்படும் சொத்து தொடர்பாக சா.பி3/ஏ1–ஐ ஆழ்ந்து வாசித்தல் எளிதாக வாடகைக்கு விடும் குத்தகை ஒப்பந்தம் போல்

அதை பிரதிபலிக்கலாம். எனினும், உரிமதார ராக நிலக்கிழார்களிடமிருந்து/எதிர்மனுதாரர் களிடமிருந்து கொள்ளப்பட்ட அதே வளாகத்தில் இணைக்கப்பட்ட குளிரூட்டிகள், குழல் விளக்குகள், விசிறிகள், ஹாலோஜன் குமிழ் விளக்குகள் போன்ற மின் சாதனங்கள் வளாகத்தை வாடகைக்கு விடுவதில் தரப்பினர்களின் நோக்கத்தை நிலக்கிழார்களால்/எதிர்மனுதாரர் களால் முன்னிடப்படும் வசதிகளுக்கான ஒப்பந்தம் தெளிவாக்கும்.

9. மனுதாரரால் நம்புகையாகும் டாக்டர் ஜெயசிமலு –எதிர்– புனித மோனிகாஸ் துவக்க பள்ளி, 2014(2)CTC 815 வழக்கு தீர்ப்பில் இந்த நீதிமன்றம் கீழ் வருமாறு தீர்ப்பிட்டுள்ளது.:

''11. குறிப்பிட்ட கட்டடங்கள் குறித்த விலக்கு பற்றி சட்டப் பிரிவு 30 பேசுகிறது. அதனில் விவரிக்கப்படும் சரத்துகள் 1–2 கையிலிலுள்ள வழக்கில் பொருந்தாதிருக்கலாம். நிலகிழாருக்கு சொந்தமானதாகவும் அத்தகைய கட்டடத்தில் அமைந்தும் உள்ள நிலையமைப்புகள் இயந்திர தொகுதி, மரச்சாமான்கள் அல்லது இதர பொருட்கள் உடன் வியாபாரம் அல்லது தொழில் செய்வது கட்டட குத்தகை வைத்திருக்கும் குத்தகைதாரரது குறிக்கோளாகும். நேர்வில் சட்டம் பொருந்தாதிருக்கலாம் என பிரிவு 30இன் சரத்து 3 வாசிப்பாகிறது. இவ்வாறு நிலகிழாருக்கு சொந்தமானதாகவும் அத்தகைய கட்டடத்தில் அமைந்தும் உள்ள நிலையமைப்புகள் இயந்திர தொகுதி, மரச்சாமான்கள் அல்லது இதர பொருட்கள் உடன் வியாபாரம் அல்லது தொழில் செய்வதற்காக நிலக்கிழாரால் அல்லது நிலக் கிழத்தியால் குடியிருப்பாளருக்கு/குத்தகை யாளருக்கு வாடகைக்கு விடப்படுமானால், சொன்ன சட்டம் கீழ் நடவடிக்கைகள் எடுத்தலுக்கு விலக்குண்டு என்பதை சொன்ன வகையத்தை வாசித்தல் போதியளவு தெளிவாக்கும். கையில் உள்ள வழக்கில் ஏற்கனவே கூறப்பட்டவாறு, எதிர்மனுதாரர்களுக்கு வாடகைக்கு விடுப்பட்டி ருப்பது பள்ளியை நடத்தலுக்கான கட்டடமாக மட்டுமே உள்ளது. அவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ளது பள்ளி என்பது கூட எதிர்மனு தாரர்களது வழக்கு அல்ல.''

10. ஆனால் கையிலிலுள்ள வழக்கில் மனுவில் சொன்ன வளாகத்தை குத்தகையில் விடலுக்கான ஒன்றும் வசதிகள் பற்றி மற்றதும் ஆன இரு வேறு ஒப்பந்தங்கள் உள்ளதானாலும் இரண்டும் அதே வளாகம் தொடர்பாக நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. எந்த நோக்கத்துக்காக வளாகம் வாடகையில் விடப்பட்டது என்பதை குறித்ததாக குத்தகை ஆவணம் உள்ளடக்காத போதிலும் 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை–வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்டப் பிரிவு 30(iii)இன் வரம்பில் வரும் தரப்பினர்களுக்குள்ள ஒருங்க மைவு குத்தகையாக அது அமைந்தது என்பதை மனுவில் சொன்ன வளாகத்தில் இணைக்கப் பட்ட/நிறுவப்பட்ட நிலையமைப்பு களின் இயல்பு வெளிபடுத்துகிறது. இவ்வாறு சீராய்வு மனு தாரரது வழக்குரைஞரால் நம்புகையாகும் தீர்ப்பு அவளை காப்பாற்றவில்லை.

11.மேலதிகமாக, புனித நிகழ்ச்சிகளை நடதலுக்காக வளாகம் முன்பதிவாகிக் கொண்டி ருந்தது என்பது வாடகை கட்டுப்பட்டாளரிடம் சீராய்வு மனுதாரரது வழக்கேயாகும். மனுவில் சொல்லப்படும் சொத்துக்களிலிருந்து தனி ஒப்பந்தம் கீழ் உட்படுத்தப்படும் வசதிகளது பயன்பாடு பிரிக்கத்தக்கதாக இல்லாததால். தரப்பினர்களது நோக்கத்தை சம்பவிக்கதக்க தாக்கிக் கொண்டு அவை மனுவில் சொல்லப் பட்ட வளாகத்தில் இணக்கப்படுகின்றன்/ நிறுவப் படுகின்றன என்பது காணப்படுகிறது.

12. விஷயத்தில் ஒளியேற்றும் 1960இன் தமிழ்நாடு கட்டடங்கள் (குத்தகை–வாடகை கட்டுப்பாடு) சட்ட பிரிவு 30(iii)ஐ குறித்தல் தொடர்புடையதாகும்.

''குறிப்பிட்ட கட்டடங்கள் விஷயத்தில் விலக்கல்:

இந்த சட்டத்தில் உள்ளடங்கும் ஏதும் கீழ் வருவனவற்றுக்கு பொருந்தக் கூடாது.

ம.

(iii) நிலக்கிழாருக்கு சொந்தமான அந்த கட்டடத்தில் அமைந்துள்ள நிலையப்புகள், இயந்திர தொகுதி, மரச்சாமான்கள் அல்லது இதர பொருட்கள் உடன் வியாபாரம் அல்லது தொழில் நடத்தல் குறிக்கோள் கொண்டுள் குத்தகையாளர் கீழான கட்டட குத்தகை எதனுக்கும்.''

13. மேலுள்ள சட்டப்படியான வகையம் பூரணமான ஒன்றல்ல. அதில் காணப்படும் 'இதர பொருட்கள்' என்ற சொற்கள் பரவலான செயலெல்லையை கொண்டுள்ளது. குறிப்பாக, மனுவில் சொல்லப்பட்ட வளாகத்துடன் ஒரே சமயத்தில் வாடகைக்கு விடப்பட்ட வளாகம் 1495 சதுரடியாகவும் 81 குழல் விளக்கு களாகவும் 8 ஹாலோஜன் சிமிழ் விளக்கு களாகவும் 3 குளிரூட்டிகளாகவும் பல்வேறு வகையிலான 40 விசிறிகளாகவும் இருக்கும் போது, சா.ஆர்2 ஆகும் வசதிகளுக்கான ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பாடாகும் மின்சார இணைப்புகள் நிச்சயமாக பரவலான செயலெல்லையை கொண்டிருந்து ஒருங்கமைவு குத்தகை நேர்வை புலப்படுத்துகின்றன. அதன் மூலமாக மனுவில் சொன்ன சொத்துகள் சட்டப் பிரிவு 30(iii) கீழ் விலக்கப் படுகின்றன என்பதும் கீழமை நீதிமன்றங்கள் சரியாக தீர்ப்பிட்டு மனுவை தள்ளுபடியாக்கின எனவும் அது இந்த நீதிமன்றத்தாலான தலையீடு எதனையும் தேவையாக்கவில்லை என்பதும் இந்த நீதிமன்றத்தின் பரிசீலிப்பான கருத்தாகும்.

14. முடிவில் உரிமையியல் சீராய்வு மனு தள்ளுபடிக்கு ஏற்றதாகி அவ்வாறே அது தள்ளுபடியாகிறது. செலவுத் தொகையில்லை.

...

1908இன் பதிவுச் சட்டத்தில் உருவ மைப்பாகும் மாற்றுமுறை தீர்வழிகளை பின்பற்றாமல் பதிவாளரது ஆவணப் பதிவு மறுப்புச் சீட்டை எதிர்க்கும் நீதிப்பேராணை மனுக்கள் நிலைக்கதக்கதல்ல.

மொழியாக்கம்: பா.ஞானசேகரன்

நீதிபதிகளின் உடல், மன நலனை ஊக்குவிக்க நிலைக் குழு: உச்சநீதிமன்றம் அமைப்பு

நாடு முழுவதும் உள்ள நீதிபதிகளின் தொழில் முறை மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்வைப் பாதிக்கும் விவகாரங்களைக் கண்டறிந்து தீர்ப்பதற்கான நிறுவனரீதியான வழிமுறை கட்டமைப்பை உருவாக்க நிலைக் குழு ஒன்றை உச்சநீதிமன்றம் 10.10.2026 அமைத்தது. உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி கே.வி.விஸ்வநாதன் தலைமையிலான இந்த நிலைக் குழுவை, தலைமை நீதிபதி சூர்யகாந்த் அமைத்து உத்தரவிட்டார்.

இது குறித்து உச்சநீதிமன்றம் வெளியிட்ட செய்திக்குறிப்பில் கூறியிருப்பதாவது: நாடு முழுவதும் உள்ள நீதிமன்றங்களில், அதிக நிலுவை வழக்குகள், நீடித்த வேலை நேரம், சிக்கலான முடிவெடுத்தல், நிர்வாக ரீதியிலான அழுத்தங்கள் உள்ளிட்ட பல பிரச்னைகளை நீதிபதிகள் சந் தித்து வருகின்றனர். இத்தகைய சூழலில், நீதிபதிகளின் உடல் மற்றும் மன நலன்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்கில், அவர்களின் தொழில்முறை மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும் விவகாரங் களை அடையாளம் கண்டு, அவற்றுக்குத் தீர்வு காணும் வகையில் ஓர் அமைப்பு ரீதியிலான வழிமுறை கட்டமைப்பை உருவாக்க, உலக மனநல தினத்தன்று உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி இந்த நிலைக் குழுவை அமைத் துள்ளார்.

நீதிபதிகளின் நல்வாழ்வு என்பது வெறும் தனிப்பட்ட நலன் சார்ந்த விஷயம் மட்டுமல்ல; மாறாக, நீதி நிர்வாகத்தின் செயல்திறன், தரம் மற்றும் நிலைத்தன்மையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு டையது. நீதிபதிகளின் நல்வாழ்வு தொடர்பான தற்போதைய மற்றும் புதிதாக எழும் சவால்களை ஆய்வு செய்வ தற்கான ஒரு தொடர்ச்சியான நிறுவன ரீதியான தளமாக இந்த நிலைக் குழு செயல்படும்.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதி கே.வி.விஸ்வநாதன் தலைமையிலான இந்த நிலைக் குழுவில், சண்டீகர் முதுநிலை மருத்துவக் கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவன முன்னாள் மருத்துவர் சவிதா மல்ஹோத்ரா, மனநல நிபுணர் ரஜத் மித்ரா, உச்சநீதிமன்ற வழக்குரைஞர் மிருணாள் கன்வார், உச்சநீதிமன்ற ஆராய்ச்சி மற்றும் திட்ட மையப் பதிவாளர் ஆர்த்தி சிங் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக நியமிக்கப் பட்டுள்ளனர் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றி: தினமணி 11.10.2026

தீர்ப்புக் கடனாளி அல்லாதவர் நிறைவேற்று மனுவில் நிவாரணம் கிடைக்காதபோது அதே விஷயத்தில் விதி 99-ன் கீழ் மீண்டும் நிவாரணம் கோர முடியாது

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி பி.ப்பி. பாலாஜி
சிவில் சீராய்வு மனு எண்: CRP.No.4639 of 2025
CMP.Nos.23440 & 23441 of 2025
தீர்ப்பு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட நாள்: 03.12.2025
தீர்ப்பு அறிவிக்கப்பட்ட நாள்: 09.01.2026
(2026 (2) CTC 911)

எம்.எம். பாபு ...மனுதாரர்

-எதிர்-

1. கிறிஸ்தவ இளைஞர் சங்கம் (YMCA), சார்பாற்றம்
அதன் பொதுச் செயலாளர்
திரு.பி.அசீர் பாண்டியன்
ஒய்.எம்.சி.ஏ. கட்டிடம்,
எண். 223, என்.எஸ்.சி. போஸ் சாலை,
சென்னை - 600 001.
2. எஸ்.பி. சந்திரகுமார்
3. சி. ராகுல் குப்தா ... எதிர்மனுதாரர்கள்

வேண்டுகை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 227-வது பிரிவின்கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள இச்சிவில் சீராய்வு மனுவின் மூலம், சென்னை சிறு வழக்குகள் நீதிமன்றத்தின் XIV-வது நீதிபதி அவர்கள், E.P.No.275 of 2021-இல் உள்ள E.A.SR.No.45179 of 2025 என்ற மனுவில் 17.09.2025 அன்று பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்யக் கோரப் பட்டுள்ளது. அதன் தொடர்ச்சியாக, சென்னை எஸ்பிளனேடு பகுதியில், என்.எஸ்.சி. போஸ் சாலையில் அமைந்துள்ள ஒய்எம்சிஏ கட்டிடத்தின் மேற்குப் பகுதியில், தரைத்தளத்தில் ''நியூ ராமகிருஷ்ணா லஞ்ச் ஹோம்'' என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த வளாகத்தின் உடைமையைச் சீராய்வு மனுதாரருக்கு மீண்டும் ஒப்படைக்குமாறும் கோரப்பட்டுள்ளது.

மனுதாரர் தரப்பில்
திரு.ஆர்.அப்துல் முபீன், திரு.பி.டி.செல்வராஜ்,
வழக்கறிஞர்கள்

எதிர்மனுதாரர்கள் தரப்பில்
முதல் எதிர்மனுதாரருக்காக
திரு.வி.ஆர். தங்கவேலு, வழக்கறிஞர்

இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது எதிர் மனுதாரர்கள் தங்களது தரப்பு வாதத்தைத் தொடரவில்லை.

உத்தரவு

சீராய்வு மனுதாரர், நீதிமன்ற உத்தரவைச் செயல்படுத்துவதற்கு எதிர்த்து நின்ற நபர் ஆவார். அவர், தாம் ஒரு உண்மையான மற்றும் நேர்மையான குத்தகைதாரர் என்றும், வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு நீதிமன்றத்தின் முன் நடைபெற்ற வழக்கு நடவடிக்கைகளில் தாம் ஒரு தரப்பினராக இருக்கவில்லை என்றும் கூறி, சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் ஒரு மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். மேற்படி மனுவானது, அது சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்று கூறி, அனுமதி நிலையில் தள்ளுபடி செய்யப் பட்டது. அந்த உத்தரவை எதிர்த்தே தற்போதைய சீராய்வு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2. சீராய்வு மனுதாரருக்காக ஆஜரான வழக்கறிஞர் திரு.பி.டி.செல்வராஜ் அவர்களுக்காக ஆஜரான திரு. ஆர்.அப்துல் முபீன் அவர்களின்

வாதங்களையும், முதல் எதிர்மனுதாரருக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.வி.ஆர்.தங்க வேலு அவர்களின் வாதங்களையும் கேட்டறிந்தேன்.

3. சீராய்வு மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.ஆர்.அப்துல் முபீன் அவர்கள் பின்வருமாறு வாதிட்டார்: முதல் எதிர்மனுதாரரின் கீழ், அசல் குத்தகைதாரர்கள், குத்தகை அடிப்படையில் ''நியூ ராமகிருஷ்ணா லஞ்ச் ஹோம்'' என்ற பெயரில் வணிகம் செய்து வந்தனர். மேலும், சீராய்வு மனுதாரரின் உரிமைத் தொடர்புக்கு முந்தைய உரிமையாளர்கள் அல்லது உரிமைதாரர்களுக்கு எதிராக வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டு, R.C.O.P.No.1299 of 2018 என்ற வழக்கில் வெளியேற்ற உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது என்றும் அவர் வாதிட்டார். அந்த உத்தரவைச் செயல்படுத்துவதற்காக, முதல் எதிர்மனுதாரரால் E.P.No.275 of 2021 என்ற நிறைவேற்று மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. நீதிமன்ற உத்தரவைச் செயல்படுத்துவதற்கு சீராய்வு மனுதாரர் இடையூறு ஏற்படுத்தியதால், அந்த இடையூற்றை அகற்று வதற்காக முதல் எதிர்மனுதாரர் E.A.No.4 of 2025 என்ற மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். சீராய்வு மனுதாரர் மற்றும் முதல் எதிர்மனுதாரர் ஆகிய இருதரப்பினரின் வாதங்களையும் கேட்டறிந்த பின்னர், நிறைவேற்று நீதிமன்றம் 19.08.2025 அன்று மேற்படி மனுவை அனுமதித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து, 19.09.2025 அன்று சீராய்வு மனுதாரர் அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். இதையடுத்து, தாம் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதாகக் கூறி, சீராய்வு மனுதாரர் சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் E.A.SR.No.45179 of 2025 என்ற மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். ஆனால், அந்த மனு சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்று கூறி நிராகரிக்கப் பட்டது.

4. மேலும், சீராய்வு மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் பின்வருமாறு வாதிட்டார்: சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்வதற்கு சீராய்வு மனுதாரருக்கு உரிமை உண்டு. அந்தச் சட்ட விதியின் சொற்களே, தீர்ப்புக் கடனாளியைத் தவிர வேறு எந்த நபரும், தாம் வெளியேற்றப்பட்ட சொத்து தொடர்பான தனது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்காக, அந்த விதியின் கீழ் உரிய நடவடிக்கையை மேற் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. மேலும், இடையூற்றை அகற்றக் கோரி E.A.No.4 of 2025 என்ற மனு அனுமதிக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, சீராய்வு மனுதாரர் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது என்றும் அவர் தெரிவித்தார். தனது வாதத்தை வலுப்படுத்து வதற்காக, இருதரப்பினருக்கும் இடையே நடைபெற்ற சில கடிதப் பரிமாற்றங்களையும் அவர் நீதிமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அந்தக் கடிதப் பரிமாற்றங்களிலிருந்து, ''நியூ ராமகிருஷ்ணா லஞ்ச் ஹோம்'' என்ற பெயரில் உண்மையில் வணிகம் செய்து வந்தவர் சீராய்வு மனுதாரர்தான் என்பதைத் தீர்ப்புக் கடன் வழங்குநரான முதல் எதிர்மனு தாரர் நன்கு அறிந்திருந்தார் என்பது தெளிவாகிறது என்று அவர் வாதிட்டார். மேலும், தீர்ப்புக் கடனாளிகளான / குத்தகைதாரர்களான எதிர்மனுதாரர்கள் செலுத்த வேண்டிய நிலுவை வாடகைக்காக, சீராய்வு மனுதாரரிடமிருந்து முதல் எதிர்மனுதாரர் ரூ.40 லட்சம் என்ற கணிசமான தொகையையும் பெற்றிருந்தார் என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார். எனவே, புதிய குத்தகை ஒப்பந்தத்தை இறுதி செய்வதற்காகச் சீராய்வு மனுதாரர் முதல் எதிர்மனுதாரருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அத்தகைய சூழ்நிலையில், முதல் எதிர்மனுதாரர் உள்நோக்கத்துடன், ஏற்கெனவே பிறப்பிக்கப் பட்ட வெளியேற்றத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தி, சீராய்வு மனுதாரரை அந்த இடத்திலிருந்து வெளியேற்றியுள்ளார் என்று அவர் வாதிட்டார்.

5. மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மேலும் பின்வருமாறு தெரிவித்தார்: சம்பந்தப்பட்ட சொத்தின் மீது மனுதாரருக்குத் தனிப்பட்ட மற்றும் சுயாதீனமான உரிமை உள்ளது. சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்துள்ள தனது மனுவைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு மனுதாரருக்கு வாய்ப்பு வழங்கப்

படாவிட்டால், அவர் கடுமையான பாதிப்பு களுக்கும் இடர்ப்பாடுகளுக்கும் ஆளாவார்.

தனது வாதத்திற்கு ஆதரவாக, பின்வரும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை அவர் மேற்கோள் காட்டினார்:

1. பிராம்டியோ சௌதாரி –எ– ரிஷிகேஷ் பிரசாத் ஜெய்ஸ்வால் மற்றும் ஒருவர் (1997) 3 SCC 694.

2. சில்வர்லயன் போரம் பிரைவேட் லிட் –எ– ராஜிவ் டிரஸ்ட் மற்றும் ஒருவர் (1998) 3 SCC 723.

3. ஹாஷ்மி (எ) பாட்டில் –எ– அலி அஹமது மற்றும் சிலர் Writ (C). No.47617 of 2008.

4. அஸ்கார் மற்றும் சிலர் –எ– மோகன் வர்மா மற்றும் சிலர் (2020) 16 SCC 230.

5. ஜினி தன்ராஜ்கிர் மற்றும் ஒருவர் –எ– ஷிபு மாத்யூ மற்றும் ஒருவர் (2023) 20 SCC 76.

6. இதற்கு மாறாக, முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு வி.ஆர். தங்கவேலு அவர்கள், சிவில் நடை முறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2(10)–இல் வழங்கப் பட்டுள்ள ''தீர்ப்புக் கடனாளி'' என்பதற்கான வரையறையைச் சுட்டிக்காட்டி, பின்வருமாறு வாதிட்டார்: நிறைவேற்று மனுவைச் செயல் படுத்துவதற்கு இடையூறு ஏற்படுத்த மனுதாரர் மேற்கொண்ட முயற்சி தோல்வியடைந்துவிட்டது. எனவே, அவர் ''தீர்ப்புக் கடனாளி'' என்ற வரையறைக்குள் வருகிறார். ஆகையால், தீர்ப்புக் கடனாளி அல்லாத நபருக்கு மட்டுமே பொருந்தக்கூடிய சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99–ஐ மனுதாரர் பயன்படுத்த முடியாது என்று அவர் வாதிட்டார். மேலும், ஆணை XXI, விதி 99–இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு ஏன் சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்பதற்கான காரணங் களை விரிவாக ஆராய்ந்து, நிறைவேற்று நீதிமன்றம் தெளிவான மற்றும் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட உத்தரவைப் பிறப்பித்துள்ளது என்றும் அவர் தெரிவித்தார். இதே விவகாரங்கள் தொடர்பாகச் சீராய்வு மனுதாரர் ஏற்கெனவே வாதங்களை முன்வைத்துள்ள நிலையில், தற்போதைய சீராய்வு மனுவில் எந்தவிதமான தகுதியும் இல்லை என்றும், ஆணை XXI, விதி 99–இன் கீழான மனு பராமரிக்கத் தக்கதல்ல என்ற நிறைவேற்று நீதிமன்றத்தின் முடிவில் தலையிட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞர் வாதிட்டார்.

7. இரு தரப்பு வழக்கறிஞர்களும் முன் வைத்த வாதங்களை நான் கவனமாகப் பரிசீலித்தேன்.

8. மனுதாரர், வாடகைக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கைகளான வாடகை கட்டுப்பாட்டு அசல் மனு வழக்கில் ஒரு தரப்பினராக இருக்கவில்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். நிறைவேற்று மனுவில் தீர்ப்புக் கடனாளிகளாக உள்ள எதிர்மனுதாரர்களிடமிருந்து, ''நியூ ராமகிருஷ்ணா லஞ்ச் ஹோம்'' என்ற பெயரில் நடைபெற்று வந்த வணிகத்தைத் தாம் எடுத்துக் கொண்டதாக மனுதாரர் கூறுகிறார். திரு.ஆர்.அப்துல் முபீன் அவர்கள் வாதிட்டபடி, எதிர்மனுதாரர் களான தீர்ப்புக் கடனாளிகளிட மிருந்து மனுதாரர் அந்த வணிகத்தை எடுத்துக் கொண்ட உண்மையை முதல் எதிர்மனுதாரர் அறிந்திருந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. மேலும், புதிய குத்தகை ஒப்பந்தத்தை மேற் கொள்வது தொடர்பாக முதல் எதிர்மனுதார ருக்கும் மனுதாரருக்கும் இடையே பேச்சு வார்த்தைகளும் நடைபெற்றுள்ளன. ஆனால், முந்தைய குத்தகைதாரர்கள் செலுத்த வேண்டிய நிலுவை வாடகைத் தொகையைப் பேச்சு வார்த்தையின் மூலம் தீர்மானித்து, அந்தத் தொகையைச் செலுத்துவதற்கு மனு தாரருக்குப் பல வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்ட போதிலும், அவர் அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதே முதல் எதிர்மனு தாரரின் தரப்பிலான நிலைப்பாடாகும். மேலும், ஓராண்டுக்கும் மேலாகக் காத்திருந்த பின்னரே முதல் எதிர்மனு தாரர் நிறைவேற்று மனுவின் நடவடிக்கை களைத் தொடர்ந்து மேற்கொண்டார் என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

9. சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97–ஆனது, தீர்ப்புக் கடன் வழங்குநர், நீதிமன்றத் தீர்ப்பின்படி சொத்தின் உடைமையைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கும்போது, எவரேனும்

இடையூறு ஏற்படுத்தினால், அந்த இடையூற்றை அகற்றுவதற்கான உத்தரவைக் கோரி நிறைவேற்று நீதிமன்றத்தை அணுகுவதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. தீர்ப்புக் கடனாளி அல்லாத ஒரு நபர்கூட ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்யலாம் என்றும், சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் வரை காத்திருந்து, பின்னர் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் மாண்புமிகு உச்சநீதிமன்றம் தற்போது சட்ட நிலையைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. எனினும், தற்போதைய வழக்கில், இடையூற்றை அகற்றக் கோரி மனுத் தாக்கல் செய்தவர் முதல் எதிர்மனுதாரரான தீர்ப்புக் கடன் வழங்குநர்தான் என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும். அந்த மனுவை மனுதாரர் தீவிரமாக எதிர்த்து வாதிட்டார். இறுதியில், நிறைவேற்று நீதிமன்றம் அந்த மனுவை அனுமதித்து, இடையூற்றை அகற்றுமாறு உத்தரவிட்டது. அதற்குப் பின்னர்தான், சீராய்வு மனுதாரரும் மனுவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வளாகத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். அந்தக் கட்டத்தில், சீராய்வு மனுதாரர் சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்து, தனது தரப்பு வாதங்களைக் கேட்கும் உரிமை தனக்கு இருப்பதாகக் கோருகிறார். ஆனால், மனுதாரர் உண்மையில் இடையூறு ஏற்படுத்திய நபராக இருந்தார் என்றும், அவருக்கு எதிராகவே ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழான மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தது என்றும் நிறைவேற்று நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. மேலும், சொத்தின் உடைமையை ஒப்படைப்பதற்கு முன்பே மனுதாரரின் உரிமைகள் குறித்து விசாரணை நடத்தப்பட்டு முடிவு செய்யப்பட்டுவிட்டதால், ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்று நிறைவேற்று நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது.

10. தற்போதைய சீராய்வு மனுவில் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய சுருக்கமான சட்டப் பிரச்சினை பின்வருமாறு: சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் நீதிமன்றத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்துவதற்கு இடையூறு தெரிவித்து, தனது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்ற ஒருவர், பின்னர் சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பிறகு, ஆணை XXI, விதி 99-ஐப் பயன்படுத்தி மீண்டும் ஒருமுறை தனது ஆட்சேபனைகளை முன்வைக்க முடியுமா? இது தொடர்பாக, மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞர் நம்பியுள்ள நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளைப் பரிசீலிப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

11. ஏற்கெனவே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட பிராம்டியோ சௌதாரி வழக்கில், மாண்புமிகு உச்சநீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்மானித்துள்ளது:

நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் தரப்பினராக இல்லாத ஒருவர், அந்தத் தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்தின் மீது தனிப்பட்ட உரிமை, உரிமையியல் தகுதி அல்லது நலன் கொண்டிருப்பதாகக் கோரினால், உண்மையில் சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதற்கு முன்பே, சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97-ஐப் பயன்படுத்தி தனது எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கலாம். உண்மையில், அந்தத் தீர்ப்பின் 8(2)-வது பத்தியில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது: ஒரு தீர்ப்பில் தரப்பினராக இல்லாத நபர், தனக்குச் சொத்தின் மீது உரிமை இருப்பதாகக் கோரும் நிலையில், தனது உரிமையை நிலைநாட்டுவதற்கோ அல்லது சம்பவ இடத்தில் உடைமையை ஒப்படைப்பதற்கு எதிராக இடையூறு தெரிவிப்பதற்கோ வாய்ப்புப் பெறுவதற்கு முன்பே, அந்த இடத்தில் அவர் இல்லாத காரணத்தினாலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் நியாயமான காரணத்தினாலோ சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டுவிட்டால், அவருக்குக் கிடைக்கும் சட்ட நிவாரணம் சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை ஈஈஜ, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்வதாகும். அந்த மனுவில், தாம் சட்டவிரோதமாக உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டதாகவும், சொத்தின் உடைமை மீண்டும் தமக்கே ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கோரலாம். மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ், சொத்தின் உடைமையை இழந்த பின்னரும்கூட ஒருவர் தனது குறைகளை முன்வைத்து, தீர்ப்பில்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சொத்தின் மீதான தனது சுயாதீனமான உரிமை, உரிமையியல் தகுதி மற்றும் நலன் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்குமாறு கோரலாம் என்று தீர்மானித்துள்ளது என்ப தற்காகவே, திரு.ஆர்.அப்துல் முபீன் அவர்கள் இந்தத் தீர்ப்பைச் சார்ந்து வாதிட்டார். ஆனால், இந்த விவகாரத்தில் திரு.அப்துல் முபீன் அவர் களின் வாதத்தை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை.

12. சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதிகள் 97 மற்றும் 99 ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளுக்குப் பொருந்தக் கூடியவை. விதி 97 என்பது நீதிமன்றத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்துவதற்கு முன்பாக எதிர்ப்பு அல்லது இடையூறு ஏற்படுத்தப்படும் சூழ்நிலையில் பொருந்துகிறது. அதேவேளையில், விதி 99 என்பது சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப் பட்ட நபருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சட்ட நிவாரண மாகும். இந்த இரண்டு விதிகளின் கீழும் மேற் கொள்ளப்பட வேண்டிய விசாரணை, விதி 101-இன் அடிப்படையிலேயே நடைபெறுகிறது. தற்போதைய வழக்கில், தீர்ப்புக் கடன் வழங்குநர், சீராய்வு மனுதாரரை இடையூறு ஏற்படுத்திய நபராகக் கருதி, இடையூற்றை அகற்றுவதற்காக நிறைவேற்று நீதிமன்றத்தில் E.A.No.4 of 2022 என்ற மனுவைத் தாக்கல் செய்தார். சீராய்வு மனுதாரருக்குத் தகுந்த மற்றும் நியாயமான வாய்ப்பை வழங்கிய பின்னர், நிறைவேற்று நீதிமன்றம் அந்த இடையூற்றை அகற்றுவ தற்கான மனுவை அனுமதித்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில் தனது உரிமை களை ஏற்கெனவே முன்வைத்து வாதிட்ட அதே நபர், இடையூற்றை அகற்றுவதற்கான உத்தரவின் விளைவாகச் சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, கூடுதலாக ஆணை XXI, விதி 99-ஐயும் பயன்படுத்த முடியுமா என்பதை ஆராய வேண்டியுள்ளது. இதற்கான பதில் உறுதியாக முடியாது என்பதேயாகும்.

13. விதி 99-இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள சட்டவழி, நீதிமன்றத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தி உடைமையை ஒப்படைக்கும் நடவடிக்கைக்கு முன்பாக, தங்களது எதிர்ப்பைத் தெரிவிப்ப தற்கான வாய்ப்பைப் பெறாத நபர்களுக்கு மட்டுமே உரியதாகும்.

சீராய்வு மனுதாரரின் கோரிக்கைகள், சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில் ஏற்கெனவே விசாரிக்கப்பட்டுத் தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ளன என்பது ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட நிலையில், அதே விவகாரங்களை மீண்டும் ஒருமுறை ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்வதன் மூலம் எழுப்புவதற்கு அது அவருக்கு உரிமை வழங்காது. ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில் சீராய்வு மனுதாரர் முன்வைத்த கோரிக்கையிலிருந்து மாறுபட்ட எந்தவொரு புதிய கோரிக்கையையும் அவர் தற்போது முன்வைக்கவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலையில், சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 101-இன் கீழ் உரிய விசாரணை நடத்தப்பட்டு உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டதால், இடை யூற்றை அகற்றுவதற்கான மனுவில் ஏற்கெனவே பரிசீலிக்கப்பட்ட விவகாரங்களையே மீண்டும் மீண்டும் வாதிடுவதற்கு மனுதாரரை அனுமதிப்பதில் எந்தப் பயனும் இல்லை. எனவே, சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு, சட்டப்படி தெளிவாகப் பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்பதே முடிவாகும்.

14. திரு.ஆர். அப்துல் முபீன், கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், மாண்புமிகு உச்சநீதிமன்றம் பின்னர் வழங்கிய சில தீர்ப்புகளையும் தனது வாதத்திற்கு ஆதரவாக மேற்கோள் காட்டினார். ஆனால், அந்தத் தீர்ப்புகள் அனைத்தும் பிராம்டியோ சௌதாரி வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட சட்டக் கோட்பாட்டையே பின்பற்றியுள்ளன. இருப்பினும், ஏற்கெனவே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட ஹாஷ்மி (எ) பாட்டில் வழக்கில் அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை நான் பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. அந்த வழக்கில், சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப் பட்ட மனு சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கது என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது.

மேலும், அந்த மனுவின் தகுதி மற்றும் சாராம்சத்தின் அடிப்படையில் விசாரணை நடத்துமாறு நிறைவேற்று நீதிமன்றத்திற்கு உத்தரவிட்டது.

15. சீராய்வு மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு.ஆர்.அப்துல் முபீன் அவர்கள், மேற்கண்ட தீர்ப்பை மிகவும் வலுவாகச் சார்ந்து வாதிட்டார். அந்த வழக்கில், மூன்றாம் நபர் ஒருவர் சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்திருந்தார். மனுதாரர் அதற்கு முன்னர் தாக்கல் செய்திருந்த மனுக்கள், ஏற்கெனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட விவகாரத்தை மீண்டும் விசாரிக்க முடியாது என்ற சட்டக் கோட்பாட்டிற்குள் வராது என்று நீதிமன்றம் கருதியது. எனவே, அந்த வழக்கின் மனுதாரர் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்ய உரிமையுடையவர் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டது. அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப் பட்ட அந்த வழக்கில், ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் மனுத் தாக்கல் செய்வதற்கு முன்னர், மனுதாரர் நிறைவேற்று நடவடிக்கை களுக்குத் தடை விதிக்கக் கோரி சில மனுக்களைத் தாக்கல் செய்திருந்தார். மனுதார ருக்குச் சாதகமாக வழங்கப்பட்டிருந்த தடை உத்தரவு, வேறொரு சொத்தைப் பொறுத்ததாக இருந்ததே தவிர, நிறைவேற்று நடவடிக்கைக்கு உட்பட்ட சொத்தைப் பொறுத்ததாக இல்லை என்று கண்டறியப்பட்டதால், அந்தத் தடை கோரும் மனு சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதல்ல என்ற காரணத்தின் பேரில் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. மேலும், முன்னர் தாக்கல் செய்யப்பட்ட தடை கோரும் மனு நிராகரிக்கப்பட்டுவிட்டது என்ற காரணத்தி னாலும், தடை கோரித் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மற்றொரு மனுவும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலைகளில்தான், மனுதாரரின் கோரிக்கை அதன் சாராம்சத்தின் அடிப்படையில் ஏற்கெனவே விசாரித்துத் தீர்மானிக்கப்பட வில்லை என்று அலகாபாத் உயர்நீதிமன்றம் கருதியது. எனவே, ஆணை ஹீஹீஜ, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு பராமரிக்கத்தக்கது என்றும் தீர்மானித்தது. ஆனால், தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகள் முற்றிலும் வேறுபட்டவை.

16. தற்போதைய வழக்கில், இடையூற்றை அகற்றுவதற்காகத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு விலேயே மனுதாரரின் கோரிக்கை ஏற்கெனவே விசாரித்துத் தீர்மானிக்கப்பட்டுவிட்டது. சொத்தின் உடைமையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர், ஆணை XXI, விதி 99-ஐப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர, மனுதாரர் புதிதாக எந்தவொரு வழக்குக் கோரிக்கையையும் முன்வைக்கவில்லை. ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில் மனுதாரர் வெற்றி பெறாத நிலையில், பின்னர் அவர் சொத்தின் உடைமை யிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டார் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் புதிதாக மற்றொரு மனுவைத் தாக்கல் செய்து பராமரிக்க முடியாது. சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97 மற்றும் விதி 99 ஆகிய இரண்டின் நோக்கமும், சீராய்வு மனுதாரரைப் போன்ற மூன்றாம் நபர்களுக்குத் தங்களது உரிமைகளை நிறைவேற்று நடவடிக்கை யிலேயே விசாரித்துத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வாய்ப்பளிப்பதாகும். எனவே, குறிப்பாக ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்த மனுவில் தோல்வியடைந்த பின்னர், மனுதாரர் அதே விவகாரத்தில் விதி 97 மற்றும் விதி 99 ஆகிய இரண்டையும் பயன்படுத்தி நிவாரணம் கோர முடியாது. மேற்கண்ட காரணங்களின் அடிப்படையில், தற்போதைய சீராய்வு மனுவில் எந்தவிதமான தகுதியும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு சட்டப்படி பராமரிக்கத் தக்கதல்ல என்று கூறி அதனைத் தள்ளுபடி செய்த நிறைவேற்று நீதிமன்றத்தின் உத்தரவில் எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லை.

17. உண்மையில், முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு வி.ஆர். தங்கவேலு அவர்கள் முன்வைத்த ஒரு வாதத்தில் வலுவான காரணம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன். அதாவது, சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 97-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவில், நீதிமன்ற உத்தரவின்படி சொத்தின் உடைமையை ஒப்படைப்பதற்கு இடையூறு ஏற்படுத்துவதில் மனுதாரர் தோல்வியடைந்துவிட்டார். எனவே, சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு

2(10)-இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள ''தீர்ப்புக் கடனாளி'' என்ற வகைக்குள் மனுதாரரும் வருகிறார் என்பதே அந்த வாதமாகும். முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பு வழக்கறிஞரின் இந்த வாதத்தில் வலுவான அடிப்படை இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்.

18. சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2(10), ''தீர்ப்புக் கடனாளி'' என்பவரை, யாருக்கு எதிராக ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளதோ அல்லது யாருக்கு எதிராகச் செயல்படுத்தத்தக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்த நபர் என வரையறுக்கிறது. தற்போதைய வழக்கில், சீராய்வு மனுதாரருக்கு எதிராகவே அசல் தீர்ப்பு பிறப்பிக்கப்பட்ட நபர் அவர் அல்ல என்பது உறுதி. எனினும், இடையூற்றை அகற்று வதற்கான மனு அனுமதிக்கப்பட்டவுடன், சீராய்வு மனுதாரருக்கு எதிராகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட அந்த உத்தரவைச் செயல்படுத்த முடியும். இதனால், சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2(10)-இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ள ''தீர்ப்புக் கடனாளி'' என்ற வகைக்குள் அவரும் வருகிறார். இந்தச் சட்ட விளக்கத்தை மனுதாரருக்குப் பொருத்திப் பார்த்தால், அவரும் ஒரு தீர்ப்புக் கடனாளி யாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

அவ்வாறு கருதப்படும் நிலையில், தீர்ப்புக் கடனாளியைத் தவிர வேறு எந்த நபருக்கும் மட்டுமே கிடைக்கக்கூடிய சிவில் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் அவர் மனுத் தாக்கல் செய்ய முடியாது. இந்தக் கோணத்தில் இருந்து பார்த்தாலும், ஆணை XXI, விதி 99-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனு எவ்வாறு சட்டப்படி பராமரிக்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள இயலவில்லை.

எனவே, சீராய்வு மனுவில் எந்தவிதமான தகுதியும் இல்லை.

19. இறுதியாக சிவில் சீராய்வு மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. செலவினங்கள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இல்லை. இதனுடன் தொடர்புடைய சிவில் இதர மனுக்கள் முடித்து வைக்கப்படுகின்றன.

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

21 அதிமுக எம்எல்ஏக்கள் மீதான தகுதி நீக்கம் கைவிடப்பட்டதை எதிர்த்த மேல்முறையீட்டு வழக்கு தள்ளுபடி

உச்சநீதிமன்றம் முக்கிய உத்தரவு

நம்பிக்கை வாக்கெடுப்பின்போது கொறடா உத்தரவை மீறிய அதிமுக எம்எல்ஏக்கள் மீதான தகுதிநீக்க நடவடிக்கை கைவிடப்பட்டதற்கு எதிராக தொடரப்பட்ட மேல்முறையீட்டு வழக்கை தள்ளுபடி செய்து உச்ச நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டுள்ளது தமிழக சட்டப்பேரவையில் தவெக அரசு, கடந்த மே 13-ம் தேதி நம்பிக்கை தீர்மானம் கொண்டு வந்தபோது, கொறடா உத்தரவை மீறி அரசுக்கு ஆதரவாக வாக்களித்ததாக, 25 அதிமுக எம்எல்ஏ-க்களுக்கு எதிராக தகுதி நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கக் கோரி, பொதுச் செயலாளர் பழனிசாமி தரப்பில் பேரவை தலைவரிடம் மனு அளிக்கப்பட்டது. இந்நிலையில், 4 எம்எல்ஏக்கள் ராஜினாமா செய்ததையடுத்து, மீதமுள்ள 21 எம்எல்ஏ-க்கள் மன்னிப்புக் கோரி கடிதம் அளித்ததால், அவர் களுக்கு எதிரான தகுதி நீக்க நடவடிக்கை மனுவை திரும்பப் பெற்றுக் கொள்வதாக பழனிசாமி கடிதம் அளித்தார்.

இதை ஏற்று, 21 எம்எல்ஏ-க்களுக்கு எதிரான தகுதிநீக்க நடவடிக்கைகளை கைவிடுவதாக பேரவைத் தலைவர் பிறப்பித்த உத்தரவை ரத்து செய்யக் கோரி, வழக்கறிஞர் பி.வி. செல்வகுமார் என்பவர் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் பொதுநல வழக்கு தொடர்ந்தார். இதனை விசாரித்த உயர் நீதிமன்றம் வழக்கை தள்ளுபடி செய்தது. அந்த உத்தரவை எதிர்த்து செல்வகுமார் தாக்கல் செய்த மேல்முறையீட்டு மனு, உச்ச நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதி சூர்யகாந்த், நீதிபதிகள் ஜாய் மால்யா பக்ஷி, வி.மோகனா ஆகியோர் அடங்கிய அமர்வில் விசாரணைக்கு வந்தது. அப்போது 'கட்சியை சாராத நீங்கள் எதற்காக இந்த வழக்கை தொடுத்திருக்கிறீர்கள்?' என நீதிபதிகள் கேள்வி எழுப்பினர்.

அதற்கு மனுதாரர் தரப்பில், 'ஒரு வாக்காளராக நான் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியைச் சார்ந்தவருக்கு வாக்களித்த நிலையில், அவர் கட்சி உத்தரவை மீறிய நடவடிக்கையில் ஈடுபடும்போது அதனை கேட்க உரிமை உள்ளது. மேலும், தகுதி நீக்க நடவடிக்கை தொடங்கிய பிறகு மன்னிப்புக் கடிதத்தை ஏற்று நடவடிக்கையை கைவிட முடியாது. இவ்வாறு கட்சி தாவல் தடை சட்டத்தை கேலிக்கூத்தாக்குவதை அனுமதிக்க கூடாது' என தெரிவித்தார்

இதை தொடர்ந்து நீதிபதிகள், 'சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் அதிமுகவின் தலைமைக்கு மன்னிப்பு கடிதம் எழுதி, அந்த கட்சியிலே தொடரும் நிலையில் இந்த விவகாரத்தில் கட்சித் தாவல் தடை சட்டத்தின்கீழ் எதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனவே, உயர்நீதிமன்ற உத்தரவில் தலையிட விரும்ப வில்லை' எனக் கூறி வழக்கை தள்ளுபடி செய்து உத்தரவிட்டனர்.

-நன்றி : இந்து தமிழ் திசை: 10.10.2026

முந்தைய வழக்கில் வழங்கப்பட்ட உறுத்துக்கட்டளை தீர்ப்பாணை பாத்தியதைக்கும் உடைமை மீட்புக்கும் ஆன பிந்தைய வழக்குக்கு தடையாகாது

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி திரு.எம்.ஜோதிராமன்
மேவ (எம்டி) எண் 239/2019
6.6.2025
2025(4) CTC 791

எஸ்.பிரேமானந்த்
2. கே.ஹரிமூர்த்தி
3. வி.சுரேஷ்குமார் ...மேல்முறையீட்டாளர்கள்

–எதிர்–

வி.முத்து (எ) வெயில்முத்து 2.காந்தாமாரி ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

திரு.எம்.வி.சேஷாச்சாரி
மேல்முறையீட்டாளர்களது வழக்குரைஞர்

திரு.டி.பெர்டினாண்ட்
எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களது வழக்குரைஞர்கள்

மேவ ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது

கோரிக்கை: இந்த முதல் மேல்முறையீடு, பூந்தமல்லியில் உள்ள திருவள்ளூர், மூன்றாம் கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி அவர்களின் பதிவேட்டில் உள்ள O.S.No.144/2016 வழக்கில், I.A.No.108/2017–இல், 18.8.2017 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணைக்கு எதிராக, 1908ஆம் ஆண்டு உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 96–ஐ ஆணை 41, விதி 1–உடன் சேர்த்துப் படிப்பதன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

தீர்ப்பு

1. வழக்கில் தோல்வியுற்ற மனுதாரர்கள், O.S.No.144/2016–இல் உள்ள மனுவைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காக, O.S.No.144/2016–இல் இடைமுறீட்டு மனு எண் 108/2017–இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுக்கு எதிராக இந்த முதல் மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர். இதில் உள்ள தரப்பினர், விசாரணை நீதிமன்றத்தில் அவர்களின் வழக்காடு நிலையின்படி குறிப்பிடப் படுகிறார்கள்.

2. வாதிகளான எஸ். பிரேமானந்த், கே. ஹரி மூர்த்தி மற்றும் வி. சுரேஷ்குமார் ஆகியோர், பூந்தமல்லியில் உள்ள திருவள்ளூர் மூன்றாம் கூடுதல் மாவட்ட நீதிபதி நீதிமன்றத்தில், திரு. வி. முத்து (எ) வி. வெயில் முத்து மற்றும் திருமதி. காந்தமாரி ஆகிய பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக O.S.No.144/2016 என்ற வழக்கைத் தாக்கல் செய்தனர். பிரதிவாதிகளை அங்கிருந்து வெளியேற்றிய பின்னரும், அவர்கள் வழக்குச் சொத்தின் மீது கட்டியிருந்த மேற்கட்டுமானத்தை அகற்றிய பின்னரும், வழக்குச் சொத்தின் மீதான வாதியின் உரிமையை அறிவிக்கவும், வழக்குச் சொத்தின் காலி உடைமையை மீட்கவும் இந்த வழக்குத் தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது.

3. மனுதாரர்களின் சுருக்கமான வழக்கு விவரம் பின்வருமாறு:

வழக்குச் சொத்தானது தொடக்கத்தில் வாதியின் விற்பனையாளரான சரவணனுக்குச் சொந்தமாகவும் அவரது உடைமையிலும் இருந்தது. அந்தச் சரவணன், 18.9.1996 தேதியிட்ட அதிகாரப் பத்திரத்தின்படி, ஜே. ஜெபசிங் என்பவரைத் தனது அதிகாரப் பத்திர முகவராக நியமித்துள்ளார். வாதிகள், 11.10.2000 தேதியிட்ட மூன்று தனித்தனி பதிவு செய்யப்பட்ட விற்பனைப் பத்திரங்களின் கீழ், வழக்குச் சொத்தின் பிரிக்கப்படாத 1/3 பங்கைத் தனித்தனியாக வாங்கியுள்ளனர்.

3(i). முதல் பிரதிவாதி/வி. முத்து (எ) வெயில் முத்து, அங்கீகாரமளிக்கப்பட்ட முகவர்/ஜே. ஜெபசிங் மற்றும் 4 பேருக்கு எதிராக

நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி O.S.No. 311/2006 என்ற வழக்கைத் தாக்கல் செய்தார். வாதிகளான/வி.சுரேஷ் குமார் மற்றும் ஹரிமூர்த்தி ஆகியோர் பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றத்தில், முதல் பிரதிவாதி/வி. முத்து வெயில் முத்து மற்றும் தேவராஜ் என்பவருக்கு எதிராக O.S.No.389/2006 என்ற வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர். இவ்விரு வழக்குகளும் ஒன்றாக விசாரிக்கப்பட்டு, O.S.No. 311/2006 வழக்கில் முதல் பிரதிவாதி/வி. முத்து (எ) வெயில் முத்துவுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டது மற்றும் O.S.No.389/2006 வழக்கு பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட முனிசீப் அவர்களால் 29.11.2012 அன்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. முதல் பிரதிவாதியான வி. முத்து (எ) வெயில் முத்து, வழக்கு முடிவடைந்த பின்னர், இரண்டாம் பிரதிவாதியான காந்தமாரிக்குச் சாதகமாக 28.2.2013 தேதியிட்ட ஒரு பதிவு செய்யப்பட்ட விற்பனைப் பத்திரத்தை நிறைவேற்றி யிருந்தார். முதல் பிரதிவாதி, இ.வி. பெருமாள் சாமி ரெட்டியால் அதிகாரப் பத்திர முகவரான தேவராஜ் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டதாகக் கூறப்படும் அந்த விற்பனைப் பத்திரத்தின் அடிப்படையில் உரிமை கோருகிறார்.

3(ii). முதல் பிரதிவாதி/வி. முத்து (எ) வெயில் முத்து, விற்பனைப் பத்திரத்தின்படி பட்டாவைப் பெற்றார். வழக்குச் சொத்தை வாதியினர் மட்டுமே உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருந்தனர். ஆனால் பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட நீதிமன்றம் வேறுபட்ட கருத்தைக் கொண்டு, முதல் பிரதிவாதி/வி. முத்து சொத்தை உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருப்ப தாகக் கண்டறிந்து, அதன் விளைவாக வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது.

அவருக்குச் சாதகமாக. பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட முனிசீப், முதல் பிரதிவாதி/முத்து (எ) வெயில் முத்து வழக்குச் சொத்தை உடைமை யில் வைத்துள்ளார் என்று கண்டறிந்துள்ள தாலும், முதல் பிரதிவாதி வழக்குச் சொத்தை இரண்டாம் பிரதிவாதி/காந்தாமணிக்குச் சாதக மாக ஒப்படைத்துள்ளதாலும், வாதியினர் தங்களது உரிமைக்கான அறிவிப்பைக் கோரியும், காலி உடைமையை மீட்பதற்காகவும் இந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்ய நிர்பந்திக்கப் படுகின்றனர்.

3(iii). 11.10.2000 அன்று, வாதியினர் வழக்குச் சொத்தை வாங்கியபோது, வழக்கிற் கான காரண காரணி எழுந்தது; 29.11.2012 அன்று, பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட உரிமையியல், முதல் பிரதிவாதியால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கிற்குத் தீர்ப்பளித்து, 2 மற்றும் 3ஆம் வாதியினரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கை தள்ளுபடி செய்தபோது, வாதியினர் வழக்குச் சொத்தின் உடைமையில் இல்லை என்ற முடிவை வழங்கினார்.

4. வழக்கு நிலுவையில் இருக்கும்போது, பிரதிவாதிகள், ஓ.எஸ். எண் 144/2016-இல் உள்ள மனுவைத் தள்ளுபடி செய்யக் கோரி, O.S.No. 144/2016-இல் இடைமுயற்சி எண் 108/2017-ஆக, சி.பி.சி. ஆணை 7, விதி 11(A)-இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

5. O.S.No. 144/2016-இல் உள்ள I.A.No. 108/2017-இன் மனுவில் கூறப்பட்டுள்ள சுருக்கமான கூற்றுகள் பின்வருமாறு:

பிரதிவாதிகள்/வாதிகள், தங்களது மனுவில், 11.10.2000 தேதியிட்ட விற்பனைப் பத்திரங்களின் கீழ், சரவணனிடமிருந்து அவரது அதிகாரப் பத்திரம்/ஜே. ஜெபசிங் மூலம் வழக்குச் சொத்தின் 1/3 பங்கை வாங்கியதாகக் குறிப்பிட்டி ருந்தனர். வாங்கிய பிறகு அவர்கள் வேலி அமைத்து, வழக்குச் சொத்தை உடைமை யிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருந்தனர். தற்போது, பிரதிவாதிகள்/வாதிகள் இந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர். ஏனெனில், முந்தைய வழக்கில் முதல் பிரதிவாதி மட்டுமே வழக்குச் சொத்தை உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருக்கிறார் என்று நீதிமன்றம் கண்டறிந்துள்ளது. முந்தைய கண்டறிதல்களின் அடிப்படையில், வாதிகள் இந்த வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர். பிரதிவாதிகள் வாங்கு வதற்கு முன்பே, முதல் பிரதிவாதியின் விற்பனையாளர்/இ.வி. பெருமாள் சாமி ரெட்டி, 31.3.1999 தேதியிட்ட விற்பனைப் பத்திரத்தின் கீழ், சரவணன் மூலமாக அதிகாரப் பத்திரம்/ஜெபசிங் மூலம் வழக்குச் சொத்தை வாங்கியுள்ளார். அதன்பிறகு, முதல் பிரதிவாதி 8.6.2006 தேதி யிட்ட விற்பனைப் பத்திரத்தின் மூலம் வழக்குச் சொத்தை வாங்கினார். வாங்கிய தேதியிலிருந்து, முதல் பிரதிவாதி வழக்குச்

சொத்தை உடைமை யிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருந்து, அதனைச் சுற்றி சிமெண்ட் தூண்களை அமைத்துள்ளார். 2006ஆம் ஆண்டில், ஜெபசிங் மற்றும் பிறர் முதல் பிரதிவாதியின் சொத்து உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் தலையிட முயன்றனர். எனவே, முதல் பிரதிவாதி அவர்களுக்கு எதிராக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி ஓ.எஸ். எண் 311/2006 வழக்கைத் தாக்கல் செய்தார். அந்த வழக்கை நிராகரித்து, 2 மற்றும் 3ஆம் வாதியினர் முதல் பிரதிவாதிக்கு எதிராக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி O.S.No.389/2006 என்ற மற்றொரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர். இவ்விரு வழக்குகளும் கூட்டாக விசாரிக்கப்பட்டன. மேலும் மேற்கூறிய வழக்கைத் தாக்கல் செய்வ தற்கு முன்பே முதல் பிரதிவாதி வழக்குச் சொத்தை உடைமையில் வைத்திருந்தார் என்பது கண்டறியப்பட்டது. தற்போதைய வழக்கில் வழக்காரணம் எப்போது எழுந்தது என்பதை மனுதாரர்கள் தங்கள் மனுவில் தெளிவாகக் குறிப்பிடவில்லை; முதல் பிரதிவாதி சொத்தின் உடைமையில் இருப்பதாக நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்த தால், தற்போதைய வழக்கைத் தாக்கல் செய்த தாக அவர்கள் வெறுமனே கூறினர். அந்தத் தீர்ப்புகளை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால், முந்தைய வழக்கிலேயே உடைமை அறிவிப்பு மற்றும் மீட்புக்கான நிவாரணத்தைக் கோரி யிருக்க வேண்டும். தற்போதைய வழக்கு, சி.பி.சி.யின் ஆணை 2, விதி 2-இன் படி செல்லாது. மனுவே ஏற்கத்தக்கதல்ல என்ப தால், மனுதாரர்களுக்கு காரணம் இல்லை. மேலும் அது நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

6. வாதிகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட எதிர் பிரமாணப் பத்திரத்தில், வழக்குச் சொத்தின் மீது வாதிகளுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாகும் உரிமை உள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. முதல் பிரதிவாதியால் செய்யப்பட்ட கொள்முதலும், அதைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் பிரதிவாதிக்கு ஆதரவாக நிறைவேற்றப்பட்ட செட்டில்மென்ட் பத்திரமும் செல்லுபடியாகாது. உரிமைப் பத்திரத்தின் அடிப்படையில் உடைமை உண்டாகும் என்ற அடிப்படையில் வாதியினர் முந்தைய வழக்கை எதிர்த்தனர். பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றம், முதல் பிரதிவாதி வழக்குச் சொத்தின் உடைமை யில் உள்ளார் என்று கண்டறிந்து, அதன் காரணமாக, அந்த வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது. இதுவே, தற்போதைய வாதியினர் தங்கள் உரிமையை அறிவிக்கக் கோரியும், காலி உடைமையை மீட்கக் கோரியும் வழக்குத் தாக்கல் செய்வதற்கு வழக்காரணத்தை அளித்தது. முந்தைய வழக்குகள் வெறும் தடையாணைக் காக மட்டுமே தாக்கல் செய்யப்பட்டன. முந்தைய வழக்கிலும் தற்போதைய வழக்கிலும் கோரப்பட்ட நிவாரணங்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவை. வழக்குச் சொத்தில் மேற்கட்டுமானம் எப்போது கட்டப்பட்டது, எப்போது அவர்கள் தங்கள் உடைமையை இழந்தனர் என்பது குறித்து வாதியினர் வாதிட வேண்டிய அவசியமில்லை. மனுவில், அவர்களின் முந்தைய வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதும், முதல் பிரதி வாதிக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதும் வழக்காரணத்தை எழுப்புகின்றன என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. O.S.No.311/2006 மற்றும் O.S.No.389/2006 ஆகிய முந்தைய வழக்குகளுக்கான வழக்காரணங்கள், தற்போதைய வழக்கின் வழக்காரணத்திலிருந்து வேறுபட்டவை என்றும், சி.பி.சி.யின் ஆணை 2, விதி 2-இன் கீழ் இந்த வழக்கு தடை செய்யப் பட்டுள்ளது என்றும் விசாரணை நீதிமன்றம் கண்டறிவது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாகக் காணப்படுகிறது.

7. பிரதிவாதிகள் தரப்பில், பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட உரிமையியல் O.S.No. 311/2006 மற்றும் 389/2006-ல் வழங்கப்பட்ட பொதுத் தீர்ப்பின் சான்றளிக்கப்பட்ட நகலான சான்று க1 குறியிடப்பட்டுள்ளது. வாதி தரப்பில் எந்த ஆவணங்களும் குறியிடப்படவில்லை. இரு தரப்பிலும் சாட்சிகள் யாரும் விசாரிக்கப்பட வில்லை.

விசாரணை நீதிமன்றத்தின் கண்டுபிடிப்புகள்:

8. முந்தைய வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கும் போது, பூந்தமல்லி முதன்மை மாவட்ட உரிமையியல் வழக்குச் சொத்தின் உரிமை குறித்து தற்செயலாக ஆராய்ந்துள்ளார் என்று விசாரணை நீதிமன்றம் காண்கிறது. நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரப்பட்ட வழக்குச் சொத்து, ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டபடியே ஒரு காலி மனை யாக இருந்ததாலும், பிரதிவாதிகள் அந்த வழக்குச் சொத்தின் மீதான உரிமையை

நிலைநாட்டியதாலும், அத்தகைய நிலையில், அதே வழக்குச் சொத்து தொடர்பான உரிமை அறிவிப்பு மற்றும் உடைமை மீட்புக்கான தற்போதைய வழக்கு, ஒரு இரண்டாம் கட்ட வழக்காகக் கருதப்படுகிறது. மேலும், ஓ.எஸ். எண் 311/2006 வழக்கில் முதல் பிரதிவாதி யின் உடைமையைப் பாதுகாப்பதற்காக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு வழங்கப்பட்டபோது, அந்தத் தீர்ப்பும் ஆணையும் ரத்து செய்யப் படாவிட்டால், உடைமை மீட்புக்கான எதிர் நிவாரணம் கோர முடியாது என்றும், O.S.No. 311/2006 வழக்கில் தற்போதைய வழக்கு... 2016-ஆம் ஆண்டின் எண் 144 என்பது சட்ட நடைமுறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர வேறில்லை. மேலும், இத்தகைய தொல்லை தரும் வழக்கு நீதிமன்றத்தின் நேரத்தை வீணடிக்க அனுமதிக்க முடியாது என்றும், மனு நிராகரிக்கப்படத் தகுந்தது என்றும் கண்டறியப்பட்டது. இதனால் பாதிக்கப்பட்ட மனுதாரர்கள், இந்த முதல் மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

9. இந்த மேல்முறையீட்டில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய விஷயங்கள் என்னவென்றால், O.S.No.144/2016 இல் உள்ள I.A.No.108/2017 இல், உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை 7, விதி 11(a)-இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மனுவை அனுமதிக்க வேண்டுமா என்பதே ஆகும்.

10. மேல்முறையீட்டாளர்கள்/வாதிகள் சார்பில் ஆஜராகும் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், மேல்முறையீட்டாளர்கள்/வாதிகள் O.S.No. 389-இல் தாக்கல் செய்த முந்தைய வழக்கைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

2006 ஆம் ஆண்டு வழக்கானது நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோருவதற்கானது மட்டுமே. எனவே, உரிமை அறிவிப்பு மற்றும் உடைமை மீட்பு கோரப்படும் தற்போதைய வழக்கிற்கு அது ஒரு தடையாக அமையாது. மேல்முறை யீட்டாளர்கள்/வாதிகள், வழக்குச் சொத்தை 2000ஆம் ஆண்டிலேயே வாங்கியிருந்த போதிலும், O.S.No. 311/2006இல் உள்ள வழக்கில் ஒரு தரப்பினராக இல்லை. O.S.No.311/ 2006இல் உள்ள வழக்கானது, அதிகாரப் பத்திர முகவர் மற்றும் நான்கு பேருக்கு எதிராகத் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், முதன்மை நபர்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்போது, அதிகாரப் பத்திர முகவருக்கு எதிராக மட்டும் தொடரப்படும் வழக்கு ஏற்கத்தக்கதல்ல. ஈ.கு. எண் 311/2006 இல் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பானது, மேல்முறையீட்டாளர்கள்/வாதிகள் மீது கட்டுப்படுத்தாது என்றும் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மேலும் வாதிடுவார். நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரும் ஒரு வழக்கில், உரிமை குறித்த கேள்வி தற்செயலாகவே தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்பதையும், எனவே, தற்போதைய வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதற்கு அது ஒரு தடையாக அமையாது என்பதையும் விசாரணை நீதிமன்றம் கவனித்திருக்க வேண்டும். மேல்முறையீட்டாளர் /வாதி எந்தவொரு உண்மையையும் மறைக்காமல், இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான முந்தைய வழக்குகளின் விவரங்களை மனுவில் முறை யாக வெளிப்படுத்தியதோடு, தீர்ப்பு மற்றும் ஆணையின் நகல்களையும் மனுவுடன் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

11. இதற்கு மாறாக, பிரதிவாதிகள்/மறு தரப்பினரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், வாதியினர் வாங்குவதற்கு முன்பே, முதல் பிரதிவாதியின் விற்பனையாளரான ஈ.வி. பெருமாள்சாமி ரெட்டி, 31.3.1999 தேதியிட்ட பதிவு செய்யப்பட்ட விற்பனைப் பத்திரத்தின் கீழ், சரவணனிட மிருந்து அதிகாரப் பத்திரம்/ஜெபசிங் மூலம் வழக்குச் சொத்தை வாங்கினார் என்று வாதிடுவார். அதன்பிறகு, முதல் பிரதிவாதி, 8.6.2006 தேதியிட்ட விற்பனைப் பத்திரத்தின் கீழ், மேற்கூறிய ஈ.வி.பெருமாள்சாமி ரெட்டியிட மிருந்து அதிகாரப் பத்திரம்/தேவராஜ் மூலம் வழக்குச் சொத்தை வாங்கினார். 2006ஆம் ஆண்டில், மேற்கூறிய ஜெபசிங் மற்றும் பிறர் முதல் பிரதிவாதியின் உடைமை மற்றும் அனுபவத்தில் தலையிட முயன்றதால், அவர் களுக்கு எதிராக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி அவர் O.S.No.311/2006 இல் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். வாதி 2 மற்றும் 3 ஆகியோர் O.S.No.389/2006 இல் மற்றொரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்திருந்தனர். முதல் பிரதிவாதிக்கு எதிராக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி 2006-ஆம் ஆண்டின் வழக்கு எண் 389 தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இரு வழக்குகளும் கூட்டாக விசாரிக்கப்பட்டு, வழக்குச் சொத்தை

முதல் பிரதிவாதி உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருப்பது கண்டறியப்பட்டது என்று கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் மேலும் சமர்ப்பிப்பார். தற்போதைய வழக்கிற்கான வழக்காரணம் எப்போது எழுந்தது என்பதை வாதி தரப்பினர் மனுவில் தெளிவான சொற்களில் குறிப்பிடவில்லை.

12. இந்த நீதிமன்றம் இரு தரப்பினராலும் முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்களைப் பரிசீலித்த தோடு, பதிவேட்டில் உள்ள ஆவணங்களையும் ஆய்வு செய்துள்ளது.

13. வழக்குப் பொருளானது ஒரு காலி மனை என்பது பதிவேடுகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள்/வாதிகளான வி.சுரேஷ் குமார் மற்றும் ஹரிகுமார் ஆகியோர், முதல் பிரதிவாதி/முத்து (எ) வெயில் முத்துவுக்கு எதிராக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி O.S.No. 389/2006-இல் ஏற்கனவே ஒரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர் என்பதும், அதுபோலவே, முதல் பிரதிவாதி/முத்து (எ) வெயில் முத்து, தற்போதைய வழக்கு அட்டவணைச் சொத்து தொடர்பாக நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரி O.S.No.311/ 2006-இல் ஒரு வழக்கைத் தாக்கல் செய்துள்ளார் என்பதும் தெரியவருகிறது. மேலும், ஓ.எஸ். வழக்கில் வழங்கப்பட்ட பொதுவான தீர்ப்பு மற்றும் ஆணைப்படி, பதிவேடுகளிலிருந்து தெரியவருவது என்னவென்றால்... பூனமல்லி முதன்மை மாவட்ட முன்சீப் நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள ஓ.எஸ். எண் 311/2006 மற்றும் 389/2006 வழக்குகளில், விசாரணை நீதிமன்றம் தற்செயலாக வழக்குச் சொத்தின் பட்டாவை ஆய்வு செய்ததில், முதல் பிரதிவாதியான முத்து @ வெயில் முத்து, வழக்குச் சொத்தை உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருப்பதைக் கண்டறிந்து, வாதி-விற்பனையாளரின் பவர் ஏஜென்ட்டுக்கு எதிராக ஓ.எஸ். எண் 311/2006 வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது.

திரு. ஜெபசிங் மற்றும் ஏ. பிரகாஷ், தாவூத், எஸ். ராஜா, மணி ஆகிய மற்றவர்கள் மீதும், இங்குள்ள மனுதாரர்களால் ஓ.எஸ். எண் 389/ 2006-ல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கும், 29.11.2012 தேதியிட்ட பொதுத் தீர்ப்பின் மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

14. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் பிரதி வாதிகள், மனுவில் எந்தவொரு வழக்காரணமும் இல்லை என்ற அடிப்படையில், மனுவைத் தள்ளுபடி செய்யக் கோரி உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை 7, விதி 11(a)-இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தாக்கல் செய்திருந்தனர். இந்தச் சமயத்தில், உரிமை யியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் தொடர்பு டைய பிரிவைக் குறிப்பிடுவது பயனுள்ளதாக இருக்கும்:

"11. மனு நிராகரிக்கப்படுதல். பின்வரும் நேர்வுகளில் மனு நிராகரிக்கப்படும்:

(அ) அது ஒரு வழக்காரணத்தை வெளிப் படுத்தாத இடத்தில்;

(ஆ) கோரப்பட்ட நிவாரணம் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், மற்றும் நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் ஒரு காலக் கெடுவிற்குள் மதிப்பீட்டைச் சரிசெய்யுமாறு வாதிக்கு நீதிமன்றம் கோரியபோதும், அவர் அவ்வாறு செய்யத் தவறினால்;

(இ) கோரப்பட்ட நிவாரணம் முறையாக மதிப்பிடப்பட்டிருந்தும், மனுவானது போதுமான முத்திரைத்தாள் இல்லாத தாளில் திருப்பி அனுப்பப் பட்டு, நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் காலக் கெடுவிற்குள் தேவையான முத்திரைத்தாளை வழங்குமாறு நீதிமன்றம் கோரியபோதும், வாதி அவ்வாறு செய்யத் தவறினால்;

(ஈ) மனுவில் உள்ள கூற்றின்படி, வழக்கு ஏதேனும் சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது எனத் தோன்றும் பட்சத்தில்;

(உ) அது இரு பிரதிகளில் தாக்கல் செய்யப் படாத பட்சத்தில்;

(ஊ) வாதி விதி 9-இன் விதிமுறைகளுக்கு இணங்கத் தவறும்பட்சத்தில்;

மதிப்பீட்டைத் திருத்துவதற்கோ அல்லது தேவையான முத்திரைத்தாளை வழங்குவதற்கோ நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால அவகாச மானது, பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய காரணங் களுக்காக, விதிவிலக்கான ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் வாதி, நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப் பட்ட காலத்திற்குள் மதிப்பீட்டைத் திருத்தவோ அல்லது தேவையான முத்திரைத் தாளை வழங்கவோ தடுக்கப்பட்டார் என்றும், அத்தகைய கால அவகாசத்தை நீட்டிக்க மறுப்பது வாதிக்குக் கடுமையான அநீதியை ஏற்படுத்தும் என்றும்

நீதிமன்றம் திருப்தி அடைந்தாலன்றி, நீட்டிக்கப் படக்கூடாது.

15. ஒரு மனுவில் வழக்காரணம் வெளிப்படுத்தப் படாத பட்சத்தில், கோரப்பட்ட நிவாரணம் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டு, நீதிமன்றத்தால் அனுமதிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் சரிசெய்யப் படாமல், போதுமான முத்திரைத்தாள் இல்லாமல், நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற்குள் சரிசெய்யப்படாமல், ஏதேனும் சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்டு, தேவையான நகல்களை இணைக்கத் தவறி, மேலும் வாதி விதி 9-இன் விதிமுறைகளுக்கு இணங்கத் தவறினால், அதனை நிராகரிப்பதைத் தவிர நீதிமன்றத்திற்கு வேறு வழியில்லை என்பது ஒரு நிலைபெற்ற கோட்பாடாகும்.

16. நடைமுறை விதிகளின்படி, ஆணை 7, விதி 11(a)-இன் கீழ் உள்ள அதிகாரத்தை, வழக்கின் எந்தவொரு கட்டத்திலும், அதாவது மனுவைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்போ, பிரதிவாதிகளுக்கு சம்மன் வழங்கப்பட்ட பிறகோ, அல்லது விசாரணை முடிவடைவதற்கு முன்போ பயன்படுத்தலாம் என்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த நிலைமையை மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், சலீம் பாய் -எதிர்- மகாராஷ்டிரா மாநிலம், 2003 (1) CTC 186 (SC): 2003 (1) SCC 557 என்ற வழக்கில் விளக்கியுள்ளது. அதில், நடைமுறை விதிகளின் ஆணை 7, விதி 11-ஐப் பரிசீலிக்கும்போது, பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

9. சி.பி.சி.யின் ஆணை 7, விதி 11ஐப் படித்துப் பார்க்கையில், அதன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு ஆராயப்பட வேண்டிய தொடர்புடைய உண்மைகள், மனுவில் உள்ள கூற்றுகளே என்பது தெளிவாகிறது. விசாரணை நீதிமன்றம், சி.பி.சி.யின் ஆணை 7, விதி 11-இன் கீழுள்ள அதிகாரத்தை, மனுவைப் பதிவு செய்வதற்கு முன் வழக்கின் எந்த நிலையிலும் அல்லது விசாரணை முடிவடைவதற்கு முன் பிரதிவாதிக்கு சம்மன் அனுப்பிய பின்னரும் எந்த நேரத்திலும் பயன்படுத்தலாம்.

சி.பி.சி., ஆணை 7, விதி 11-இன் உட்பிரிவுகள் (a) மற்றும் (d)-இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தை முடிவு செய்யும் நோக்கத்திற்காக, மனுவில் உள்ள கூற்றுகள் பொருத்தமானவை; பிரதிவாதியால் எழுத்துப்பூர்வ பதிலில் எடுக்கப்பட்ட வாதங்கள் அந்த கட்டத்தில் முற்றிலும் தொடர்பற்றதாக இருக்கும், எனவே, சி.பி.சி., ஆணை 7, விதி 11-இன் கீழ் உள்ள விண்ணப்பத்தை முடிவு செய்யாமல் எழுத்துப் பூர்வ பதிலை தாக்கல் செய்யுமாறு ஒரு உத்தரவு பிறப்பிப்பது, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான ஒரு நடைமுறை ஒழுங்கின்மையாக இல்லாமல் இருக்க முடியாது அல்லவா?

17. பிரதிவாதி தனது எழுத்துப்பூர்வமான பதிலுரையிலோ அல்லது மனுவை நிராகரிப்பதற்கான விண்ணப்பத்திலோ கூறியுள்ள குற்றச் சாட்டுகளின் அடிப்படையில் மனுவை நிராகரிக்க முடியாது என்பது வெளிப்படையானது என்பதையும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது. மனுவில் ஒரு வழக்காரணம் உள்ளதா என்பதைக் கண்டறிய நீதிமன்றம் முழு மனுவையும் முழுமையாகப் படிக்க வேண்டும், அவ்வாறு இருந்தால், நடைமுறை விதிகளின் ஆணை 7, விதி 11-இன் கீழ் உள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி நீதிமன்றத்தால் மனுவை நிராகரிக்க முடியாது. சாராம்சத்தில், மனுவில் ஒரு வழக்காரணம் உள்ளதா என்பது ஒரு உண்மை சார்ந்த கேள்வியாகும், இது மனுவில் கூறப்பட்டுள்ள கூற்றுகளை முழுமையான அடிப்படையில், அவை சரியானவை எனக் கருதித் திரட்டப்பட வேண்டும். ஒரு வழக்காரணம் என்பது நிவாரணம் பெறுவதற்காக நிரூபிக்கப்பட வேண்டிய உண்மைகளின் தொகுப்பாகும், மேலும் அந்த நோக்கத்திற்காக, ஆதாரங்கள் அல்ல, மாறாக முக்கிய உண்மைகள் கூறப்பட வேண்டும். நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய ஏதேனும் ஒரு வழக்காரணத்தை மனு வெளிப்படுத்தும் வரை, நீதிமன்றத்தின் கருத்தில், வாதி வெற்றி பெறமாட்டார் என்ற வெறும் உண்மை, மனுவை நிராகரிப்பதற்கான ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது.

18. தற்போதைய வழக்கில், மனுவில் கூறப்பட்டுள்ள வாதங்களைப் பரிசீலிக்கும்போது, வழக்காரணம் தெளிவாகிறது. 18.8.2017 தேதியிட்ட விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு, O.S.No.144/2016-இல் உள்ள தற்போதைய வழக்கின் வழக்காரணம், O.S.No.389/2006-இல் உள்ள முந்தைய வழக்கின் வழக்காரணத்திலிருந்து வேறுபட்டது என்று கூறியுள்ளதால்,

அது முரண்பாடாக உள்ளது. தற்போதைய வழக்கு மறுவழக்கு என்றும் சட்ட நடை முறையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதல் என்றும் பின்னர் தீர்ப்பளிக்க இயலாது. உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் ஆணை 7, விதி 11-இன் எந்தவொரு விதியையும் பிரதிவாதிகள் /மனுதாரர்கள் நிரூபிக்கவில்லை. O.S.No.311/ 2006-இல் வழங்கப்பட்ட நிரந்தரத் தடை உத்தரவுத் தீர்ப்பானது, உரிமை அறிவிப்பு மற்றும் உடைமை மீட்புக்கான தற்போதைய வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதற்குத் தடையாக அமையாது. நிரந்தரத் தடை உத்தரவு கோரிய வழக்கில், உரிமை குறித்த கேள்வி தற்செயலாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது, எனவே, தற்போதைய வழக்கைத் தாக்கல் செய்வதற்கு அது ஒரு தடையாக அமையாது. மேல்முறையீட்டாளர்கள் /வாதிகள், தங்களது வாதங்களில் இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான முந்தைய வழக்குகளைப் பற்றி மறைக்கவில்லை, மேலும் முந்தைய வழக்குகளின் தீர்ப்பு மற்றும் ஆணை யின் நகல்களையும் மனுவுடன் தாக்கல் செய்துள்ளனர். இந்த மேல்முறையீட்டில் தகுதிகள் உள்ளன. மேலும் அசல் வழக்கு எண் 144/2016-இல், இடைக்கால மனு எண் 108/2017-இல், 18.8.2017 தேதியிட்ட வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் ஆணை ரத்து செய்யப்பட வேண்டும். மேற்கண்ட விவாதங் களின் அடிப்படையில், இந்த நீதிமன்றம் முதல் மேல்முறையீட்டை அனுமதிக்க விரும்புகிறது. அதற்கேற்ப இந்த விடயத்திற்குப் பதிலளிக்கப் படுகிறது.

19. இதன் விளைவாக, முதல் மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது மற்றும் பூந்தமல்லியில் உள்ள திருவள்ளூர் மூன்றாம் கூடுதல் மாவட்ட நீதிமன்றத்தின் பதிவேட்டில், ஓ.எஸ். எண் 144/ 2016 வழக்கில், I.A.No. 108/2017, CA 18.8.2017 அன்று வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பும் ஆணையும் இதன் மூலம் ரத்து செய்யப்படுகிறது. பூந்தமல்லியில் உள்ள திருவள்ளூர் மூன்றாம் கூடுதல் மாவட்ட நீதிமன்றம், இந்த வழக்கை மீண்டும் விசாரணைக்கு ஏற்றுக் கொண்டு சட்டப்படி செயல்படுமாறு இதன் மூலம் அறிவுறுத்தப் படுகிறது.

மொழியாக்கம்: பா.ஞானசேகரன்

உச்சநீதிமன்ற 3 புதிய நீதிபதிகள் பதவியேற்பு

சுனிதா அகர்வால், அபரேஷ்குமார் சிங், தேவேந்திரகுமார் உபாத்யாய

உச்சநீதிமன்றத்துக்கு புதிதாக நியமிக்கப்பட்ட 3 நீதிபதிகள் 6.10.2026 பதவியேற்றனர். இதன் மூலம் உச்சநீதிமன்ற நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 37-ஆக உயர்ந்துள்ளது. உச்சநீதிமன்றத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கைக்கு (38) தற்போது ஓரிடம் குறைவாக உள்ளது. உச்ச நீதிமன்ற புதிய வளாகத்தில் உள்ள அரங்கில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியில், புதிய நீதிபதிகளாக சுனிதா அகர்வால், தேவேந்திர குமார் உபாத்யாய, அபரேஷ் குமார் சிங் ஆகியோர் பதவியேற்றனர். மூவருக்கும் தலைமை நீதிபதி சூர்யகாந்த் பதவிப் பிரமாணம் செய்துவைத்தார்.

நீதிபதிகளின் குடும்பத்தினர், உச்சநீதிமன்ற -உயர்நீதிமன்ற வழக்குரைஞர்கள் உள்ளிட்டோர் பங்கேற்றனர்.

நீதிபதி சுனிதா அகர்வால் பதவியேற்பின் மூலம் உச்சநீதிமன்ற பெண் நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கை 3-ஆக உயர்ந்துள்ளது. இவர்களில் பி.வி.நாகரத்னா, கடந்த 2021 முதல் உச்ச நீதிமன்றத்தில் பணி யாற்றி வருகிறார்.

நீதிபதி வி.மோகனா, கடந்த ஜூன் மாதம் பதவியேற்றார். இவர், உச்சநீதிமன்ற மூத்த வழக்குரைஞராக இருந்து அந்த நீதிமன்ற நீதிபதி யாக நியமிக்கப்பட்டவர் ஆவார்.

பணிமூப்பு அடிப்படையில் அடுத்த ஆண்டு செப்டம்பரில் தலைமை நீதிபதியாகபி.வி.நாகரத்னா பதவியேற்பார். இதன் மூலம் நாட்டின் முதல் பெண் தலைமை நீதிபதி என்ற பெருமை அவருக்கு கிடைக்கும். புதிய நீதிபதிகளில் சுனிதா அகர்வால், உபாத்யாய் ஆகியோர் அலாகாபாத் உயர் நீதிமன்றத்தையும், அபரேஷ் குமார் சிங் ஜார்க் கண்ட் உயர்நீதிமன்றத்தையும் சேர்ந்தவர்கள்.

உச்சநீதிமன்ற நீதிபதியாவதற்கு முன்பாக இவர்கள் முறையே குஜராத், தில்லி, தெலுங்கானா உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளாக இருந்தனர். பெண் நீதிபதி சுனிதா அகர்வால், 21 ஆண்டு கால வழக்குரைஞர் பணிக்குப் பிறகு கடந்த 2011-இல் அலாகாபாத் உயர்நீதிமன்ற கூடுதல் நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டு, பின்னர் 2013-இல் நிரந்தர நீதிபதியானார். அண்மையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் உச்சநீதிமன்றத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட நீதிபதி இடங்களின் எண்ணிக்கை 34-இல் இருந்து 38-ஆக உயர்த்தப்பட்டது.

நன்றி: தினமணி 6.10.2026

தோப்புப் புறம்போக்கு எனக் கட்டிட அனுமதிக்கான தடையின்மைச் சான்றை மறுக்க முடியாது - அணுகுசாலை உரிமையை அங்கீகரித்து, தடையின்மைச் சான்று வழங்க உத்தரவு

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி பி.டி.ஆஷா
நீ.பே. எண் 43852/2025
நீ.பே. இவம. எண் 48966/2025
ஓட; : 09.02.2026
(2026 (2) CTC 971)

1. என். உமா, க/பெ. டி. நந்தகுமார்
சென்னை - 600 012.
2. எஸ். லட்சுமி, க/பெ. சுப்பிரமணி
காஞ்சிபுரம் - 600 043.
3. எம். மீனாட்சி, க/பெ.முருகா
காஞ்சிபுரம்.
4. சி. சங்கீதா, க/பெ. சந்திரசேகர்
காஞ்சிபுரம் - 600 048. ...மனுதாரர்கள்

-எதிர்-

1. மாவட்ட ஆட்சியர்,
காஞ்சிபுரம்.
2. வட்டார வளர்ச்சி அலுவலர்,
படப்பை
3. செயற்பொறியாளர், பொதுப்பணித் துறை,
காஞ்சிபுரம் - 631 501.
4. உதவிப் பொறியாளர்,
குன்றத்தூர், படப்பை
5. தனி உதவியாளர் (வேளாண்மை),
காஞ்சிபுரம் - 631 501.
6. உதவி இயக்குநர்,
நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறை, காஞ்சிபுரம் - 631 501.
7. வருவாய்க் கோட்ட அலுவலர்,
ஸ்ரீபெரும்புதூர்
8. வட்டாட்சியர், குன்றத்தூர்,
சென்னை - 600 069. ... எதிர்மனுதாரர்கள்

வேண்டுகை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 226-வது பிரிவின்கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட இந்நீதிப்பேராணை மனுவில், முதல் எதிர்மனுதாரர் 24.04.2025 அன்று ந.க.எண். COL.KPM/3694/2023/A3-இல் பிறப்பித்த நடவடிக்கைகள் தொடர்பான ஆவணங்களை வரவழைத்து, அவற்றை ரத்து செய்யும் வகையில் சான்றாணை மற்றும் கட்டளையுறுத்தும் நீதிப்பேராணை பிறப்பிக்க வேண்டுமெனக் கோரப்பட்டுள்ளது. மேலும்,

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், புதுச்சேரி கிராமம், குன்றத்தூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ள, மொத்தம் 60 சென்ட் பரப்பளவு கொண்ட புல எண்கள் 48/7A, 48/7B, 48/7C, 48/7D மற்றும் 48/3 ஆகியவற்றில் அமைந்துள்ள மனைகளுக்கான மனைப்பிரிவு வரைபடத்திற்கும், குடியிருப்புக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்காக, மனுதாரர்களுக்கு ஆட்சேபனையின்மைச் சான்றிதழ் வழங்குமாறு முதல் எதிர்மனுதாரருக்கு உத்தரவிடக் கோரப்பட்டுள்ளது.

மனுதாரர்கள் தரப்பில்: திரு. எஸ். கார்த்திக் பாலன், திரு. எஸ். சந்தீப் அவர்களுக்காக.

எதிர்மனுதாரர்கள் தரப்பில்: எ.ம எண் 1 மற்றும் 3 முதல் 8 வரை: திரு. டி. கோபால், அரசு வழக்கறிஞர். எ.ம.எண் 2: திரு. பி. கணேசன், கூடுதல் அரசு வழக்கறிஞர். ஆஜராகவில்லை

ஆணை

முதல் எதிர்மனுதாரர், மனுதாரர்கள் மனைப் பிரிவு வரைபடத்திற்கும் குடியிருப்புக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்குத் தேவையான ஆட்சேபனையின்மைச் சான்றிதழை வழங்க மறுத்து உத்தரவு பிறப்பித்துள்ளார். அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யக் கோரி மேற்கண்ட நீதிப்பேராணை மனுத் தாக்கல் செய்யப் பட்டுள்ளது.

2. நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்யப் படுவதற்குக் காரணமான சுருக்கமான உண்மை விவரங்கள் பின்வருமாறு:

(a) மனுதாரர்கள், காஞ்சிபுரம் மாவட்டம், குன்றத்தூர் வட்டம், புதுச்சேரி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள புல எண்கள் 48/7A, 48/7B, 48/7C, 48/7D மற்றும் 48/3 ஆகியவற்றில் அடங்கிய சொத்துகளின் கூட்டுப் பட்டாதாரர்கள் ஆவர். 18.07.2008 தேதியிட்ட குடும்பப் பாகப்பிரிவுப் பத்திரத்தின் அடிப்படையில், சகோதரிகளான மனுதாரர்களுக்கு மேற்படி சொத்து உரிமை வழியாகக் கிடைத்தது. மேற்படி சொத்தின் மொத்தப் பரப்பளவு 60 சென்ட் ஆகும். இதில் ஒவ்வொரு மனுதாரருக்கும் தலா 15 சென்ட் உரிமையுடையதாகும். சொத்து ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட நாளிலிருந்து மனுதாரர்கள் மேற்படி நிலத்தைத் தங்களது உடைமையிலும் அனுபவத்திலும் வைத்திருந்து வருகின்றனர்.

(b) இந்நிலையில், மேற்படி சொத்தில் குடியிருப்புக் கட்டடம் கட்டுவதற்கு மனுதாரர்கள் முடிவு செய்தனர். எனவே, நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்கு ஏதுவாக, ஆட்சேபனையின்மைச் சான்றிதழ் வழங்குமாறு கோரி, 22.05.2023 தேதியிட்ட மனுவை முதல் எதிர்மனுதாரரிடம் அளித்தனர். அந்த மனுவில், மேற்படி நிலங்கள் தரிசு நிலங்களாக இருப்பதாகவும், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவற்றில் எந்தவொரு விவசாய நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்றும் மனுதாரர்கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தனர்.

(c) முதல் எதிர்மனுதாரர், இவ்வழக்கின் எதிர்மனுதாரர்கள் 2, 3 மற்றும் 5 முதல் 7 வரையிலான அலுவலர்களுக்கு, சம்பந்தப்பட்ட ஆவணங்களை ஆய்வு செய்து, தேவையான ஆவணங்கள் மற்றும் நில அமைப்பு வரைபடத்துடன் கூடிய விரிவான அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்குமாறு உத்தரவிட்டார். அந்த உத்தரவின் நகல் மனுதாரர்களுக்கும், இவ்வழக்கின் எட்டாவது எதிர்மனுதாரரான குன்றத்தூர் வட்டாட்சியருக்கும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

(d) இரண்டாவது எதிர்மனுதாரர், ந.க.எண். 4236/2023/அ3 கொண்ட, 16.10.2023 தேதியிட்ட தனது நடவடிக்கைகளின் மூலம் ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தார். அதில், நில அளவீடு மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, மனுதாரர்களின் நிலத்தை ஒட்டியவாறு ஒரு மண் சாலை இருப்பது கண்டறியப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருந்தார். மேலும், மேற்படி நிலங்களில் நீர்நிலை எதுவும் இல்லை என்றும், சுடுகாடு எதுவும் இல்லை என்றும், உயர் மின்னழுத்த மின்கம்பிகள் அந்நிலங்களின் குறுக்கே செல்லவில்லை என்றும் அவர் தெரிவித்திருந்தார். இந்த அறிக்கையானது, நான்காவது எதிர்மனுதாரர் 05.10.2023 அன்று அளித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டதாகும்.

(e) அதன்பிறகு, முதல் எதிர்மனுதாரர், 24.04.2025 தேதியிட்ட ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவின் மூலம் மனுதாரர்களின் கோரிக்கையை நிராகரித்தார். மேற்படி சொத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் புல எண் 41–இல் அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு நிலம் அமைந்துள்ளதாகவும், மேலும், நடுவீரப்பட்டு மற்றும் மணிமங்கலம் கிராமங்களுக்கு இடையே ஊராட்சிச் சாலை ஒன்று செல்வதாகவும் அந்த உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், சாலைக்கும் மனுதாரர்களின் சொத்துக்கும் இடையில் அரசுப் புறம்போக்கு நிலம் அமைந்திருப்பதால், மனுதாரர்களின் சொத்துக்குச் செல்ல வழி இல்லை என்றும், அதன் காரணமாக ஆட்சேபனையின்மைச் சான்றிதழ் வழங்க இயலாது என்றும் ஆட்சேபனைக் குரிய உத்தரவில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் எதிர்மனுதாரர் பிறப்பித்த ஆட்சேபனைக் குரிய உத்தரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனுதாரர்கள், அதனை எதிர்த்து இந்நீதிமன்றத்தை அணுகியுள்ளனர்.

3. மனுதாரர்கள் மேற்கண்ட கருத்துகளை மறுத்து, பின்வருமாறு வாதிடுகின்றனர்: புல எண் 41–இல் அமைந்துள்ள நிலம் முழுமையான ஒரே நிலப்பகுதியாகும்; அது உட்பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. மேலும், நடுவீரப்பட்டு மற்றும் மணிமங்கலம் கிராமங்களுக்கு இடையே தார் சாலை ஒன்று அமைந்துள்ளது. அந்தச் சாலையை மனுதாரர்களும் பொது மக்களும் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கும் மேலாகப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இரண்டாவது எதிர்மனுதாரர் அளித்த அறிக்கையிலேயே, மனுதாரர்களின் சொத்தை ஒட்டியவாறு மண் சாலை ஒன்று அமைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்றும் மனுதாரர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். இரண்டாவது எதிர்மனுதாரரின் அறிக்கைக்கும், ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவிற்கும் இடையே முரண்பாடு இருப்பதாகவும் மனுதாரர்கள் வாதிடுகின்றனர். ஏனெனில், இரண்டாவது எதிர்மனுதாரரின் அறிக்கையில், தங்களது சொத்தை ஒட்டியவாறு மண் சாலை அமைந்துள்ளதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவிலோ, மனுதாரர்களின் நிலத்திற்கும் சாலைக்கும் இடையில் அரசுப் புறம்போக்கு நிலம் அமைந்துள்ளதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், தங்களது நிலத்தை ஒட்டியுள்ள பிற நில உரிமையாளர்களும் தங்களது சொத்துகளுக்குச் செல்வதற்காக இதே தார் சாலையைத்தான் பயன்படுத்தி வருகின்றனர் என்றும் மனுதாரர்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றனர். எனவே, புல எண் 41–இல் அரசுப் புறம்போக்கு நிலம் அமைந்துள்ளதாகக் கூறி மனுதாரர்களின் கோரிக்கையை நிராகரித்திருப்பது, இரண்டாவது எதிர்மனுதாரர் அளித்த அறிக்கைக்கு முற்றிலும் முரணானதாகத் தோன்றுகிறது. இதன் காரணமாகவே, மனுதாரர்கள் மேற்கண்ட நீதிப்பேராணை மனுவைத் தாக்கல் செய்துள்ளனர்.

4. குன்றத்தூர் வட்டாட்சியரும், எட்டாவது எதிர்மனுதாரருமான அலுவலர் எதிருரைப் பிரமாணப் பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்துள்ளார். எட்டாவது எதிர்மனுதாரர் தனது எதிருரையில், ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவில் கூறப்பட்டுள்ள விவரங்களையே ஏறத்தாழ மீண்டும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது, தார் சாலைக்கும் மனுதாரர்களின் சொத்துக்கும் இடையில் அரசுப் புறம்போக்கு நிலம் அமைந்துள்ளதாகவும், எனவே, மனுதாரர்களின் சொத்திலிருந்து சாலைக்குச் செல்வதற்கு நேரடியான அணுகுவழி ஏதுமில்லை என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

5. இந்நீதிப்பேராணை மனு நிலுவையில் இருந்தபோது, இந்நீதிமன்றம் 26.11.2025 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் வழக்கறிஞர் ஆணையர் ஒருவரை நியமித்தது. அவர் தனது அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்துள்ளார். அவரது அறிக்கையின் தொடர்புடைய பகுதி பின்வருமாறு கூறுகிறது:

''6. நான் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, மனுதாரர்களின் சொத்தின் முதல் மூலையிலிருந்து ஊராட்சிச் சாலை வரையிலான தூரம் சுமார் 17 மீட்டர் என்றும், மனுதாரர்களின் சொத்தின் இரண்டாவது மூலையிலிருந்து ஊராட்சிச் சாலை வரையிலான தூரம் சுமார் 19 மீட்டர் என்றும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7. அரசுக்குச் சொந்தமான தோப்புப் புறம் போக்கு நிலத்தின் நில அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில், அதனை ஒட்டியுள்ள மனை உரிமை யாளர்களால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பது தெரியவந்துள்ளது. அந்த மனை உரிமை யாளர்கள், தங்களது வணிக நோக்கங்களுக் காக ஊராட்சிச் சாலையைச் சென்றடையும் வழியாக அரசுக்குச் சொந்தமான தோப்புப் புறம்போக்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

தற்போது, புதுச்சேரி கிராமத்தில், அருகிலுள்ள மனை உரிமையாளரின் நிறுவனத்தை ஒட்டிய பகுதியில் 4 மீட்டர் அகலமுள்ள சாலை மட்டுமே இருப்பதும் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. தோப்புப் புறம்போக்கு நிலம் முழுவதும் ஆக்கிரமிக்கப் பட்டுள்ளது. இதுகுறித்து குன்றத்தூர் வட்டம், படப்பை பிர்க்காவின் நில அளவையரால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அறிக்கையிலும் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. மனுதாரர்களின் நிலம் மற்றும் அரசுக்குச் சொந்தமான தோப்புப் புறம்போக்கு நிலம் ஆகியவற்றின் தற்போதைய நில அமைப்பைக் காட்டும் புகைப்படங்களும் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு, குன்றத்தூர் வட்டம், படப்பை பிர்க்காவின் நில அளவையர் மற்றும் கிராம உதவியாளர் ஆகியோர் முன்னிலையில் நான் சொத்தை ஆய்வு செய்த பின்னர், மனுதாரர் களின் சொத்தின் முதல் மூலையிலிருந்து ஊராட்சிச் சாலை வரையிலான தூரம் 17 மீட்டர் என்றும், சொத்தின் இரண்டாவது மூலையி லிருந்து ஊராட்சிச் சாலை வரையிலான தூரம் 19 மீட்டர் என்றும் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், நாங்கள் மேற்கொண்ட ஆய்வின்படி, படப்பை பிர்க்கா, குன்றத்தூர் வட்டத்தின் நில அளவையர் அளித்த அளவீடு களும் அறிக்கையும் உண்மையானவை மற்றும் துல்லியமானவை என்பதை இதன் மூலம் உறுதிப்படுத்துகிறேன்.''

6. இருதரப்பினரின் வழக்கறிஞர்களின் வாதங்களையும் கேட்டறிந்தேன். மேலும், வழக்கறிஞர் ஆணையர் சமர்ப்பித்த அறிக்கை, புகைப்படங்கள் மற்றும் நில அமைப்பு வரைபடம் ஆகியவற்றையும் வழக்கு ஆவணங் களுடன் சேர்த்துப் பரிசீலித்தேன்.

7. இவ்வழக்கில் சர்ச்சைக்குரிய பொருளாக உள்ள சொத்து புல எண் 41-இல் அமைந்துள்ளது. நடுவீரப்பட்டு மற்றும் மணிமங்கலம் ஆகிய கிராமங்களுக்கு இடையே செல்லும் பாதையும் அதே புல எண் 41-இல் அமைந்துள்ளது. சர்ச்சைக்குரிய நிலப்பகுதியானது மனுதாரர் களின் சொத்துக்கும் மேற்படி சாலைக்கும் இடையில் அமைந்துள்ள ஒரு நிலப்பகுதியாகும். இரண்டாவது எதிர்மனுதாரர், முதல் எதிர்மனு தாரருக்கு அனுப்பிய ந.க.எண். 4236/2023/ அ3, அக்டோபர் 2023 தேதியிட்ட (16.10.2023 அன்று கையொப்பமிடப்பட்ட) கடிதத்தில், அதன் நகலை மனுதாரர்களுக்கும் அனுப்பியிருந்தார். அக்கடிதத்தின் இரண்டாவது பத்தியில் பின்வரு மாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

''மேற்படி பார்வை 2ல் காணும், இவ்வலுவலக உதவிப் பொறியாளர் அவர்களின் கள ஆய்வு அறிக்கையின்படி, பூந்தண்டலம், புதுச்சேரி கிராமம், புல எண் 48/7A-இல் அமைந்துள்ள, 0.60 சென்ட் பரப்பளவு கொண்ட நன்செய் நிலத்தை ஆய்வு செய்தபோது, மேற்படி இடத்திற்கு ஊராட்சிக்குச் சொந்தமான மண் சாலை அணுகுசாலையாக அமைந்துள்ளது. மேற்படி இடத்தில் நீர்நிலைகள் எதுவும் இல்லை. அந்நிலத்தில் இடுகாடோ அல்லது சுடுகாடோ இல்லை. மேலும், குறைந்த மின்னழுத்த அல்லது உயர்மின்னழுத்த மின்கம்பிகள் எதுவும் அந் நிலத்தின் குறுக்கே செல்லவில்லை என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.''

மேற்கண்ட அறிக்கையில், சர்ச்சைக்குரிய நிலப்பகுதி ''அணுகுசாலை'' எனத் தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், வழக்கறிஞர் ஆணையரின் அறிக்கையிலிருந்து, மனுதாரர் களின் நிலத்தை ஒட்டியுள்ள அனைத்து நில உரிமையாளர்களும் அணுகுசாலை என அழைக்கப்படும் இந்த நிலப்பகுதியின் வழியாகவே சாலையைச் சென்றடைகின்றனர் என்பது தெரிய வருகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில், அந்த நில உரிமையாளர்கள் மேற்படி நிலத்தை ஆக்கிரமித்து, அதில் கட்டடங்களையும் கட்டியுள்ளனர். எனவே,

வருவாய்ப் பதிவுகளில் மேற்படி நிலம் ''தோப்புப் புறம்போக்கு'' என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதைச் சுட்டிக்காட்டி, எதிர்மனுதாரர்கள் தங்களது நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்த முடியாது. ஏனெனில், அந்த நிலம் அணுகுசாலை, சாலை ஓரம் போன்ற பயன்பாடுகளுக்காகப் பயன் படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

8. ஒருவருக்கு, தனது நிலத்தின் எந்தவொரு பகுதியிலிருந்தும் சாலையைச் சென்றடை வதற்கான உரிமை உண்டு என்று நீதிமன்றங்கள் பலமுறை தீர்ப்பளித்துள்ளன. நகராட்சி குழுமம், மங்களூர் –எ– மகாதேவோஜி மகராஜ் (AIR 1965 SC 1147) என்ற வழக்கில், வெளியிடப்பட்ட தீர்ப்பில், சாலையின் பக்கவாட்டிலுள்ள நிலப் பகுதிகளும் பொதுப் பாதையின் ஒரு பகுதியாக உள்ளடங்கியுள்ளன என்ற அனுமானம் ஏற்படுவதாக மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டுள்ளது. மேலும், நீண்டகாலமாகப் பொதுமக்கள் பயன்படுத்தி வந்ததன் அடிப்படை யில், ஒரு நெடுஞ்சாலைப் பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற அனுமானமும் ஏற்படுவதாக மாண்புமிகு நீதிபதிகள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியுள்ளது:

''பொதுமக்களின் பயன்பாட்டிற்காக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நெடுஞ்சாலையின் அகலம், அது எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதைப் பொறுத்தது. சாலையின் முறையான பராமரிப்பிற்கு அவை அவசிய மானவை என்பதால், சாலையின் பக்கவாட்டி லுள்ள நிலப்பகுதிகளும் பொதுவாகச் சாலை யின் ஒரு பகுதியாக உள்ளடங்கும்.''

அந்த வழக்கில், சம்பந்தப்பட்ட நிலங்கள் நகராட்சிக்குச் சொந்தமானவை என்று தீர்மானித்த மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம், சாலையை ஒட்டியுள்ள மேற்படி நிலப்பரப்பில் எந்தவொரு கட்டமைப்பையும் அமைக்கக்கூடாது என்று நகராட்சிக்குத் தடை விதித்தது.

9. தாமோதர நாயுடு –எ– திரிபுரசுந்தரி அம்மாள் (AIR 1972 Mad 386) என்ற வழக்கில், வெளியிடப்பட்ட தீர்ப்பில், இந்நீதிமன்றம் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது:

''நெடுஞ்சாலையை ஒட்டியுள்ள நிலத்தின் உரிமையாளர்கள், தங்களது நிலத்தின் எந்த வொரு பகுதியிலிருந்தும் நெடுஞ்சாலைக்குச் செல்வதற்கான உரிமை, பொதுமக்களில் ஒருவராக நெடுஞ்சாலையைப் பயன்படுத்து வதற்கான அவர்களது உரிமையிலிருந்து வேறுபட்ட தனிப்பட்ட உரிமையாகும். அணுகு வதற்கான இந்த உரிமையை எவரேனும் தடுத்தால், அந்தத் தடை பொதுத் தொல்லை யாக அமைகிறதா, இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நெடுஞ்சாலையை ஒட்டி யுள்ள நிலத்தின் உரிமையாளர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பிற்காகச் சட்ட நடவடிக்கை மேற் கொள்ள உரிமையுடையவர்கள். எனவே, பிரதிவாதிகள் சுவர் எழுப்பி, வாதிகளுக்கு அத்தகைய அணுகு உரிமை முற்றிலுமாகத் தடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில், அந்தச் சுவரின் மறுபுறத்திலுள்ள பொதுப் பாதையை அணுகும் உரிமையை வாதிகள் கைவிட்டுவிட்டனர் என்ப தற்கான ஆதாரம் இல்லாவிட்டால், அச்சுவரை அகற்றுமாறு பிரதிவாதிகளுக்கு உத்தரவிடும் கட்டாயத் தடையுத்தரவைப் பெற வாதிகள் உரிமையுடையவர்கள்.''

10. பாரத் மாதா தேசிய சங்கம், மாதவரம் –எ– ராஜ சுந்தரம் (அஜகீ 1987 ஹுச்ஞீ 183) என்ற வழக்கில் வெளியிடப்பட்ட தீர்ப்பில், முதல் எதிர்மனுதாரர், அ–ஈ கோட்டின் வழியாகத் தனது நிலத்தின் ஒவ்வொரு புள்ளியிலிருந்தும் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள தெருவை எவ்விதத் தடையுமின்றி அணுகுவதற்கான உரிமை குறித்து நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. அப்போது நீதிமன்றம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

''சுந்தர விநாயகர் கோயில் தெரு ஒரு பொதுத் தெரு என்பதில் எவ்விதத் தகராறும் இல்லை. சாலையை ஒட்டியுள்ள வீடுகள் அல்லது மனைகளின் உரிமையாளர்கள், தங்களது நிலத்தின் எல்லையில் உள்ள ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் அந்தச் சாலையை அணுகு வதற்கு உரிமையுடையவர்கள். அத்தகைய அணுகலைப் பெறுவதற்காகப் பயன்படுத்தப் படும் சாலையின் ஓரப்பகுதியில் ஏதேனும் தடை ஏற்படுத்தப்பட்டால், அவ்வாறு அணுகுவதற்

கான உரிமையுடைய நபர், நிச்சயமாகத் தனது உரிமையைச் சட்டப்படி நிலைநாட்ட முடியும்.''

11. இச்சட்ட நிலைப்பாட்டை, கே.வி.கே.ஜனார் தனன் –எ– தமிழ்நாடு அரசு மற்றும் சிலர் (1995 (1) LW 451) என்ற வழக்குத் தீர்வில், இந்நீதிமன்றம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது. பல்வேறு வழக்குகளில் வகுக்கப்பட்ட சட்டக் கோட்பாடுகளை மேற்கோள் காட்டிய பின்னர், மாண்புமிகு நீதிபதி பின்வருமாறு தீர்மானித்தார்:

''9. மேற்கண்ட தீர்ப்புகளில் வகுக்கப்பட்டுள்ள சட்டக் கோட்பாடுகளிலிருந்து, அண்டை நிலத்தை அணுகுவதற்கான வழியைத் தடுக்கும் வகையில் பொதுத் தெருவில் எவ்விதத் தடையையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசாங்கத்திற்கோ, நகராட்சிக்கோ அல்லது எந்தவொரு உள்ளாட்சி அமைப்பிற்கோ முழுமையான உரிமை இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. பொதுத் தெருவை ஒட்டியுள்ள நிலத்தின் உரிமை யாளருக்கு, அவரது நிலம் பொதுத் தெருவைச் சந்திக்கும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் அத்தெருவை அணுகுவதற்கான உரிமை உண்டு என்று நீதிமன்றங்கள் மீண்டும் மீண்டும் தீர்ப்பளித்துள்ளன.''

12. இச்சட்ட நிலைப்பாடு, கே.பிச்சை மொகைதீன் –எ– எம்.கே.எம்.அப்துல் ஹக்கீம் (1997 (3) CTC 461) என்ற வழக்கிலும் மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்தீர்ப்பில் பின் வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

''20. ஒரு பாதையானது பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானது என்று கூறப்படாமல், அப்பாதையை ஒட்டியுள்ள நில உரிமை யாளர்களுக்குப் பொதுவானது என்று குறிப்பிடப்படும்போது, இந்த அனுமானம் மேலும் வலுவடைகிறது. அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கோ சொந்தமான நெடுஞ்சாலையை ஒட்டியுள்ள சொத்து ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருக்கு மானால், அந்த நெடுஞ்சாலையை ஒட்டியுள்ள சொத்தின் உரிமையாளர், தனது சொத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் நெடுஞ்சாலையை அணுகுவதற்கு உரிமையுடையவர் என்பதைக் காட்டும் பல தீர்ப்புகள் உள்ளன.''

13. எனவே, மேற்கண்ட தீர்ப்புகளை ஒருங்கிணைத்துப் படித்துப் பார்க்கும்போது, மனுதாரர்கள் தங்களது சொத்தின் எந்தவொரு பகுதியிலிருந்தும் ஊராட்சிச் சாலையை அணுகுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள் என்பது தெளிவாகிறது.

சர்ச்சைக்குரிய நிலப்பகுதியின் வழியாகச் செல்வதற்கான அணுகு உரிமை மனுதாரர் களுக்கு உரிமையின் அடிப்படையில் இருப்பதால், அதற்குப் பதிலாகத் தங்களுக்குச் சொந்தமான தனியார் நிலத்தை ஒப்படைக்க வேண்டிய அவசியம் மனுதாரர்களுக்கு இல்லை.

14. மேற்கண்ட கருத்துகள் மற்றும் சட்டக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில், சம்பந்தப்பட்ட சொத்து 'தோப்புப் புறம்போக்கு நிலம்' எனக் கூறி, மனுதாரரின் கோரிக்கையை நிராகரித்து முதல் எதிர்மனுதாரர் 24.04.2025 அன்று பிறப்பித்த ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவு சட்டப்படி நிலைநிறுத்தத்தக்கதல்ல. குறிப்பாக, அதே சர்வே எண்ணில் அமைந்துள்ள, மணிமங்கலம் முதல் நடுவீரப்பட்டு கிராமம் வரை செல்லும் முழு ஊராட்சிச் சாலையும் 'அணுகுசாலை' என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில், மேற்படி நிராகரிப்பு உத்தரவு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதல்ல. எனவே, இந்நீதிப்பேராணை மனு அனுமதிக்கப்படுகிறது. முதல் எதிர்மனுதாரர் 24.04.2025 அன்று பிறப்பித்த ஆட்சேபனைக்குரிய உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது. சம்பந்தப்பட்ட சொத்தில் மனைப்பிரிவு வரைபடத்திற்கும் குடியிருப்புக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும் நகர் மற்றும் ஊரமைப்புத் துறையின் ஒப்புதலைப் பெறுவதற்குத் தேவையான ஆட்சேபனையின்மைச் சான்றிதழை, இவ்வுத்தரவின் நகல் கிடைக்கப்பெற்ற நாளிலிருந்து நான்கு வார காலத்திற்குள் மனுதாரருக்கு வழங்குமாறு முதல் எதிர்மனுதாரருக்கு உத்தர விடப்படுகிறது. வழக்குச் செலவுகள் குறித்து எவ்வித உத்தரவும் இல்லை. இதன் விளைவாக, தொடர்புடைய இதர மனுவும் முடித்து வைக்கப் படுகிறது.

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

பதிவுச் சட்ட மாற்றுமுறை தீர்வழிகளை பின்பற்றாது ஆவணப் பதிவு மறுப்பை எதிர்க்கும் நீ.பே.மனுக்கள் நிலைத்தக்கதல்ல

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை : மாண்புமிகு நீதிபதி எஸ்.எம்.சுப்ரமணியம்
மாண்புமிகு நீதிபதி முகமத் சபீக்
நீபமே எண் 2899/2025
28.10.2025
2025 (6) CTC 465

மனோஜ்குமார் ...மேல்முறையீட்டாளர்

–எதிர்–

மாவட்ட பதிவாளர், விருதாசலம்,
விருதாசலம் மாவட்டம்.
2. சார் பதிவாளர், சிறுபாக்கம்,
விருதாசலம் மாவட்டம் ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

பி.தாரணி

மேல்முறையீட்டாளரது வழக்குரைஞர்
உ.பரணிதரன்

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பில்
சிறப்பு அரசு வழக்குரைஞர்

நீபேமே கருத்துரைகளுடன் தள்ளுபடி யானது. செலவுத் தொகையில்லை

கோருகை: இந்த நீதிமன்ற கோப்பிலான நீபேம எண் 30818/2024இல் உண்டான 21.10.2024 தேதிய ஆணையை நீக்கறவாக்க உரிமை பட்டய சரத்து 15 கீழ் நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடு தாக்கலானது.

தீர்ப்புரை

நீதிபதி எஸ்.எம்.சுப்ரமணியம்

1. நீபேம எண் 30818/2024இல் இயற்றப் பட்ட 21.10.2024 தேதிய ஆணைக்கு சவாலிடப்படுகிறது. நீதிப்பேராணை மனுதாரர் இந்த நீதிமன்றத்தில் மேமு ஆக உள்ளார்.

வழக்கின் சுருக்க பொருண்மைகள்:

2.1908இன் பதிவுச் சட்டம் கீழ் பின்னர் சட்டம் என குறிப்பிடப்படும் ஓர் அறுதியளிப்பு ஆவணத்தை பதிவுக்காக மேமு முன்னிட்டார். அதே அட்டவணைச் சொத்து தொடர்பான ஆவணத்தை வேறொருவர் வைத்துள்ளார் என்ற முகாந்திரத்தில் பதிவு அதிகாரி/சார் பதிவாளர் ஆவணத்தை பதிய மறுத்தார். ஆவணத்தை சமர்ப்பிப்பவருக்கு முழுமையான உரிமை கிடையாது என பதிவிடும் அதிகாரி கூறியுள்ளார். இரண்டாவதாக, நம்புகையாகும் ஆவணம்படி ஆவணத்தில் விவரிக்கப்படும் அட்டவணை சொத்தில் நான்கில் ஒரு பங்கை சமர்ப்பிப்பவர் வைத்திருக்கிறார். இவ்வாறு நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் மறுப்பு சீட்டுக்கு சவாலிடப்பட்டது. நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம் தகுதிப்பாடுகள்போில் நீதிப்பேராணை மனுவை தள்ளுபடியாக்கியது.

3. தாவா சொத்தில் முழுமையான உரிமையை மேமு கொண்டிருக்கவில்லை என்பதை நீதிப் பேராணை நீதிமன்றத் தீர்ப்பு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

மாற்றுமுறை தீர்வழி கிட்டலும் நீதிப் பேராணை நீதிமன்றங்களது பங்கும்:

4.உரிமையியல் உரிமைகள் தொடர்பாக தகராறாகும் பொருண்மைகளை நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம் தீர்மானிக்க முடியாது என்பது இந்த நீதிமன்றத்தின் பரிசீலிப்பான கருத்தாகும். முடிவு எடுக்கப் பெற்ற செயல்முறைகள் இயற்றல் சட்டங்களுக்கும் விதிகளுக்கும் இசைவாக எடுக்கப் பட்டுள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்துலுக்காக இந்திய அரசமைப்பு சட்ட உறுப்பு 226 கீழான உயர்நீதிமன்றத்தின் மறுஆய்வு அதிகாரம் உள்ளதாகும். அது முடிவையே உறுதிப்படுத்த

அல்ல. நீதிப்பேராணை ஆள்வையில் உரிமை யியல் உரிமைகளை தொடும் தீர்ப்பு ஏதும் உரிமையியல் உரிமைகள் பற்றி வழக்காடும் தரப்பினர்களுக்கு குந்தகம் உருவாக்கி நீதியை சிதைக்கலாம். முதலாவதாக சட்டம் கீழ் சிந்திப்பாகும் சட்டமுறையான தீர்வழியை பூணமாக்க தரப்பினர்கள் எதிர்பார்க்கப்படு கிறார்கள். இப்போதைய வழக்கில் பதிவு சட்டம் கீழ் சிந்திப்பாகும் திட்டம் மிகுந்த கவனத்துடன் பின்பற்றப்பட வேண்டியதாகும்.

5.பதிவுக்காக முன்னிடப்படும் ஆவணங்கள் பதிவு அதிகாரியால் பகுப்பாயப்பட்டு ஆவணத்தை பதிந்திட அல்லது பதிய மறுத்திட முடிவெடுக்கப் படுகிறது. ஆவணத்தை சமர்ப்பிப்பவருக்கு ஒரு சீட்டு வாங்கப்பட்டுள்ளது. பதிவிடும் அதிகாரி யிடம் பதிவுச் சட்டப் பிரிவு 71 கீழ் தீர்வுறுதி யாக்கல்/விசாரணை சிந்திக்கப்படுவதால் மறுத்தல் சீட்டு தன்னிலையில் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளை துவக்கிடலுக்கான காரணத்தை அளிக்காது.

6. பதிய மறுத்தலுக்காக பதிவுச் சட்டத்தின் 12வது பகுதி வகைசெய்கிறது.

''சட்டப் பிரிவு 71 பட்டியலிடுவதாவது: (1) பதிவாவணமாக்கப்பட பதிய மறுத்தலுக்கான காரணங்கள். (1) அது தொடர்புறும் சொத்து அவரது துணை-மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்க வில்லை என்ற முகாந்திரம் தவிர்த்து, ஆவணத்தை பதிய மறுத்திடும் ஒவ்வொரு சார் பதிவாளரும் மறுப்பாணை இயற்றி அவரது 2வது புத்தகத்தில் அத்தகைய உத்தரவுக்கான காரணங்களை பதிந்து ஆவணத்தில் ''பதிவு மறுக்கப்பட்டது'' என்ற சொற்களை ஏற்பிசைவு செய்ய வேண்டும். ஆவணம் நிறைவேற்றம் ஆவணம் கீழ் கோரும் எவராலும் வைக்கப்பட்ட விண்ணப்பம் பேரில் தொகை செலுத்தலும் தேவையற்ற தாமாதமும் இன்றி, அவ்வாறு பதிவான காரணங்களின் நகல் ஒன்றை அவருக்கு தர வேண்டும்.

(2)இதன் பின்னரான வகையங்கள் கீழ் பதியப்பட பணிக்கப்பட்டாலன்றி அல்லது பணிக்கப்படும் வரையில் அவ்வாறு ஏற்பிசை வான ஆவணத்தை பதிவுக்காக பதிவு அலுவலர் எவரும் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது.''

7. பதிவு அதிகாரி மறுப்பாணை இயற்றலுக் கான காரணங்களை புத்தகம் 2இல் பதிந்து ஆவணத்தில் ''பதிவு மறுக்கப்பட்டது'' என்ற சொற்களை ஏற்பிசைவாக்க வேண்டும். மறுப்பு சீட்டு வரப்பெற்ற எவரும் ஆவணங்களுடன் விளக்கங்களை பதிவிடும் அதிகாரியிடம் சமர்ப்பித்தலுக்கு சுதந்தரம் உண்டு. அவர் அவரது முறையில் ஆவணத்தின் முன்னிட்டாள ருக்கு/பிரதிநிதிக்கு போதிய வாய்ப்பளித்துக் கொண்டு விசராணை செய்ய வேண்டியி ருக்கிறது. விசாரணை நடத்திய பிறகு பதிவிடும் அதிகாரி பதிவு சட்டப் பிரிவு 71 கீழ் ஆவணத்தை பதிய வேண்டியதாகும் அல்லது பதிய மறுத்த லுக்கான நியாயமான ஆணையை இயற்ற வேண்டியதாகும்.

8. முன்னிடப்படும் ஆவணம் மறுக்கப்பட்டு பதிய மறுத்தலுக்கான நியாயமான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமானால் சொன்ன ஆணை பதிவு சட்டப் பிரிவு 72 கீழ் மேல்முறையீடாக தக்க தாகும். நிறைவேற்றம் மறுத்தல் விடுத்த முகாந்திரத்தில் பதிய மறுக்கும் ஆணைகளி லிருந்து உருவாகும் மேல்முறையீடு பற்றி பிரிவு 72 சிந்திக்கிறது.

9. ஆகையால் தரப்பினர்களுக்கு போதிய வாயப்பளித்துக் கொண்டு விசாரணை நடத்தி அதன் பின்னராக ஆவணத்தை பதியுமாறு அல்லது சட்டப் பிரிவு 71 கீழ் பதிவு அதிகாரியால் இயற்றப்பட்ட மறுப்பாணையை உறுதியாக்கிக் கொண்டு பதிவு அதிகாரிகளுக்கு பணித்தல் வழங்கலுக்காக மாவட்ட பதிவாளரிடம் பிரிவு 72 கீழான மேல்முறையீட்டை துயரும் நபர் ஒருவர் முன்னிடலாம்.

10.1908இன் பதிவு சட்டப் பிரிவு 77 சுட்டுவது வருமாறு.

''பதிவாளராலான மறுத்தலாணை நேர்வில் (1) ஆவணம் பதியப்படலுக்காக உத்தரவிட பதிவாளர் மறுக்கும்போது அந்த ஆவணம் கீழ் கோரும் எவரும் அல்லது அவரது பிரதிநிதி, ஒதுக்கீட்டானவர் அல்லது முகவர் எவரும், ஆவணம் பதியப்பட கோரப்படும் அலுவலகம் அமைந்துள்ள உள்ளாட்சி எல்லைகளில் முதலேற்பு ஆள்வை செலுத்தும் உரிமையியல்

நீதிமன்றத்தில், மறுத்தலாணைக்கு பின்னராக முப்பது நாட்களுக்குள் அந்த அலுவலகத்தில் ஆவணம் பதியப்பட பணிக்கும் தீர்ப்பாணைக்கான வழக்கை தொடுக்கலாம். அத்தகைய தீர்ப்பாணை இயற்றலுக்கு பின்னராக முப்பது நாட்களுக்குள் அது பதிவுக்காக முறையாக முன்னிடப்படுமானால்.

(2) அத்தகைய தீர்ப்பாணைக்கு இசைவாக பதிவுக்காக முன்னிடப்படும் அனைத்து ஆவணங்களுக்கும் உட்பிரிவுகள் (2)-(3)இல் உள்ளடங்கும் வகையங்கள் தேவையான மாற்றங்களுடன் பொருந்துகையாக வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் உள்ளடங்குதல் எதுவாகினும் அத்தகைய வழக்கில் ஆவணங்கள் சாட்சியமாக வரப்பெற்றதக்கதாக வேண்டும்.''

11. சட்டப் பிரிவு 77 கீழ் சட்டப் பிரிவுகள் 71-72 கீழ் முறையே பதிவு அதிகாரியாலும் மேல்முறையீடு அதிகாரியாலும் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளில் துயருறும் நபர், ஆவணம் பதியப்பட கோரப்படும் அலுவலகம் அமைந்துள்ள உள்ளாட்சி எல்லைகளில் ஆள்வையுள்ள உரிமையியல் நீதிமன்றத்தில் உசிதமான பரிகாரத்துக்காக உரிமையியல் வழக்கை தொடுக்கலாம். ஆவணம் பதியப்பட பணித்தலுக்கான தீர்ப்பாணைக்கான வழக்கு வேண்டப்படலாம். சட்டம் கீழ் பதிவிடும் அதிகாரியாலான ஆவண பதிவு மறுத்தலுக்கு எதிரான குறைகளை களைதலுக்கு திறனுறு ஏற்பாடுக்கு பதிவுச் சட்டம் கீழான திட்டம் வகைசெய்கிறது. சட்டம் கீழ் சிந்திக்கப்படும் மாற்றுமுறை தீர்வழியை முழுமையாக்கல் முதன்மை முக்கியமாகும்.

12. வழக்காடிகளுக்கு நீதி வழங்கிடலுக்கான நீதிமன்றங்கள் அதிகாரம் செலுத்தலில் பதிவிடும் அதிகாரியாலும் மேல்முறையீடு அதிகாரியாலும் ஆன பொருண்மை தீர்ப்புகள் பேருதவியாக இருக்கவியலும். சட்டம் கீழான மாற்றுமுறை தீர்வழிக்காக வகைசெய்தலில் சட்டப்பேரவையின் நோக்கம் இந்திய அரசமைப்பு சட்ட உறுப்பு 226 கீழ் தகராறாகும் எழுவினாக்களை தீர்வுறுதியாக்கலுக்கு நீதிப்பேராணை மனுக்களை விசாரித்துக் கொண்டு சிதைக்கப்பட தேவையில்லை. அது விரும்பத்தக்கது அல்ல.

பதிவேற்றும் அதிகாரிகள்:, நெறிமுறைகள் செயலாக்கலுடன் பங்காற்றல் வரம்புறுகிறது :

13. தொடர்புறுவாக, ஆரம்ப கட்டத்தில் பதிவு அதிகாரியாலான மறுப்பு சீட்டு இயற்றல் கட்டத்தில் பதிவுக்கான ஆவணததை முன்னிடுபவரது உரிமையியல் உரிமைகள் அல்லது உரிமை பதிவிடும் அதிகாரியால் அல்லது நீதிப்பேராணை நீதிமன்றத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட முடியாது. ஆதரவு ஆவணங்கள் எதனுடனும் ஆவணத்தை முன்னிடுபவரிடமிருந்து விளக்கம் கோரிட அவர்கள் கட்டுறுத்தாகும் முதல்நிலை கட்டமாக இது அமைகிறது. சட்டப் பிரிவுகள் 72-77 கீழ் முறையே மேல்முறையீடு அதிகாரியையும் அதன்பின்பாக உரிமையியல் நீதிமன்றத்தையும் துயரடைந்தவர் அணுகலை ஏதுவாக்கிக் கொண்டு இறுதித் தீர்வை பெற்றடைய தீர்வுறுதியாக்கல் செயல்பாடு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும்.

14. பதிவுச் சட்ட 71-72வதுபிரிவுகள் கீழ் உரிமைமூலத்தை சொத்துடைமையை அல்லது தரப்பின்ர்கள் இடையிலான உரிமையியல் உரிமைகளை தீர்மானித்திட பதிவு அதிகாரிக்கு அல்லது மேல்முறையீடு அதிகாரிக்கு அதிகார மளிக்கப்படவில்லை. சட்டம் கீழ் முன்னிடப்படும் ஆவணம் பதியப்பட முடியுமா அல்லது மறுக்கப்பட முடியுமா என்பது பற்றி கண்டறி தலுடன் விசாரணையின் அளவு வரம்புற்ற தாகிறது. ஆகையால் விஷயத்தை தகுதிப்பாடு களை ஆராய்ந்து உரிமைமூலத்தை சொத்துடைமையை அல்லது தரப்பினர்கள் இடையான உரிமையியல் உரிமைகளை தீர்மானித்திட பதிவிடும் அதிகாரிக்கு அதிகாரம் தரப்பட வில்லை.

15. அதன் கீழான விசாரணை அல்லது தீர்ப்பு ஏதும் ஆவணத்தை பதிவதன் எல்லைக்கு வரம்பிட வேண்டியதாகும். பதிவிடும் அதிகாரியாலான அல்லது மேல்முறையீடு அதிகாரியாலான தீர்ப்பு தரப்பினர்கள் இடையிலான உரிமையியல் உரிமைகளை தீர்மானித்தல் நோக்கத்துக்காக பரிசீலிக்கப் பட முடியாது. கே.கோபி -எதிர்- சார்

பதிவாளர் மற்றும் பிறர், 2025 (2) CTC 777 (SC): 2025 (2)MWN (Civil) 681 SC): 2025 (1) CWC 649 (SC): 2025 INSC 462 வழக்கில் தீர்ப்புரை பத்தி 15இல் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு கீழ்வருமாறு வாசிப்பாகிறது:

''15. நிறைவேற்றாளரால் கொள்ளப்படும் பாத்தியதையுடன் பதிவு அலுவலருக்கு சம்பந்த மில்லை. நிறைவேற்றாளருக்கு பாத்தியதை ஏதும் உள்ளதா என்பதை தீர்மானிக்க அவருக்கு தீர்வுறுதியாக்கல் அதிகாரம் கிடையாது. அவர் பாத்தியம் கொண்டிருக்காத நிலம் தொடர்பாக கிரய ஆவணத்தை அல்லது குத்தகையை ஒரு நிறைவேற்றாளர் நிறைவேற்றினாலும்கூட, அனைத்து நெறிமுறை தேவைப்பாடுகளும் பூர்த்தியாக்கப்பட தேவையான முத்திரை தீர்வை யும் பதிவும் கட்டணமும் செலுத்தப்படுமானால் ஆவணத்தை பதிந்திட பதிவிடும் அதிகாரி மறுக்கவியலாது. இவ்விடத்தில், அவர் உரிமை மாற்ற கோரிக் கொண்டிருக்கும் சொத்தில் விற்பவருக்கு பாத்தியதை உள்ளதா என்பதை உறுதிப்படுத்தல் சார் பதிவாளரது அல்லது பதிவு அதிகாரியின் அலுவல் ஆகாது. ஆவண தரப்பினர்கள் அவர் முன் உள்ளார்கள் எனவும் அவர் முன் அதன் நிறைவேற்றத்தை அவர்கள் ஏற்றுகொள்கிறார்கள் என் பதிவிடும் அதிகாரி ,மனநிறைவு அடைந்தால், மேலே விளக்கப்பட்ட வாறு நெறிமுறைகளது நிறைவேற்றலுக்கு உட்பட்டு ஆவணம் பதியப்பட வேண்டும். ஆவணத்தை நிறைவேற்றலும் பதிவதும் உரிமைகள் ஏதும் இருக்குமானால் அந்த உரிமைகளை உரிமை மாற்றிடும் தாக்கத்தை கொண்டுள்ளது. நிறைவேற்றாளர் சொத்தில் பாத்தியதை அல்லது நலனுரிமை ஏதும் கொண்டிருக்கவில்லையானால் பதிவான ஆவணம் உரிமைமாற்றம் எதனையும் செய்திட இயலாது.''

16. ஆகையால், பாத்தியத்தை சொத்து டைமையை அல்லது தரப்பினர்கள் இடையி லான உரிமையியல் உரிமைகளை தீர்வுறுதி யாக்கலுக்கான ஆள்வை பதிவுச் சட்டம் கீழான தகுதிறனுறு அதிகாரிகளுக்கு கிடையாது எனபது போதியளவு தெளிவாகும். பதிவுக்காக முன்னிடப் படும் ஆவணம் அல்லது ஆதரவு ஆவணங்கள் தொடர்பான குறிப்பாடு அல்லது கண்டறிதல்கள் ஏதும் பதிவுச் சட்டம் கீழ் ஆவணத்தை பதிந்திட லுக்கான உரிமையை நிலை நாட்டும் வரம்புற்ற நோக்கத்துக்காக மட்டுமே பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய தாகும். ஆவணங்கள் மற்றும் பதிவாவணத்தில் கிட்டும் சாட்சியங்கள் அடிப்படையில் நீதிமன்றங் களில் அவர்களது வழக்கை சுதந்திரமாக நிலை நாட்டலுக்கு தரப்பினர்களுக்குள்ள உரிமை களை தகுதிறனுறு அதிகாரியான கண்டறிதல்கள் ஏதும் பாதிக்காது.

17. நீபேம எண் 30818/2024இல் நீதிப் பேராணை நீதிமன்றம் தரப்பினர்களது உரிமை களை தொட்டுக் கொண்டு தகுதிப்பாடு களை பரிசீலித்து தீர்ப்பை வழங்கியிருப்பது அவர் களுக்கு குந்தகம் ஏற்படுத்தும் அல்லது நீதி சிதைப்பை விளைவிக்கும் இவ்வாறு குறையுறு நீதிப்பேராணை உத்தரவில் தலையிட இந்த நீதிமன்றம் விரும்பவில்லை. விளைவாக நீபேம எண் 30818/2024இல் உண்டான தேதிய நீதிப் பேராணை உத்தரவு உறுதியாக்கப்படுகிறது..

18. தொடுக்கப்படும் மேல்முறையீடு அல்லது வழக்கு தகுதிப்பாடுகள் பேரிலும் ஆவணங்கள் மாற்றும் சாட்சிங்கள் அடிப்படையில் சுதந்திரமாக தீர்மானிக்கப் பட் வேண்டும். பதிவு சட்டம் கீழ் அவர்களது ஆவணங்கள் பதியப் படலுக்கான உரிமைகளை நீண்ட தாமதம் பாதிக்கும் என்பதால் , விளக்கம் வரப்பெற்றதன் பேரில் கேள்விகளை இயன்ற மட்டும் துரித மாக பதிவிடும் அதிகாரி அல்லது மேல்முறை அதிகாரி தீர்மானிக்க வேண்டியதாகும் என கூறல் தேவையற்றதாகும். ஆகையால் அவர் களது கடமைகளை விழிப்புணர்வுடனும் நியாய மான காலவரைக்குள்ளும ஆற்றிட அதிகாரிகள் எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள்.

19.மேலுள்ள கருத்துரைகளுடன் நீதிப் பேராணை மேல்முறையீடு தள்ளுபடியாகிறது. செல்வு தொகையில்லை.

மொழியாக்கம்: பா.ஞானசேகரன்

பொது ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்ட சொத்துகளுக்கு முத்திரைத்தீர்வைச் சட்டப் பிரிவு 47-A-இன்கீழ் மறுமதிப்பீடு செய்ய இயலாது

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி செந்தில்குமார் ராமமூர்த்தி
நீ.பே. எண். 47808/2025
தேதி: 26-02-2026
(2026 (2) CTC 952)

காசுரினா பே ஃபார்ம்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,
சார்பாற்றம் அதன் நிர்வாக இயக்குநர்,
எண். 4/231அ, எம்.ஜி.ஆர். சாலை, 6-வது தெரு, பலவாக்கம்,
காஞ்சிபுரம், 600 041. ...மனுதாரர்

-எதிர்-

1. பதிவுத்துறைத் தலைவர்,
எண் 100, சாந்தோம் நெடுஞ்சாலை,
ராஜா அண்ணாமலைபுரம், சென்னை 600 028.
2. மாவட்டப் பதிவாளர்,
எண் 63/40, பெருமாள் தெரு,
திண்டிவனம் - 604 001.
3. சார்பதிவாளர்,
மரக்காணம் சார்பதிவாளர் அலுவலகம்,
எண் 1/1, சன்னதி தெரு,
மரக்காணம் - 604 303. ..எதிர்மனுதாரர்கள்

வேண்டுகை: இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 226-வது பிரிவின்கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள இந்நீதிப்பேராணை மனுவில், மூன்றாவது எதிர்மனுதாரரின் அலுவலகத்தில் நிலுவைப் பதிவு ஆவண எண் க/69/2025 எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஆவணத்தைப் பதிவு செய்து மனுதாரரிடம் ஒப்படைக்குமாறு மூன்றாவது எதிர்மனுதாரருக்கு உரிய உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும், அதனைத் தொடர்ந்து, முத்திரைத் தீர்வையாகச் செலுத்தப் பட்ட ரூ.41,59,300/- (ரூபாய் நாற்பத் தொன்று இலட்சத்து ஐம்பத்தொன்பதாயிரத்து முந்நூறு மட்டும்) மற்றும் பதிவுக் கட்டணமாகச் செலுத்தப்பட்ட ரூ.20,79,650/- (ரூபாய் இருபது இலட்சத்து எழுபத்தொன்பதாயிரத்து அறுநூற்று ஐம்பது மட்டும்) ஆகிய தொகை களைத் திருப்பிச் செலுத்துமாறு முதல் எதிர் மனுதாரர் முதல் மூன்றாவது எதிர்மனுதாரர் வரை உத்தரவிட வேண்டும் என்றும் கோரப் பட்டுள்ளது.

மனுதாரர் சார்பில்: திரு. எம்.எஸ். கிருஷ்ணன், மூத்த வழக்கறிஞர்;

திரு. அனிருத் கிருஷ்ணனுக்காக ஆஜரானார்.

எதிர்மனுதாரர்கள் சார்பில்: திரு.பி.எஸ். ராமன், தலைமை அரசு வழக்கறிஞர்;

அவருக்கு உதவியாக திரு.யு.பரணிதரன், சிறப்பு அரசு வழக்கறிஞர்.

உத்தரவு

மனுதாரர், 2016-ஆம் ஆண்டின் திவால் மற்றும் நொடித்துப் போதல் சட்டத்தின்கீழ் நடத்தப்பட்ட மின்னணு ஏலத்தில் பங்கேற்று, வெற்றிகரமான ஏலதாரராகத் தேர்வு செய்யப் பட்டார். அதன் விளைவாக, 25.08.2025 தேதியிட்ட விற்பனைச் சான்றிதழ் மனுதாரரின்

பெயரில் வழங்கப்பட்டது. அந்த விற்பனைச் சான்றிதழில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த விற்பனைத் தொகையின் மீது 7 சதவீதம் முத்திரைத்தீர்வை யாகவும், அதே தொகையின் மீது 2 சதவீதம் பதிவுக் கட்டணமாகவும் மனுதாரர் செலுத்தினார். அந்த ஆவணத்திற்கு நிலுவை ஆவண எண் க/69/2025 ஒதுக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய விகிதங்களில் முத்திரைத்தீர்வையும் பதிவுக் கட்டணத்தையும் மனுதாரர் தனது எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்துகொண்டே செலுத்தினார்.

2. இந்நீதிப்பேராணை மனுவின் மூலம், நிலுவையில் உள்ள ஆவணத்தைப் பதிவு செய்து மனுதாரரிடம் ஒப்படைக்குமாறு உத்தரவிட வேண்டும் என்றும், முத்திரைத்தீர்வையாகச் செலுத்தப்பட்ட ரூ.41,59,300/- மற்றும் பதிவுக் கட்டணமாகச் செலுத்தப்பட்ட ரூ.20,79,650/- ஆகிய தொகைகளைத் திருப்பி வழங்க வேண்டும் என்றும் மனுதாரர் கோருகிறார்.

3. மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர், பொது ஏலத்தின் மூலம் வாங்கப் பட்ட சொத்துகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்திய முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டம், 1899-இன் பிரிவு 47-அ-இன்கீழ் மதிப்பீட்டிற்கான பரிந்துரை அனுப்ப முடியாது என்று வாதிடுகிறார். தமது வாதத்திற்கு ஆதரவாக, உச்ச நீதிமன்றம் வி.என்.தேவதாஸ் -எ- தலைமை வருவாய் கட்டுப்பாட்டு அலுவலர் மற்றும் ஆய்வாளர் மற்றும் சிலர் (2009 (7) SCC 438) என்ற வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பை அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார். மேலும், உச்ச நீதிமன்றம் அதனைத் தொடர்ந்து உறுதிமொழிப் பதிவாளர் மற்றும் ஒருவர் -எ- ஏஎஸ்எல் வியாபர் பி.லிட். மற்றும் ஒருவர் (உ.மே.மு.8282/2022, நாள்: 10/11/2022) என்ற வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பையும் அவர் சார்ந்துள்ளார். இது தொடர்பாக, இந்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு டாக்டர் ஆர்.தியாக ராஜன் -எ- பொது பதிவாளர் மற்றும் ஒருவர் (2019 Online Mad 9085) என்ற வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பையும் அவர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். அந்தத் தீர்ப்பில், உச்ச நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்பான வி.என்.தேவதாஸ் வழக்குத் தீர்வு கருத்தில் கொள்ளப்படவில்லை என்றும் அவர் வாதிடுகிறார். ஏலத்தின் மூலம் சந்தை மதிப்பு நிர்ணயிக்கப்படும் வழக்குகளில், பிரிவு 47-அ-ஐப் பயன்படுத்த இயலாது என்ற மேற்கண்ட தீர்ப்புகளில் தொடர்ந்து வலியுறுத்தப் பட்டுள்ள சட்டநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, நிலுவையில் உள்ள ஆவணத்தைப் பதிவு செய்து தம்மிடம் ஒப்படைக்க மனுதாரருக்கு உரிமை உண்டு என்று அவர் தெரிவிக்கிறார்.

4. தொகையைத் திருப்பித் தரக் கோருவது தொடர்பாக, ஆவணத்தை அவசரமாகப் பதிவு செய்து பெற்றுக் கொள்ள வேண்டிய தேவை இருப்பதால், அந்தத் தொகையைத் திரும்பப் பெறுவதற்காகப் பின்னர் தனியாக வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்குமாறு அவர் கோரு கிறார்.

5. மாநில அரசின் சார்பில் மாண்புமிகு தலைமை அரசு வழக்கறிஞர் ஆஜராகிறார். பல்வேறு சட்டங்களின் கீழ் நடத்தப்படும் பொது ஏலங்களுக்குப் பிரிவு 47-A பொருந்துமா என்பது தொடர்பான பல வழக்குகள் அடங்கிய தொகுப்பில், உச்ச நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள பொதுப் பதிவு ஆய்வாளர் மற்றும் ஒருவர் -எ- கோவை மெடிக்கல் சென்டர் மற்றும் மருத்துவமனை மற்றும் ஒருவர் (SLP 26950/2024) என்ற வழக்கில், இறுதி விசாரணைக்கான தேதியை நிர்ணயித்து பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவுகளுக்கு அவர் நீதிமன்றத்தின் கவனத்தை ஈர்க்கிறார். மேலும், இந்நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் அமர்வு, பொது பதிவு ஆய்வாளர் -எ- கனக லட்சுமி ஞானகுரு (2017 SCC Online Mad 38100) என்ற வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்பையும் அவர் மேற்கோள் காட்டுகிறார். அந்தத் தீர்ப்பில், வி.என்.தேவதாஸ் வழக்கின் தீர்ப்பு வேறுபடுத்திப் பார்க்கப்பட்டது. ஏனெனில், அந்த வழக்கில் சந்தை விலையானது. இந்திய தொழில் மேம்பாட்டு வங்கி நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள், கடன் பத்திர தாரர்கள், மேற்கு வங்க அரசு மற்றும் தொழில் துறை மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தின் சிறப்பு இயக்குநர் ஆகியோர் இடம் பெற்றிருந்த சொத்து விற்பனைக் குழுவினால் நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் இப் பிரச்சினை தொடர்பாக முடிவெடுக்கும் வரை இவ்வழக்கை நிலுவையில் வைத்திருக்கலாம் என்று

மாண்புமிகு தலைமை அரசு வழக்கறிஞர் தெரிவிக்கிறார்.

6. தொகையைத்திரும்பப்பெறுவது தொடர்பாகத் தனியாக வழக்குத் தொடர அனுமதி வழங்குமாறு மனுதாரர் சார்பில் ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் கோரியுள்ளதால், இவ்வழக்கில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டிய ஒரே கேள்வி, பதிவுச் சட்டத்தின் பிரிவு 47-A-இன்கீழ் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியுமா என்பதே ஆகும்.

7. வி.என்.தேவதாஸ் வழக்கில், நோயுற்ற தொழில் நிறுவனங்கள் (சிறப்பு வகையங்கள்) சட்டம், 1985-இன்கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளில், தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தின் மேற்பார்வையின் கீழ் நடைபெற்ற சொத்து விற்பனையை உச்ச நீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. அந்தச் சூழலில், உச்ச நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பின் 16 முதல் 18 வரையிலான பத்திகளில் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

''16. சந்தை மதிப்பு என்பது காலத்திற்கேற்ப மாறக்கூடிய ஒரு கருத்தாக்கமாகும். துணை விதி (5)-இன் விளக்கவுரை, சந்தை மதிப்பு என்பதன் பொருளைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதாவது, உரிமை மாற்றப் பத்திரம் நிறைவேற்றப்படும் தேதியில், அந்தச் சொத்து திறந்த சந்தையில் விற்பனை செய்யப்பட்டிருந்தால் எவ்வளவு விலை கிடைத்திருக்குமோ அல்லது கிடைக்குமோ, அதுவே அதன் சந்தை மதிப்பாகும். இவ்வழக்கில், அந்தச் சொத்து திறந்த சந்தையில் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டு, ஏலப்புள்ளிகள் கோரப்பட்டன. அவ்வாறிருக்கையில், அரசின் வருவாயை ஏமாற்றும் நோக்கம் இருந்தது என்றோ, உண்மையான விலை மறைக்கப்பட்டது என்றோ கூறுவதற்கு இடமில்லை. மேற்கூறிய உண்மைச் சூழ்நிலைகள், சம்பந்தப்பட்ட சொத்துகள் தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியம் மற்றும் தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு மேல்முறையீட்டு ஆணையம் ஆகியவற்றின் உத்தரவுகளின்படி, அதுவும் சொத்து விற்பனைக் குழுவினால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட மதிப்பின் அடிப்படையில் விற்பனை செய்யப்பட்டன என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இந்திய தொழில் மேம்பாட்டு வங்கி நிறுவனத்தின் பிரதிநிதிகள், கடன்பத்திரதாரர்களின் பிரதிநிதிகள், மேற்கு வங்க அரசு மற்றும் தொழில் மற்றும் நிதி மறுசீரமைப்பு வாரியத்தின் சிறப்பு இயக்குநர் ஆகியோர் உறுப்பினர்களாக இடம்பெற்றிருந்த சொத்து விற்பனைக் குழுவே அந்த மதிப்பை நிர்ணயித்தது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், சொத்தின் மதிப்பு குறைத்துக் காட்டப்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. எனவே, இவ்வழக்கில் சட்டத்தின் பிரிவு 47-A பொருந்தாது. தொழில் மேம்பாட்டு வங்கி நிறுவனம் வெறும் மத்தியஸ்தராக மட்டுமே செயல்பட்டது என்று உயர் நீதிமன்றம் கூறியிருப்பது சரியல்ல.

17. சொத்து விற்பனை என்பது சொத்துப் பரிமாற்றச் சட்டம், 1882-இன் பிரிவு 54-இல் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டத்தில் 'விற்பனை' என்பதற்கான வரையறை இடம்பெறவில்லை என்றாலும், அச்சட்டத்தின் பிரிவு 2(10), 'உரிமை மாற்றப் பத்திரம்' என்பதற்கு விளக்கம் அளிக்கிறது. அதன்படி, விற்பனையின் மூலம் உரிமை மாற்றம் செய்யும் பத்திரம், மேலும் அசையும் அல்லது அசையாச் சொத்து அல்லது அத்தகைய சொத்தின் மீதான உரிமை அல்லது நலன் ஆகியவை உயிருடன் உள்ள நபர்களுக்கிடையே மற்றொரு நபருக்கு மாற்றப்படுவதற்கோ, அவரிடம் உரிமை நிலைநிறுத்தப்படுவதற்கோ அல்லது அவருக்குச் சொந்தமானது என அறிவிக்கப்படுவதற்கோ வழிவகுக்கும் ஒவ்வொரு ஆவணமும், ஒவ்வொரு தீர்ப்பாணையும், ஒவ்வொரு சிவில் நீதிமன்றத்தின் இறுதி உத்தரவும் இதில் அடங்கும். இவை, பொருந்தக்கூடிய நிலையில், அட்டவணை I-ஐ அல்லது அட்டவணை I-A-இல் வேறுவிதமாகக் குறிப்பாக வகைப்படுத்தப்படாதவையாக இருக்க வேண்டும்.

18. இவ்வழக்கின் உண்மைச் சூழ்நிலைகளின் அடிப்படையில், பிரிவு 47-A பொருந்தும் என்று கூற முடியாது. ஏனெனில், சொத்தின் மதிப்பு குறைத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்திற்குக்கூட இடமில்லை. எனவே, உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு சட்டப்படி நிலைநிறுத்த முடியாததாகும்; அது ரத்து செய்யப்படுகிறது. உரிமை மாற்றப் பத்திரத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விலையின் அடிப்படையிலேயே ஆவணம் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். உரிமை மாற்றப்

பத்திரத்தின் பொருளாக உள்ள சொத்தின் சந்தை மதிப்பு, உரிய முத்திரைத்தீர்வையை மோசடியாகத் தவிர்க்கும் நோக்கில் உண்மையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று நம்புவதற்குக்கூட எந்த அடிப்படையும் இல்லாத நிலையில், சட்டத்தின் பிரிவு 47-A-இன்கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கு இடமில்லை.''''

8. இதனைத் தொடர்ந்து, ஏஎஸ்எல் வியாபர் வழக்கில், ஒரு சிவில் வழக்கில் நடைபெற்ற சொத்து விற்பனையையும், அதிகாரப்பூர்வ கலைப்பாளரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட சொத்து விற்பனையையும் உச்சநீதிமன்றம் பரிசீலித்தது. அந்தச் சூழலில், நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் மூலமாகவோ அல்லது ஒரு பெறுநர் மூலமாகவோ மேற்கொள்ளப்படும் பொது ஏலத்திற்கு, பிரிவு 47-A பொருந்தாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் தீர்மானித்தது. வி.என்.தேவதாஸ் வழக்கில் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்த முடிவுகள் எட்டப்பட்டன. அந்தத் தீர்ப்பின் 22 மற்றும் 31-ஆம் பத்திகள் கீழே தரப் பட்டுள்ளன:

''22. இவ்வழக்கின் அனைத்து அம்சங்களையும் ஒருங்கிணைத்துப் பரிசீலிக்கும்போது, நீதிமன்றத்தின் நடவடிக்கைகள் மூலமாகவோ அல்லது பெறுநர் மூலமாகவோ நடத்தப்படும் பொது ஏலத்திற்கு, சட்டத்தின் பிரிவு 47-A-இன் விதிமுறைகள் பொருந்தாது என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வதில் எங்களுக்கு எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லை. ஏனெனில், சொத்தின் சரியான சந்தை மதிப்பை நிர்ணயிப்பதற்கான மிகவும் வெளிப்படையான வழிமுறை இதுவே யாகும்.

....

31. எனவே, நீதிமன்றத்தின் மேற்பார்வையில் நடைபெறும் பொது ஏலத்தைப் பொறுத்த வரையில், சட்டத்தின் பிரிவு 47-A-இன்கீழ் பதிவுத்துறை அதிகாரிக்கு விருப்புரிமை கிடையாது என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், இந்தக் குறிப்பீட்டிற்குப் பதிலளிக்கப்பட வேண்டும் என நாங்கள் கருதுகிறோம்.''

9. இதேபோன்ற கருத்தை இந்நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் அமர்வும், பொதுப் பதிவு ஆய்வாளர் மற்றும் சிலர் -எ- கே.கே.திரு முருகன் (2014 SCC OnLine Mad 11454) என்ற வழக்கில் தெரிவித்துள்ளது. அந்தத் தீர்ப்பின் தொடர்புடைய பகுதியான 10-ஆம் பத்தி பின் வருமாறு கூறுகிறது:

''10.....2002-ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சொத்துக்களைப் பத்திரமயமாக்குதல் மற்றும் மறுசீரமைத்தல் மற்றும் பிணையுரிமையைச் செயல்படுத்துதல் சட்டத்தின் விதிகளின்படி விற்பனைக்கு கொண்டுவரப்படும் சொத்துகளைப் பொது ஏலத்தின் மூலம் விற்பனை செய்வதற்கு, இந்திய முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டம், 1899-இன் பிரிவு 47-A பொருந்தும் என்பதை மேல்முறையீட்டாளர்களால் நிரூபிக்க இயல வில்லை. பதிவுக்காகத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஆவணத்தை, அதனைப் பதிவு செய்யத் தாக்கல் செய்தவர்கள் குறைந்த மதிப்பில் குறிப்பிட்டு உள்ளனர் என்று கூற முடியாது. எனவே, 2002-ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சொத்துக்களைப் பத்திரமயமாக்குதல் மற்றும் மறுசீரமைத்தல் மற்றும் பிணையுரிமையைச் செயல்படுத்துதல் சட்டத்தின்கீழ் பொது ஏலத்தின் மூலம் விற்பனைக்கு கொண்டு வரப்பட்ட சொத்தின் சந்தை மதிப்பை, இந்திய முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டம், 1899-இன் பிரிவு 47-A-ஐப் பயன் படுத்தி மீண்டும் மதிப்பீடு செய்ய வேண்டிய தேவை எழவில்லை. எனவே, இந்த நீதிப் பேராணை மேல்முறையீட்டைத் தள்ளுபடி செய்வதே பொருத்தமானது என நாங்கள் கருதுகிறோம். அதன்படி, நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது.''

இந்தத் தீர்ப்பை, எனினும், இந்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு முனைவர் ஆர்.தியாகராஜன் வழக்கில் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

10. தற்போதைய நிலவரப்படி, பொது ஏலங்களுக்கு இந்திய முத்திரைத் தீர்வைச் சட்டத்தின் பிரிவு 47-A பொருந்தாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் முன்னதாக வழங்கிய தீர்ப்புகளே தொடர்ந்து சட்டநிலையை வழிநடத்துகின்றன என்பது இருதரப்பினரும் ஏற்றுக்கொண்ட நிலைப்பாடாகும். இது தொடர்பான வழக்குகளை ஒருங்கிணைத்து விசாரிக்க உச்ச நீதிமன்றம் முடிவு செய்திருந்தாலும், இன்றைய தேதி வரை இடைக்காலப் பாதுகாப்பு எதுவும் வழங்கப் படவில்லை.

11. மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தீர்ப்புப் பகுதிகளிலிருந்து தெளிவாகத் தெரிவதுபோல், இந்திய தொழில் மேம்பாட்டு வங்கி நிறுவனத்தின் மேற்பார்வையில் நடைபெற்ற சொத்து விற்பனையில் சந்தை விலை நிர்ணயிக்கப் பட்டிருந்தால், அத்தகைய நடவடிக்கைகளுக்கு பிரிவு 47-A பொருந்தாது என்று உச்ச நீதிமன்றம் வி.என்.தேவதாஸ் வழக்கில் திட்டவட்டமாகத் தீர்மானித்துள்ளது. அதேபோன்ற முடிவு, சிவில் நீதிமன்றத்தாலும் நிறுவனங்கள் தொடர்பான நீதிமன்றத்தாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட நீதிமன்ற விற்பனைகள் தொடர்பாக ஏஎஸ்எல்.வியாபர் வழக்கிலும் எட்டப்பட்டது. தற்போதைய வழக்கில், திவால் மற்றும் நொடித்துப்போதல் சட்ட விதிகளின்படி செயல்படும் தீர்ப்பளிக்கும் அதிகார அமைப்பான தேசிய நிறுவனச் சட்டத் தீர்ப்பாயத்தால், கலைப்பு நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாகச் சொத்து விற்பனை மேற்கொள்ளப் பட்டது. மேற்குறிப்பிட்ட உச்சநீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் தொடர்ந்து நடைமுறையில் உள்ள நிலையில், அவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, நிலுவையில் உள்ள ஆவணத்தைப் பதிவு செய்து பெற்றுக் கொள்ள மனுதாரருக்கு உரிமை உண்டு என நான் முடிவு செய்கிறேன். எனினும், இப்பிரச்சினை தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கைகள் நிலுவையில் இருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, சட்டக் கேள்வி தொடர்பாக உச்ச நீதிமன்றம் மாநில அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பளித்தால், பிரிவு 47-A-இன்கீழ் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவதற்கு மாநில அரசுக்கு அனுமதி வழங்குகிறேன். மேற்கண்ட கருத்துப் பதிவுக்கு உட்பட்டு, இவ்வுத்தரவின் நகல் கிடைக்கப்பெற்ற நாளிலிருந்து மூன்று வாரங்களுக்குள், நிலுவை ஆவண எண் க/69/2025-ஐப் பதிவு செய்து மனுதாரரிடம் ஒப்படைக்குமாறு எதிர்மனு தாரர்களுக்கு உத்தரவிடப்படுகிறது. மேலும், செலுத்திய தொகையைத் திரும்பப் பெறுவது தொடர்பாகத் தனியாக நடவடிக்கைகளைத் தொடங்குவதற்கும் மனுதாரருக்கு அனுமதி வழங்கப்படுகிறது.

12. மேற்கண்ட நிபந்தனைகளின்படி இந் நீதிப்பேராணை மனு முடித்து வைக்கப்படுகிறது. வழக்குச் செலவுகள் தொடர்பாக எவ்வித உத்தரவும் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

மதுப் பழக்கத்தை காரணமாகக் காட்டி காப்பீட்டுத் தொகையை நிராகரிக்க முடியாது: நுகர்வோர் ஆணையம் தீர்ப்பு

மதுப்பழக்கத்தை காரணமா கக் காட்டி. இறந்து போனவருக்கான காப்பீட்டுத் தொகையை அவர் களின் குடும்பத்தினருக்கு வழங்காமல் காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் நிராகரிக்க முடியாது என்று நாகபுரி நுகர்வோர் ஆணையம் தீர்ப்பு அளித்துள்ளது. மகாராஷ்டிரத்தை சேர்ந்த பெண் ஒருவர், நாகபுரி மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்தில் வழக்குத் தொடுத்திருந்தார். அதில், தனது கணவர் 2021-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் எடல் வைஸ் டோக்கியோ லைஃப் காப்பீடு நிறுவ னத்தில் காப்பீடு வாங்கியதாகவும், 2023-ஆம் ஆண்டில் அவர் திடீரென உயிரிழந்த நிலையில் தான் காப்பீட்டுத் தொகை கோரி விண்ணப்பித்ததாகவும் கூறி யுள்ளார். ஆனால், தனது மனுவைத் தொடர்ந்து நிராகரித்த அந்த நிறுவனம், காப்பீட்டு பிரீமியமாக செலுத்திய ரூ.18,713-க்கான காசோலையைத் திருப்பி அளித்துவிட்ட தாகவும், ஆதலால் காப்பீட்டுத் தொகையுடன் சேர்த்து தனக்கு மனரீதியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதற்கான இழப்பீட்டுத் தொகையையும் வழங்க உத்தரவிட வேண்டும் என்று அவர் கோரியிருந்தார்.

வழக்கு விசாரணையின்போது காப்பீட்டு நிறுவனம் தரப்பில், காப்பீடுதாரர் (பெண்ணின் கணவர்) நீண்ட கால மதுப்பழக்கம், உயர் ரத்த அழுத்தம், சர்க்கரை நோய் ஆகியவை இருந்ததை மறைத்து விட்டதாகவும் இது முழுமையான நல் லெண்ணத்தை மீறும் செயல் என்றும் தெரிவிக் கப்பட்டது. இந்த வாதத்தைக் கேட்ட ஆணையம், காப்பீடு எடுக்கும் முன்பு காப்பீட்டுதாரரிடம் நடத்திய மருத்துவப் பரிசோதனையில், அவர் 15 ஆண்டு களாக மாதத்துக்கு இரு முறை 90 மில்லி விஸ்கி மது அருந்துவார் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள தாகவும், அப்படியிருக்கையில் காப்பீட்டுத் தொகையை காப்பீடுதாரரின் குடும்பத்துக்கு சட்டப்படி வழங்காமல் காப்பீட்டு நிறுவனம் வேண்டுமென்றே நிராகரித்தது தெளிவாகிறது என்றும் கூறியது. அத்துடன் காப்பீடு தாரரின் மனைவிக்கு ரூ.50 லட்சம் காப்பீட்டுத் தொகையையும், 2023-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30-ஆம் தேதி முதல் கணக்கிட்டு அந்தத் தொகைக்கு 9 சதவீத வட்டியையும் சேர்த்து அளிக்க வேண்டும் என்றும் ஆணையம் உத்தரவிட்டது.

மேலும், காப்பீடுதாரரின் மனைவிக்கு மனரீதி யிலும், உடல்ரீதியிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதற்கு இழப்பீடாக ரூ.10,000, வழக்கு நடத்தியதற்கான செலவுகளுக்காக ரூ.10,000 அளிக்கும்படியும் நாகபுரி மாவட்ட நுகர்வோர் குறைதீர் நுகர்வோர் ஆணையம் உத்தரவிட்டது.

நன்றி:தினமணி 5.10.2026

குறித்த செயலாற்றல் வழக்குகளில் வழக்குக்கு முந்திய சொத்து வாங்குனர்களும் வழக்கிடை வாங்குனர்களும் தேவையான தரப்பினர்களாக வழக்கில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்

சென்னை உயர்நீதிமன்றம்
முன்னிலை : மாண்புமிகு நீதிபதி முனைவர் ஏ.டி.மரியா கிலட்
எ.மே.எண் 158/2014
24.11.2025
2025(6) CTC 495

ராஜேந்திரன், த/பெ.செங்கோட கவுண்டர்,
மல்லியபாடி, சங்கராபுரம் வட்டம்,
விழுப்புரம் மாவட்டம். ...மேல்முறையீட்டாளர்

–எதிர்–

பெருமாயீ மற்றும் பிறர் ...எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்.

பி.வள்ளியப்பன், முதுநிலை வழக்குரைஞர். மேல்முறையீட்டாளரது வழக்குரைஞர்கள் பி.வி.லா அசோசியேட்ஸ் சார்பில்.

ஜி.மொகமத் ஆசீஃப், 3வது எதிர்மேல் முறையீட்டாளரது வழக்குரைஞர்: 1வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்: சார்வானது; 2வது எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்: மறுத்துவிட்டார்.

இமே செலவுத் தொகையுடன் தள்ளுபடி யானது – பமகள் தீர்வாகின.

கோருகை: கள்ளகுறிச்சி 1வது கூடுதல் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்ற கோப்பிலான முவ எண் 631/2000இல் உண்டான 11.7.2005 தேதிய தீர்ப்புரையையும் தீர்ப்பாணையை யும் உறுதியாக்கிக் கொண்டு, கள்ளகுறிச்சி சார் நீதிமன்ற கோப்பிலான மேவ எண் 154/2005 இல் இயற்றப்பட்ட 14.8.2013 தேதிய தீர்ப்புரைக்கும் தீர்ப்பாணைக்கும் எதிரான இரண்டாவது மேல்முறையீடு உரிமையியல் விசாரணைமுறை தொகுப்புச் சட்டப் பிரிவு 100 கீழ் தாக்கலானது.

10.9.2025 அன்று தள்ளி வைப்பான தீர்ப்புரை 24.11.2025 அன்று பகரப்பட்டது.

தீர்ப்புரை

1. கேட்டறிந்தேன்

2. 11.7.2005 தேதிய தீர்ப்புரை மற்றும் தீர்ப்பாணை மூலமாக கள்ளகுறிச்சி 1வது கூடுதல் மாவட்ட உரிமையியல் நீதிமன்றத்தாலும் கள்ளக்குறிச்சி சார் நீதிமன்றத்தால் மேவ எண் 154/2005இல் உண்டான 14.8.2013 தேதிய தீர்ப்புரையாலும் தீர்ப்பாணையாலும் அவரது வழக்கு ஒருங்கியல்வாக தள்ளுபடியான தற்கு சவாலிட்டுக் கொண்டு, முவ எண் 621/2000இன் வாதி இந்த இரண்டாவது மேல் முறையீட்டை முன்னிட்டுள்ளார்.

3. வாதி மேமு–ஆகவும் எதிர்வாதி எமேமு ஆகவும் உள்ளார்கள். வசதியின் பொருட்டு, விசாரணை நீதிமன்றத்தில் அவர்களது வரிசைப் படி தரப்பினர்கள் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்.

4. வழக்கு சுருக்கம்: வாதியினது கூற்றுப்படி, வாதிக்கும் எதிர்வாதிக்கும் இடையில் 4.3.1999 அன்று பதியப்பட்ட கிரய ஒப்பந்தப்படி ரூ.15000 மறுபயனுக்காக தாவா சொத்தை விற்க எதிர்வாதி சம்மதித்தார். முன்பணமாக ரூ.13000–ஐ வாதி செலுத்தி பாக்கி ரூ.2000/– தொகையை 4.3.2000 அன்று அல்லது முன்பாக செலுத்துவதாக பொறுப்பேற்றார். கிரய ஆவண நிறைவேற்றலை எதிர்வாதி தவிர்த்தபோது, கிரய ஆவணத்தை நிறைவேற்றிடுமாறு எதிர்வாதியை கோரிக் கொண்டு 14.1.2000 தேதிய சட்டப் படியான அறிவிப்பை வாதி அனுப்பினார். பொய்யான கூற்றுகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டு 27.1.2000 அன்று எதிர்வாதி மறுமொழி யளித்தது இப்போதைய குறித்த நிறைவேற்றல் வழக்குக்கு இட்டுச் சென்றது.

5. தரப்பினர்கள் உறவினர்கள ஆவார்கள் எனவிம் நீண்டகால விரோதம் உள்ளது எனவும் எதிர்வாதி கூறுகிறார். எதிர்வாதியினது கூற்றுப் படி, வெற்று முத்திரை தாள்களில் எதிர்வாதியின் கட்டை விரல் பதிவை வாதியும் அவரது கூட்டாளி களும் வலுக்கட்டயமாக பெற்று 4.3.1000 தேதிய ஒப்பந்தத்தை ஜோடித்தார்கள். வாதி வழக்கமாக ஆவணங்களில் ஒப்பமிடுபவர் ஆவார் என சொல்லப்படுகிறது. சொத்து திருமதி ரஞ்சிதம் என்பவளுக்கு ஏற்கனவே விற்கப் பட்டிருந்து என்ற பெண்மை வாதிக்கு நன்கு தெரிந்ததாகும் எனவும் இப்போதைய வழக்கு சொத்தை அபகரித்தலுக்கானது எனவும் எதிர்வாதி வாதிடுகிறார்.

6. விசாரணைக்கு ஏற்றல் கட்டத்தில் கீழ் வரும் சட்டவலிவு பற்றிய கேள்விகளை இந்த நீதிமன்றம் வனைந்தது. அது கீழே தரப்படு கிறது.

(ஏ) வாதிக்கு ஆதரவான கிரய ஒப்பந்ததுக்கு அதிக்ம் பின்பாக எவாசா3 இக்கு தாவா சொத்து ஏற்றவாறு விற்கப்பட்டபோது சொத்தின் பிந்தைய வாங்குனரை சேர்க்காமை முகாந்திரத்தில் வழக்கை கீழமை நீதிமன்றங்கள் இரண்டும் தள்ளுபடியாக்கியது சரியானதா?

(பி) வாதி தன்னை விசாரித்துக் கொண்ட துடன் சா.ஏ.1 என குறியீடான ஆவணத்தின் எழுத்தரையும் சான்றுரைத்தவரையும் விசாரித்தி ருந்தார் என வாதி தரப்பில் வைக்கப்பட்ட சாடசியத்துக்கு முரணாக அது அமைவதால், வலுக்கட்டாயத்தின் கீழ் கிரய ஒப்பந்தத்தை எதிர் வாதி நிறைவேற்றியிருந்தார் எனும் தாக்கத்து டனான இரு கீழமை நீதிமன்ற தீர்ப்புகளும் வக்கிரமானதாக அழைக்கப்பட இயலுமா?

(சி) குறித்த நிறைவேற்றல் வழக்கில் எதிர் வாதியின் பாத்தியதை பற்றி கீழமை நீதிமன்றங்கள் ஆராய்ந்தது சரியானதா. அது 1882இன் சொத்துரிமை மாற்றல் சட்டப் பிரிவு 55இன் வகையங்களுக்கு எதிராக அமைகிறதா?

(டி) இரு கீழமை நீதிமன்றங்களால் அளிக்கப் படும் தீர்ப்புகள். பதிவாவணத்தில் கிட்டும் வாய்மொழி மற்றும் ஆவணத்தை முறையற்று சீர்தூக்கல் வக்கிரமானது என அழைக்கப்பட வியலுமா?

7. சா.ஏ1 பற்றிய சாட்சியம்: ரூ.15000 இக்காக எதிர்வாதியால் நிறைவேற்றப்பட்டதாக குறிப்புணர்த்தும் 4.3.1999 தேதிய ஒப்பந்தத்தில் நம்புகை கொண்டு நிறைவேற்றலையும் மறு பயனையும் வாதி மறுதலிக்கிறார். சா.ஏ1–ஐ மெய்ப்பிக்க வாதி வாசா2 மற்றும் வாசா3 எனவாக சான்றொப்ப சாட்சியையும் எழுத்தரை யும் விசாரித்தார். சா.ஏ1–சா.பி2 இயிலிருந்து தெளிவாகும் ஆவணங்ககளில் ஒப்பமிடுதல் பழக்கத்தை எதிர்வாதி கொண்டிருந்தார் எனபது பற்றி தகராறில்லை. ஆனாலும் அவரது வழக்க மான நடைமுறையிலிருந்து இந்த விலகல் பற்றி திருப்தியளிக்கும் விளக்கமின்றி எதிர்வாதி யினது கட்டைவிரல் பதிவை மட்டுமே சா.ஏ1 கொண்டுள்ளது.

8. சா.ஏ1–இன் ஆவண வாசகங்கள் பொறுத்தமட்டில் லீசியாக வாதி வசம் சொத்தின் உடைமை இருந்தது என அதன் ஆவண வாசகங்கள் சொல்கின்றன. ஆனாலும், சாட்சியத்துக்கு எதிரிடையாக, சொத்தின் உடைமை எவரது வசம் இருந்தது என்பது பற்றி வாதி தெரியாதென பாசாங்கு கூறினார். மொத்த சொத்தில் சொத்துரிமையை எதிர்வாதி வலியுறுத்தி யுரைத்து, வழக்குக்கு முன்கூட்டியே திருமதி ரஞ்சிதத்துக்கு மொத்த பரப்பும் விற்கப்பட்டி ருந்தது என்பதை மெய்ப்பித்திருக்கையில் அட்டவணை சொத்தில் 1/3 பங்கு மட்டுமே எதிர்வாதிக்கு சொந்த மானது என வாதி மேலும் கூறினார். இந்த முரண்பாடுகள் சா.ஏ1.இன் மெய்மைதன்மை மற்றும் அதை தோற்றுவித்த சந்தர்ப்பங்கள் பற்றி கணிசமான சந்தேகத்தை ஏற்படுத்து கின்றன. சொற்ப தொகையான ரூ.2000 செலுத்தலுக்காக அனுமதியான ஓராண்டு காலவரை வழக்கத்துக்கு மாறானதாக தென்படு கிறது.

9. சொல்லப்படும் சா.ஏ1.இன் நிறைவேற்றத்துக்கு பின்பாகவும் 14.7.2000 அன்று வழக்கு தொடுத்தலும் முன்னராகவும் 20.5.1999 தேதிய சா.பி2 கீழ் மொத்த சொத்தையும் திருமதி ரஞ்சிதத்துக்கு எதிர்வாதி உரிமை மாற்றம்

செய்தார் என்பது பற்றி தகராறில்லை. எவாசா3 எனவாக அவள் விசாரிக்கப்பட்டாள். பிந்தைய வாங்குனரை சேர்க்காதது வழக்குக்கு அழிவி ழைப்பாதாகும் என இரு கீழமை நீதிமன்றங் களும் தீர்ப்பிட்டன.

10. இது விஷயத்தில், பிந்தைய வாங்குனர் தரப்பினராக வழக்கில் சேர்க்கப்பட தேவை யில்லை என வாதிட கீழ்வரும் மேற்கோள்களில் வாதி நம்புகை வைக்கிறார்.

(i) அனில் குமார் சிங் –எதிர்– சிவ்னாத் மிஸ்ரா என்ற கடாச குரு, 1995 (3) SCC 147.

(ii) எஸ்.ஜி கண்ணப்பன் –எதிர்– முருகேசன் மற்றும் பிறர், 2001 (4) CTC 730.

(iii) குர்மித் சிங் பாஷியா –எதிர்– கிரண் காந்த் ராபின்சன் மற்றும் பிறர், 2020 (13) SCC 773.

பிந்தைய வாங்குனர் சரியான, தேவை யில்லா தரப்பினர் ஆவார் என ஜே.என் ரியல் எஸ்டேட் –எதிர்– சைலேந்திர பிரதான் – பிறர், 2025(5) CTC 310 (SC): 2025 INSC 611 வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை எமேமு மேற் கோளிடுகிறார். எனினும், பிந்தைய பரிவர்த்தனை யின் மெய்மைதன்மையை நிர்ணயிக்கவும் முழுமையான மற்றும் திறனுறு தீர்வுறுதியை அடைதலுக்கும் அத்தகைய பிந்தைய வாங்குனர் வழக்கில் இணைக்கப்பட வேண்டும்.

11. முக்கியத்துவமுள்ள வேறுபாடுகள் கீழ் உள்ளவர்கள் இடையில் உருவாகிறது:

(ஏ) கிரய ஒப்பந்தம் பற்றிய அறிதலின்றி சொத்தை பெற்றடையும் வழக்குக்கு முன் கூட்டிய வாங்குனர்

(பி) வழக்கு தொடுப்புக்குப் பின்பாக வாங்கும் வழக்கிடை வாங்குனர்.

வழக்கிடை வாங்குனர் சொத்துரிமை மாற்றல் சட்டப் பிரிவு 52ஆல் ஆட்பட்டு எதிர்வரும் தீர்ப்பாணையால் கட்டுறுத்தாகிறார். ஆனால் அவ்வாறு வழக்குக்கு முன்னராக உரிமைமாற்றமானவர் கட்டுறுத்தாகவில்லை முந்தைய வாங்குனரான எவா3 இல்லாமையில் குறித்த நிறைவேற்றல் தீர்ப்பாணை ஏதும் இயற்றப்பட முடியாது. அவளது முதுக்குக்கு பின் இயற்றப்படும் தீர்ப்பாணை ஏதும் நிறைவேற்றலுக்கு லாயக்கற்ற காகித தீர்ப்பாணையாக மட்டுமே இருக்கும். முன்கூட்டிய ஒப்பந்தம் பற்றி அறித லின்றி விலைமதிப்புக்கான நல்லெண்ண வாங்குனராக அவள் இருக்கிறாளா என்பதை தீர்மானித்திட அவளது ஆஜரும் தேவையாகும். வழக்கு தொடுப்பு நாளன்று. அது ஏற்கனவே எவாசா3 இக்கு உரிமைமாற்றமாகியிருந்த நிலையில் தாவா சொத்தில் விற்கத்தக்க நலனுரிமை எதனையும் எதிர்வாதி கொண்டிருந்த தில்லை. ஆகையால் முன்கூட்டிய வாங்குனரை இணைக்காதது முக்கியத்துவம் அடைகிறது. இந்த குறைபாடை இரு நீதிமன்றங்களுக்கும் நிலையானதாக கண்டறிந்து வழக்கை தள்ளுபடியாக்கின. அந்த நியாயத்தில் பலவீனம் எதனையும் இந்த நீதிமன்றம் காணவில்லை.

12.கஸ்தூரி –எதிர்– ஐயம்பெருமாள், 2005 (2)CTC 676 (SC): 2005 (6) SCC 733 வழக்க தீர்ப்பின் பத்தி 6 கீழ்வருமாறு உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பிட்டது.

''எங்களது பார்வையில் கிரய ஒப்பந்தத்தின் குறித்த நிறைவேற்றலுக்கான வழக்கில் வழக்கில் ஒப்பந்த தரப்பினர்கள் தேவையான தரப்பினர்கள் ஆவார்கள் அல்லது அவர்கள் இறந்திருந்தால் அவர்களது சட்டபூர்வ பிரதிநிதி களும் விற்றவரிடமிருந்து ஒப்பந்தமான சொத்தை வாங்கியிருந்தவரும் தேவையான தரப்பினர்கள் ஆவார்கள் என்பதை உவிதொச வகுமுறை 1 விதி 10இன் உள்விதி 2 இரண்டாவது பகுதி யாகும் இந்த வகையத்தை ஆழ்ந்துவாசித்தல் காட்டும். நேர்மைநெறியிலும் சட்டநெறியிலும் ஒப்பந்தம் உரிமைகளை உருவமைத்து தரப்பினர் களின் பொறுப்படைகளையும் ஒழுங்குபடுத்து கிறது. ஒப்பந்தம் பற்றிய அறிவிப்புடன் அவர் வாங்கியிருந்தால் அவர் பாதிக்கப்படுவார் என்பதால் வாங்குனர் தேவையான தரப்பினர் ஆவார். ஆனால் விற்றவரது கோருரிமைக்கு எதிரிடையாக கோரிடும் ஒருவர் தேவையான தாப்பினர் ஆகவில்லை. மேலுள்ளதிலிருந்து தேவையான தரப்பினர் எவர் எனும் கேள்வியை தீர்மானித்திடலுக்கு இரு சோதனைகள் பூர்த்தி யாக்கப்பட வேண்டியதாகும் என்பது இப்போது தெளிவாகும். சோதனைகள் வருமாறு:

(1) நடவடிக்கைகளில் உள்ளாகும் முரண்பாடுகள் பொறுத்து அத்தகைய தரப்பினர் எதிராக சற்றளவு பரிகாரத்துக்கு உரிமை இருத்தல் வேண்டும்.

(2) அத்தகைய தரப்பினர் இல்லாததில் திறனுறு தீர்ப்பாணை ஏதும் இயற்றப்பட முடியாது.''

13. குறித்த நிறைவேற்றலுக்கான வழக்கில், அவரது பாத்தியதையையும் உடைமையையும் தீர்ப்பாணை பாதிக்கும்போது தாவா சொத்தினது பிந்தைய வாங்குனர் தேவையான மற்றும் முறையான தரப்பினர் ஆவார். அறிவிப்பு இல்லாத நல்லெண்ண வாங்குனராக அவர் உள்ளார் என்பதை அவர் நிலையுறுத்தினா லொழிய, பிந்தைய வாங்குனர் உட்பட விற்வர் கீழ் கோரும் எவருக்கும் எதிராக குறித்த நிறைவேற்றலுக்கான தீர்ப்பாணை அமலாவதை 1963இன் குறித்த பரிகார சட்டப் பிரிவு 19(பி) ஏதுவாக்குகிறது. முன்கூட்டிய ஒப்பந்தம் பற்றி பிந்தைய வாங்குனர் அறிவிப்பு பெற்றிருந்தாரா எனவும் அவரை தீர்ப்பாணை கட்டுறுத்த வேண்டுமா எனவும் ஆன கேள்விகளுக்கு அவரது ஆஜரின்மையில் விடை காணப்பட முடியாது. எனவே அவரது ப்ரிசென்சு இண்டிஸ்பென்சிபில் ஆகும். குறித்த நிறைவேற்றலுக்கான வழக்கில் பிந்தைய வாங்குனர் தேவையான தரப்பினர் ஆவார் குறி: என். துர்கா பிரசாத் –எதிர்– தீப் சந்த், AIR 1954 SC 75 மற்றும் கஸ்தூரி –எதிர்– ஐயம்பெருமாள் 2005 (2)CTC 676 (SC): 2005(6) SCC 733 வழக்குகளில் உச்சநீதிமன்றம் வகுத்துள்ளது, வழக்கில் சேர்க்காமை தன்னிலை யில் வழக்கு தள்ளுபடியாதலை நிர்பந்திக்கா திருக்கலாம், ஆனால் அத்தகைய வாங்கு னருக்கு எதிராக இயற்றப்படும் தீர்ப்பாணை ஏதும் திறனற்ற தாகும்.

14. பாத்தியதை பற்றிய நிலைமுறையான திர்வுறுதியாக்கலை கீழமை நீதிமன்றங்கள் மேற்கொள்ளாது, சா.ஏ1 செல்லுமையை பற்றி மதிப்பிடுகையில் மட்டுமே தற்செயலாக எதிர் வாதியின் சொத்துரிமையின் பரப்பை ஆராய்ந்தன. எதிர்வாதிக்கு 1/3 பங்கு மட்டுமே சொந்தமான தாக இருந்து மற்றொரு கூட்டுரிமையுருடன் தனி ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்தார் என வாதியே கூறியிருந்தார். எனினும் இப்போது உடையும் கொண்டிருக்கும் எவாசா3 இக்கு ஒட்டு மொத்த பரப்பையும் எதிர்வாதி உரிமை மாற்றினார் என்பதை சா.பி2 காட்டுகிறது. சா.ஏ1.இன் செல்லுமையை தீர்மானித்தலுக்காக சொத்துரிமை பற்றிய தற்செலான குறிப்பாடு பாத்தியதையை தீர்வுறுதியாக்கல் ஆகாது.

15.சட்ட வலிவு குறித்த கேள்விக்குள்ள விடைகள எதிர்வாதிக்கு சாதகமாக தரப்படு கின்றன. கீழமை நீதிமன்றங்களது தீர்ப்புகள் சாட்சியத்தாலும் பொருந்தும் சட்டப்படியான கோட்பாடுகளாலும் வலுவாக்கப்பட்டு உவிதொச பிரிவு 100 கீழ் தலையீடை தேவையாக்கும் வக்கிரம் அல்லது பிழை எதனையும் வெளிப்படுத்த வில்லை.

16. முடிவில் இரண்டாவது மேல்முறையீடு செலவுத் தொகையுடன் தள்ளுபடியாக்கப்படு கிறது. விளைவாக அனைத்து உபமகளும் ஏதும் இருந்தால் தீர்வாக்கப்படுகின்றது.

மொழியாக்கம் : பா.ஞானசேகரன்

பொன்முடிக்கு எதிரான பணப்பரிமாற்ற வழக்கு ரத்து

செம்மண் முறைகேடு தொடர்பாக திமுக முன்னாள் அமைச்சர் பொன்முடி உள்ளிட் டோருக்கு எதிரான சட்டவிரோத பணப் பரிமாற்ற வழக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது.

முன்னள் அமைச்சர் பொன்முடி, தனது பதவிக் காலத்தில் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட அளவைவிட அதிகமாக செம்மண் எடுத்ததன் மூலம் அரசுக்கு ரூ.28.36 கோடி இழப்பு ஏற்படுத்தியதாக லஞ்ச ஒழிப்புத் துறை வழக்குப் பதிவு செய்திருந்தது. பொன்முடி மற்றும் அவரது மகன் கவுதம சிகாமணி, உறவினர் ராஜ மகேந்திரன் உள்ளிட்டோருக்கு எதி ரான இந்த வழக்கை விசாரித்த மாவட்ட அமர்வு நீதிமன்றம் அனைவரையும் விடுவித்தது. இந்நிலை யில், செம்மண் முறைகேடு மூலமாக கிடைத்த தொகையை சட்டவிரோத பணப்பரிவர்த்தனை செய்ததாகஅமலாக்கத்துறை வழக்குப் பதிந்தது. இந்நிலையில் பிரதான மூல வழக்கில் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில் அந்த வழக்கின் அடிப்படையில் பதிந்த பணப்பரிமாற்ற வழக்கையும் ரத்து செய்ய வேண்டும் என பொன்முடி உள்ளிட்டோர் தரப்பில் உயர்நீதிமன்றத்தில் மனுத் தாக்கல் செய்யப் பட்டன. இந்த வழக்கை விசாரித்த தலைமை நீதிபதி எஸ்.ஏ.தர்மாதிகாரி மற்றும் நீதிபதி ஜி. அருள் முருகன் அமர்வு வழக்கை ரத்து செய்து உத்தர விட்டது.

நன்றி : இந்து தமிழ் திசை

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (மதுரை நீதியர் ஆயம்)
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி கே.முரளிசங்கர்
இ.மே.(MD) எண்கள் 253, 255/2022 குறுக்கு எதிர் (MD) எண்கள் 32-29/2022, உ.ப.ம.(MD) எண்கள் 3400, 3425/2022
17.2.2026
2026 (3) CTC 443

தனலஷ்மி ...மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

பொன்னுசாமி (இறப்பு) 1. பால்ராஜ் 2. பி. அன்னாவி 3. பொன்ராஜ் 4. பாலாஜி 5. மீனாம்மாள் 6. மாதவி 7. வெங்கடேஷ் 8. சதீஷ் ...எதிர்வழக்கீட்டாளர்கள்

எஸ். விநாயக் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் இ.மே.(MD) எண்கள் 253, 255/2022 எதிர்வழக்கீட்டாளருக்காக குறுக்கு எதிர் (MD) எண் 32/2022, எதிர்வழக்கீட்டாளர் எண் 1 குறுக்கு எதிர் 29/2022, வி. மீனாட்சி சுந்தரம் எஸ். விநோத் லேசர், எதிர்வழக்கீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் இ.மே.(MD) எண் 253/2022 எதிர்வழக்கீட்டாளர் எண் 1, இ.மே. (MD) எண் 255/2022, குறுக்கு மேல்முறையீட்டாளர் குறுக்கு விசா (MD) எண்கள் 32-29/2022, எதிர்வழக்கீட்டாளர்கள் 6 முதல் 8 வரையிலான வர்களுக்கு எவரும் முன்னிலையாகவில்லை. இ.மே.(MD) எண் 255/2022 குறுக்கு எதிர்) எண் 29/2022 எதிர்வழக்கீட்டாளர் எண் 2 முதல் 5 வரை, குறுக்கு எதிர் (MD) எண் 255/2022, குறுக்கு எதிர் (MD) எண் 29/2022 வகை செய்யப்பட்டது.

இ.மே.தள்ளுபடி செலவுத் தொகையுடன் ப.மக்கள் முடிக்கப்பட்டன.

கோரிக்கை: இ.மே. (MD) எண்கள் 253, 255/2022, திருச்சிராப்பள்ளியில் IIஆம் கூடுதல் கீழ்நிலை திருமதி நீதிமன்ற கோப்பில் உள்ள மு.வ.எண்கள் 837, 840/2010இன், 31.7.2018 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணையை பகுதி அனுமதிக்கிறதுமானது IIஆல் கூடுதல் மாவட்ட நீதிமன்றத்தில் திருச்சிராப் பள்ளியில் கோப்பில் உள்ளது. மே.வ.எண்46, 47/2018இன் 11.1.2022 தேதியிடப்பட்டது. தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணையை எதிர்த்து செய்யப் பட்ட உரிமை வழக்கு விசாரணை முறைத் தொகுப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 100இன்படி முன்னிடப்பட்டுள்ளது. குறுக்கு -எதிர்- (MD) எண் 32, 29/2023 மு.வ.எண்கள் 8372, 840/2010 IIஆம் கூடுதல் கீழ்நிலை நீதிபதி திருச்சிராப் பள்ளியில் கோப்பில் உள்ளதில் பிறப்பிக்கப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணை பகுதி அனுமதிக்கப் பட்டது. இதுவும் திருச்சிராப்பள்ளி அதே நீதிமன்ற கோப்பில் உள்ளதின் மே.வ.எண்கள் 46, 47/2018இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட 11.1.2022 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணையை எதிர்த்து உ.வி.தொ.ச.இன் கட்டளை 41 விதி 22இன்படி முன்னிடப்பட்ட குறுக்கு மேல் முறையீடுகள்.

தீர்ப்பு

1. திருச்சிராப்பள்ளியில் IIஆவது கூடுதல் கீழ்நிலை நீதிமன்றக் கோப்பில் உள்ள மு.வ.எண் 837/2010, 840/2010, 31.7.2018 தேதியிடப்பட்ட தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணையை பகுதி அனுமதித்து தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக 11.1.2021 தேதியிட்ட மே.வ.எண் 46/2018, 47/2018இன் தீர்ப்பு மற்றும் தீர்ப்பாணைக்கு எதிராக போடப்பட்ட இரண்டாம் மேல் முறையீடுகள்.

2. இன்று இந்த வழக்குகள் பட்டியலில் பகுதி கேட்கப்பட்ட வழக்குகள் என்று தலைப்பிடப் பட்டுள்ளது.

3. பதிவேடுகளிலிருந்து அறிய வருவது, 12.1.2026 அன்று இந்த பொருட்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது இரு தரப்பிலும் முன்னிலையாகிற வழக்கறிஞர்களின் கோரிக்கை யின்பேரில் இந்த பொருட்பாடானது, அறுதியாக 4.2.2026க்கு மாற்றப்பட்டது. அந்த பொருட் பாடுகள் 4.2.2026 எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போது, மீண்டும் அவர்களது கோரிக்கையின் பேரில் அது 9.2.2026க்கு தள்ளிப் போடப் பட்டது. 9.2.2026 அன்று பொருட்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, மேல்முறையீட்டாள ருக்காக முன்னிலையாகிற வழக்கறிஞர் தான் வாதங்களை மேல் நடத்த தயாராக இல்லை என்றும், ஏற்கனவே இந்த வழக்கு இருமுறை தள்ளிப் போடப்பட்டதாலும் இந்த நீதிமன்றம் குறுக்கு எதிர்ப்பை எழுப்பும் வழக்கறிஞரிடம் வாதங்களைத் தொடங்குமாறு கூறினார். அவ்வாறே, குறுக்கு எதிர்ப்பாளரின் தரப்பு வழக்கறிஞர் வாதங்களைத் தொடங்கினார். அதன் பின்னர் மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையாகிற வழக்கறிஞரின் கோரிக்கை யின்பேரில் வழக்கு 17.2.2026க்கு தள்ளி வைக்கப்பட்டது.

4. இந்த பொருட்பாடுகள், இன்று விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது, மேல்முறை யீட்டாளருக்காக முன்னிலையாகிற வழக்கறிஞர் பணிந்தளித்தாவது இவர் ஒரு குறிப்பாணையை முன்னிட்டு, மேல்முறையீட்டாளரிடமிருந்து தனக்கு எந்த ஏவுரைகளும் கிடைக்கப் பெற வில்லை என்றும் இவருக்கு உரிய ஏவுரைகள் கிடைக்கப் பெறாமைக்கு, அதாவது பொருட் பாடுகள் தொடர்பாக வாதிடுவதற்கு, சொல்லப் பட்ட குறிப்பாணையில் மேலும் கூறப்பட்டிருப்ப தாவது, மேல்முறையீட்டாளர், மருத்துவ சிகிச்சை பெற்று வருவதாகவும், வழக்கில் உள்ளடங்கி யுள்ள சிக்கலானா பிரச்சினைகள் காரணமாக, உரிய ஏவுரைகள் இன்றி அவற்றை மேல் நடத்த இயலாத நிலை உள்ளதாக கூறப்பட்டது.

5. அந்தக் குறிப்பாணையுடன், ஒரு மருத்துவ சான்றிதழும் முன்னிடப்பட்டது. அதாவது மேல்முறையீட்டாளருக்கு ப்ராங்கியல் ஆஸ்துமா உள்ளதாக கண்டறியப்பட்டு கடும் வீக்கமும் மூச்சுப் பிரச்சினையுள்ளதாகவும் சிகிச்சை எடுத்து வருவதாகவும் அதில் கூறப்பட்டது.

6. சொல்லப்பட்ட பொருண்மைகளையும், சூழ்நிலைகளையும், கருதுகை செய்து, இந்த நீதிமன்றம், எந்த ஏவுரையும் அளிக்கப்பட வில்லை என்று கூறப்படுவதை கண்டறிவதில், அதுவும் இந்த பாதி நடவடிக்கைகள் தொடங்கப் பட்டு கேட்கப்பட்டு வரும் நிலையில் இதற்கு உடன்படவோ ஏற்கவோ முடியாத நிலையில் உள்ளது. பதிவேடுகளிலிருந்து அறியப்படுவது, 12.1.2026 அன்று பொருட்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டபோது மீண்டும் அது 4.2.2026க்கு தள்ளிப் போடப்பட்டது. இவை அனுமதிக்கப்பட்ட அறுதியாக வழக்கறிஞரின் கோரிக்கை அதுவும் மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞரின் கோரிக்கை யின் இருமுறையும் எந்த சார்பாற்றமும் பெறப் படவில்லை. அதாவது மேல்முறையீட்டாளரிட மிருந்து, ஏவுரைகளைப் பெறுவதில் இடர்ப்பாடு உள்ளதாக, அதன் பின்னர், 9.2.2026அன்ற பொருட்பாடுகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட போதிலும் மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலை யாகிற வழக்கறிஞர், வாதங்களை மேல் நடத்த ஆயத்தமாக இல்லை. இந்த நீதிமன்றம் குறுக்கு விசாரணைக்கான குறுக்கு எதிர்ப்பாளரின் வாதங்கள் தொடங்கப்பட்டன. அவ்வாறே, பொருட்பாடுகள் அன்றைக்கு தள்ளி போடப் பட்டது. அதாவது மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் இத்தகைய சூழ்நிலைகளில் அறுதியான பொருட் பாடுகள் தள்ளிப் போட்ட பின்னர், அதாவது கோரிக்கையின்பேரில் முந்திய நிகழ்வுகளில் இந்த பொருட்பாடுகள் பகுதி கேட்டறியப்பட்டன. இது நடவடிக்கைகளின் செயற்பாடுகளுக்கு நியாயமானதாக இல்லை.

7. மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலை யாகிற வழக்கறிஞர், முன்னிலையாகியிருந்து எந்த ஏவுரைகளும் அறிவிக்கப்படாது. குறிப்பாணை யினை முன்னிட்டுள்ளார். இதில் குறிப்பிடப்பட்ட

வாதங்களுக்கு இணங்கவும், அவர் மேல்முறை யீட்டாளரின் மகளை தொடர்பு கொள்ள முடிந்தது மற்றும் இதில் மேல்முறை யீட்டாளர் மருத்துவமனையில் உள்ளார் என்பது அல்லது வேறுவகையில் ஏவுரைகள் அளிக்க தகுதி யற்றுள்ளார் என்பது. இவ்வாறு இருப்பினும், மேல்முறையீட்டாளர் தானே முன்னிலை யாகவும் இல்லை. இந்த பொருட்பாட்டினை மேல் நடத்த எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. மேல்முறையீட்டாளரின் இத்தகைய நடவடிக்கை யுடன் காலத்தாழ்த்து அறிக்கையளித்தல் இவ்வாறு பணி கேட்கப்பட்ட பின்னர் அறுதியான முடிவுக்காக தள்ளிப் போட்ட பின்னரும் வரத் தவறுவது முதலியவை. நீதிமன்ற நடவடிக்கையைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதாக அமையும் என்பது.

8. மேற்சொல்லப்பட்டவற்றின் கருத்திலும் மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர் ஆயத்தமாக அவர் தரப்பில் செயற்படத் தவறுவதாலும் இந்த நீதிமன்றம் இதனை மேற்கொண்டு நடத்துவது தவிர வேறு எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை இது உரிமை வழக்கு விசாரணைமுறைத் தொகுப்புச் சட்டத்தின் கட்டளை 41 விதி 22(4)இன்படி எதிர்பார்ப்பின்படி மேல்முறையீடானது, திரும்பப் பெறப்படும்போதும் அல்லது தவறுகைகக்காக தள்ளுபடி செய்யப்படும்போது கூட இவர்கள் குறுக்கு எதிர்ப்புகள் எவையே ஏதுமிருப்பின் அவை கேட்கப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது. இது ஏற்கனவே கேட்கப் பட்டு, வாதங்களுக்காக நடப்பில் உள்ளபோது அதுவும் மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில், எனவே இந்த இரண்டாம் மேல்முறையீடுகள் செலவுத் தொகையுடன் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது மற்றும் இந்த பொருட்பாடுகள் தீர்ப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர் குறுக்கு விசாரணை தொடர்பாக அவை தீர்ப்புக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக தொடர்புடைய பல்வகை மனுக்கள் முடிக்கப்படுகிறது.

மொழியாக்கம்: ஓ.பா.சாந்தி

மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வு வயது 62: தமிழ்நாடு உள்பட 7 மாநிலங்கள் ஒப்புதல்

மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வுபெறும் வயதை 62-ஆக அதிகரிக்க தமிழ்நாடு உள்பட 7 மாநிலங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன.

நாடு முழுவதும் மாவட்ட நீதிபதிகள் ஓய்வுபெறும் வயதை 60-இல் இருந்து 62-ஆக அதிகரிக்க வலியுறுத்தி, உச்சநீதிமன்றத்தில் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. இந்த மனு தலைமை நீதிபதி சூர்ய காந்த், நீதிபதிகள் ஜயமால்ய பாக்கி, வி.மோகனா ஆகியோர் அடங்கிய அமர்வு முன்பாக அண்மை யில் விசாரணைக்கு வந்தது.

அப்போது நீதிபதிகள் அமர்வு கூறியதாவது: சத்தீஸ்கர், கர்நாடகம், மத்திய பிரதேசம். மகாராஷ்டிரம், சிக்கிம், தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்கம் ஆகிய 7 மாநிலங்கள் மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயதை 60-இல் 62-ஆக அதிகரிக்க ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதன்படி, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட நீதிபதி 60 வயதை அடையும் போது அந்தப் பணியைத் தொடர, அவர் தகுதியானவரா என்பதை உயர்நீதிமன்றம் மதிப்பீடு செய்யும். அப்போது அவர் தகுதியானவர் என்று கருதப்பட்டால், அவர் ஓய்வுபெறும் வயது 62-ஆக அதிகரிக் கப்படும்.

இதற்காக பணி விதிமுறைகளில் 7 மாநிலங்களும் திருத்தம் மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் திருத்தங்களை முடிந்தவரை 2 மாதங்களில் விரைவாக செய்து மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயதை முறைப்படி 62-ஆக அதிகரிக்க வேண்டும்.

விதிமுறைகளில் திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படும் நிலையில், இந்த 7 மாநிலங்களில் ஏற்கெனவே 60 வயதை எட்டியுள்ள மாவட்ட நீதிபதிகள் 62 வயதாகும் வரை ஓய்வுபெறக்கூடாது.

இந்த 7 மாநிலங்களில் கடந்த மார்ச் 31 அல்லது அதன் பின்னர் ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதிகள். மீண்டும் பணியில் சேர வாய்ப்பளிக்க லாம். அவர்கள் வேறு வேலையில் சேராமல் இருந்தால், அந்த வாய்ப்பை அவர்களுக்கு வழங்க லாம். மாவட்ட நீதிபதிகளின் ஓய்வுபெறும் வயதை 62-ஆக அதிகரிப்பது குறித்து பிற மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் 2 வாரங்களில் உரிய முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட்டது.

நன்றி: தினமணி 5.10.2026

அனுமதியற்ற பணிவராமைக்காகப் பணிநீக்கம் செய்தது அளவுக்கு மீறிய தண்டனை-பணிவராமைக் காலத்தைத் தவிர்த்து பணிசார் மற்றும் ஓய்வூதியப் பயன்களை வழங்க உத்தரவு

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் – மதுரை அமர்வு
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி எம்.தண்டபாணி
மாண்புமிகு நீதிபதி என். திலீப் குமார்
W.A. (MD) எண்கள் 994 மற்றும் 995/2021
நாள் : 19.08.2026

நிர்வாகம்,
தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகம் (மதுரை கோட்டம்–I),
பைபாஸ் சாலை, மதுரை.
...இரு நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகளிலும் மேல்முறையீட்டாளர்

–எதிர்–

1. எஸ். குணசேகரன்
2. தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை அலுவலர்,
மதுரை. ...இரு நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகளிலும் எதிர்மனுதாரர்கள்

பொதுவான வேண்டுகை: 24.02.2020 அன்று W.P. (MD) எண்கள் 5659/2012 மற்றும் 6442/2010 ஆகியவற்றில் பிறப்பிக்கப் பட்ட உத்தரவிற்கு எதிராக, உரிமைப் பட்டையச் சட்டத்தின் பிரிவு 15–ன் கீழ் இந்நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளன.

மேல்முறையீட்டாளர் சார்பில்:
திரு.ஜே. செந்தில் குமரையா, வழக்கறிஞர்

முதல் எதிர்மனுதாரர் சார்பில்:
திரு. டி.எஸ். முகமது மொஹிதீன், வழக்கறிஞர்

இரண்டாம் எதிர்மனுதாரர் சார்பில்: நீதிமன்றம்

பொதுத் தீர்ப்பு

(மாண்புமிகு நீதிபதி எம்.தண்டபாணி அவர்களால் பகரப்பட்டது)

1. நீ.பே.(மஅ) எண்கள் 5659/2012 மற்றும் 6442/2010 ஆகியவற்றில் 24.02.2020 அன்று பிறப்பிக்கப்பட்ட பொதுவான உத்தரவை எதிர்த்து, இந்நீதிமன்றத்தின் இரு நீதிபதிகள் அமர்வின் முன்பு தாக்கல் செய்யப் பட்ட மேல்முறை யீடுகளே இவை.

2. இந்நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகளில் எழும் பிரச்சினைகள் அனைத்தும் ஒன்றே என்பதால், இவ்விரு மேல்முறையீடுகளும் இப்பொதுவான உத்தரவின் மூலம் முடித்து வைக்கப்படுகின்றன.

3. இந்நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகளைத் தீர்மானிப்பதற்குத் தேவையான வழக்கின் உண்மைகள் பின்வருமாறு:

(i) முதல் எதிர்மனுதாரர் 01.10.1978 அன்று மேல்முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நடத்துநராக நியமிக்கப்பட்டார். பணி யில் இருந்தபோது அவர் விபத்துக்கு உள்ளாகி, வலது கையில் கடுமையான எலும்பு முறிவும், தலையில் மென்மையான திசுக்களில் காயமும் அடைந்தார். இதன் காரணமாக ஏற்பட்ட உடல்நலப் பாதிப்பினால், 03.08.1992 முதல் மருத்துவ விடுப்பு எடுத்தார். ஆரம்பத்தில் அவருக்கு மருத்துவ விடுப்பு அனுமதிக்கப்பட்டது. பின்னர், மருத்துவ விடுப்பை நீட்டிக்குமாறு முதல் எதிர்மனுதாரர் அளித்த கோரிக்கையை மேல்முறையீட்டாளர் நிர்வாகம் நிராகரித்தது.

(ii) இத்தகைய சூழ்நிலையில், அனுமதி யின்றிப் பணிக்கு வராததைக் காரணமாகக் கொண்டு, 27.05.1994 அன்று அவருக்கு குற்றச்சாட்டுக் குறிப்பாணை வழங்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, மேல்முறையீட்டாளர்

நிர்வாகத்தால் அவருக்கு எதிராகத் துறைசார் விசாரணை நடத்தப்பட்டது. எனினும், முதல் எதிர்மனுதாரர் அந்த விசாரணையில் கலந்து கொள்ளவில்லை. எனவே, 24.11.1994 அன்று அவரது தரப்பினரின் பங்கேற்பின்றி ஒருதலைப்பட்சமாக விசாரணை முடிக்கப்பட்டது. இதையடுத்து, 06.05.1995 அன்று அவர் பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார்.

(iii) இதனை எதிர்த்து, முதல் எதிர்மனுதாரர் நீ.பே.எண் 2866/1995-ஐத் தாக்கல் செய்தார். இந்நீதிமன்றம் 02.03.1995 அன்று மூன்று வார காலத்திற்கு இடைக்காலத் தடையுத்தரவு வழங்கியது. மேற்கண்ட நீதிப்பேராணை மனுவில் அந்த இடைக்கால உத்தரவு நீட்டிக்கப் படாததால், மேல்முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகம் 06.05.1995 அன்று ஓர் உத்தரவைப் பிறப்பித்து, முதல் எதிர்மனுதாரரைப் பணி யிலிருந்து நீக்கியது. அதனை எதிர்த்து, மனுதாரர் மதுரை தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தில் தொ.தா.எண் 147/1997-இன் கீழ் தொழில் தகராறை எழுப்பினார். அதில், மாண்பமை நீதிபதி 06.05.1995 தேதியிட்ட பணிநீக்க உத்தரவை ரத்து செய்து, முதல் எதிர்மனுதாரரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்துமாறு மேல்முறை யீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு உத்தர விட்டார். எனினும், பணி நீக்கம் செய்யப்பட்ட காலத்திற்கான பின்னீட்டு ஊதியத்தை வழங்கு மாறு உத்தரவிடவில்லை. ஆனால், தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவைச் செயல்படுத்த மேல்முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகம் முன்வரவில்லை. எனவே, மதுரை தொழிலாளர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவைச் செயல் படுத்தக் கோரி, முதல் எதிர்மனுதாரர் W.P. (MD) எண் 5394/2008-ஐத் தாக்கல் செய்தார். பின்னர், அந்த நீதிப்பேராணை மனு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(iv) அதன்பின்னர், I.D. எண் 147/1997 இல் மதுரை தொழிலாளர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பில், பின்நிலுவை ஊதியத்தை மறுத்த பகுதியை எதிர்த்து, முதல் எதிர்மனுதாரர் நீ.பே. (மஅ) எண் 5659/2012-ஐத் தாக்கல் செய்தார். மறுபுறம், தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை எதிர்த்து, போக்குவரத்துக் கழகமும் நீ.பே.(மஅ) எண் 6442/2010-ஐத் தாக்கல் செய்தது. இந்நீதிமன்றம் 24.02.2020 அன்று பொதுவான உத்தரவைப் பிறப்பித்து, முதல் எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த நீ.பே.(மஅ) எண் 5659/ 2012-ஐ முடித்து வைத்ததுடன், மேல்முறை யீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகம் தாக்கல் செய்த நீ.பே.(மஅ) எண் 6442/2010-ஐத் தள்ளுபடி செய்தது. 24.02.2020 தேதியிட்ட அந்தப் பொதுவான உத்தரவை எதிர்த்தே, மேல்முறை யீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகம் தற்போது இந்நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடுகளைத் தாக்கல் செய்துள்ளது.

4. மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் முன்வைக்கும் வாதம் யாதெனில், முதல் எதிர்மனுதாரர் ஏறத்தாழ இரண்டு ஆண்டுகள் எவ்வித அனுமதியுமின்றிப் பணிக்கு வராமல் இருந்துள்ளார். இத்தகைய செயல் கடுமையான ஒழுங்கீனமாகும்; அதற்குத் தகுந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டியது அவசிய மாகும். ஆனால், பணிக்கு அனுமதியின்றி வராத செயலின் தீவிரத்தன்மையை முறை யாகக் கருத்தில் கொள்ளாமல், கற்றறிந்த நீதிப்பேராணை நீதிமன்றம், தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்ட நாளி லிருந்து பணம் செலுத்தப்படும் நாள் வரை யிலான முழு ஊதியத்தையும் முதல் எதிர்மனு தாரருக்கு வழங்குமாறு மேல்முறையீட்டாளருக்கு உத்தரவிட்டு, நீதிப்பேராணை மனுவை முடித்து வைத்துள்ளது. எனவே, இவ்வாறு வழங்கப்பட்ட உத்தரவு சட்டப்படி நிலைக்கத்தக்கதல்ல என்றும், இந்நீதிமன்றம் அதில் தலையிட்டு உரிய மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றும் வாதிடப் படுகிறது.

5. இதற்கு மாறாக, முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் முன்வைக்கும் வாதம் யாதெனில், அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வராத காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு முதல் எதிர்மனுதாரருக்குப் பணிநீக்கம் என்ற தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பது, அவர் மீது சுமத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஒழுங்கீனத்திற்கு முற்றிலும் அளவுக்கு மீறிய தண்டனையாகும்.

எனவே, அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வராத காலத்தைத் தவிர்த்து, எஞ்சிய காலத்திற்கான பணிப் பயன்களை முதல் எதிர்மனுதாரருக்கு வழங்குமாறு மேல்முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு இந்நீதிமன்றம் உரிய உத்தரவு களைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று அவர் கோருகிறார். இது தொடர்பாகத் தகுந்த உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்குமாறும் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார்.

6. மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞரையும், முதல் எதிர்மனுதாரர் தரப்பு கற்றறிந்த வழக்கறிஞரையும் கேட்டறிந்தோம். வழக்கின் ஆவணங்களையும் பரிசீலித்தோம்.

7. முதல் எதிர்மனுதாரர் 01.10.1978 அன்று மேல்முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் நடத்துநராக நியமிக்கப்பட்டார் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். உடல்நலக் குறைவு காரணமாக, அவர் 03.08.1992 முதல் மருத்துவ விடுப்பு எடுத்தார். ஆரம்பத்தில் அந்த விடுப்பு அனுமதிக்கப்பட்ட போதிலும், பின்னர் அதன் காலத்தை நீட்டிக்க அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, அனுமதி யின்றிப் பணிக்கு வரவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டின் அடிப்படையில், 27.05.1994 அன்று அவருக்குக் குற்றச்சாட்டுக் குறிப்பாணை வழங்கப் பட்டது. முதல் எதிர்மனுதாரர் துறைசார் விசாரணை யில் பங்கேற்காததால், 24.11.1994 அன்று அவரது தரப்பினரின் பங்கேற்பின்றி ஒருதலைப் பட்சமாக விசாரணை முடிக்கப்பட்டது. இதை யடுத்து, 06.05.1995 அன்று அவர் பணி யிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பட்டார். பின்னர், முதல் எதிர்மனுதாரர் மதுரை தொழிலாளர் நீதிமன்றத்தில் தொ.தா. எண் 147/1997-இன் கீழ் தொழில்தகராறை எழுப்பினார். தொழிலாளர் நீதிமன்றம் பணிநீக்க உத்தரவை ரத்து செய்து, பின்நிலுவை ஊதியம் வழங்காமல் அவரை மீண்டும் பணியில் அமர்த்துமாறு உத்தரவிட்டது. போக்குவரத்துக் கழகம் அந்தத் தீர்ப்பைச் செயல்படுத்தாததால், முதல் எதிர்மனுதாரர் நீ.பே.(மஅ) எண் 5394/2008-ஐத் தாக்கல் செய்தார். பின்னர், அந்த மனு திரும்பப் பெறப்பட்டது. அதன்பிறகு, பின்நிலுவை ஊதியம் வழங்க மறுக்கப்பட்டதை எதிர்த்து, முதல் எதிர்மனுதாரர் நீ.பே.(மஅ) எண் 5659/ 2012-ஐத் தாக்கல் செய்தார். அதேவேளை யில், தொழிலாளர் நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை எதிர்த்து, போக்குவரத்துக் கழகம் நீ.பே.(மஅ) எண் 6442/2010-ஐத் தாக்கல் செய்தது. இந்நீதிமன்றம் 24.02.2020 அன்று பிறப்பித்த பொதுவான உத்தரவின் மூலம், முதல் எதிர்மனுதாரர் தாக்கல் செய்த நீதிப் பேராணை மனுவை முடித்து வைத்ததுடன், போக்குவரத்துக் கழகம் தாக்கல் செய்த நீதிப்பேராணை மனுவைத் தள்ளுபடி செய்தது. அந்த உத்தரவுகளே தற்போது இந்நீதிமன்றத்தின் முன்பு இம்மேல்முறையீடுகள் மூலம் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

8. இவ்வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, முதல் எதிர்மனுதாரர் அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வரவில்லை எனக் கூறப்படும் காலத்தை அடிப்படை யாகக் கொண்டு அவருக்குப் பணியிலிருந்து நீக்கம் என்ற தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருப்பது, அவர் மீது சுமத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் ஒழுங்கீனத்தின் தன்மை மற்றும் தீவிரத்தன்மை யுடன் ஒப்பிடுகையில், மிகவும் அளவுக்கு மீறிய தண்டனையாகும் என்பது இந்நீதிமன்றத்தின் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்ட கருத்தாகும். முதல் எதிர்மனுதாரர் பணியில் இருந்தபோது ஏற்பட்ட விபத்தில் காயமடைந்ததன் காரணமாகவே ஆரம்பத்தில் மருத்துவ விடுப்பு எடுத்துள்ளார். அதன்பிறகு அவர் பணிக்கு வராத காலம் அனுமதியற்ற விடுப்பாகக் கருதப்பட்டாலும், இவ்வழக்கின் தனித்துவமான உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது, அத்தகைய செயலுக்காக அவருக்குப் பணிநீக்கம் என்ற உச்சபட்ச தண்டனை விதிப்பது நியாயமானது என்று கூற முடியாது. எனவே, விதிக்கப்பட்ட தண்டனையானது அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் அளவுக்கு மீறிய தாக இருப்பதால், அதில் இந்நீதிமன்றம் தலையிட வேண்டியது அவசியமாகிறது. மேலும், முதல் எதிர்மனுதாரர் அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வராமல் இருந்த காலத்திற்கான பணிப்

பயன்களைக் கோருவதற்கு அவருக்கு உரிமை இல்லை.

9. பிரேம் நாத் பாலி –எ– டெல்லி உயர் நீதிமன்றம், (2015 (16) SCC 415) என்ற வழக்கில், மாண்பமை உச்சநீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்துள்ளது:

''20. குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட பணியாளர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டால், அவருக்கு விதிக்கப்பட வேண்டிய தண்டனையை விதிகளுக்கு இணங்கத் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் நியமன அதிகாரியையே சாரும் என்பது நிலைபெற்ற சட்டக் கோட்பாடாகும். குற்றச்சாட்டுகளின் தன்மை மற்றும் தீவிரத்தன்மை, விசாரணை அதிகாரி யின் முடிவுகள், குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாக்கப் பட்ட பணியாளரின் முழுமையான பணிப் பதிவேடு மற்றும் தொடர்புடைய பிற அம்சங்கள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, நியமன அதிகாரி தனது விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்தி, விதிகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தண்டனைகளில் உரிய தண்டனையை விதிக்கிறார்.

21. இவ்வாறு தண்டனையை விதிப்பதில் நியமன அதிகாரி தனது விருப்புரிமையைப் பயன்படுத்திய பின்னர், அந்தத் தண்டனை சிறிய தண்டனையாக இருந்தாலும் அல்லது பெரிய தண்டனையாக இருந்தாலும், நீதிமன்றங்கள் பொதுவாகத் தண்டனையின் அளவில் தலையிடுவதில் எச்சரிக்கையுடன் செயல்படும். அரிதான மற்றும் உரிய வழக்கு களில் மட்டுமே தண்டனையை மாற்றி யமைக்கும். குற்றச்சாட்டுகளுக்கு உள்ளாக்கப் பட்ட பணியாளர், தனக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டனையானது முற்றிலும் நியாயமற்றது, தன்னிச்சையானது அல்லது நிரூபிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் தீவிரத்தன்மைக்கு முற்றிலும் பொருந்தாதது என்றும், அதன் காரணமாக நீதிமன்றத்தின் மனச்சாட்சிக்கே அதிர்ச்சி யளிக்கிறது என்றும் அல்லது அத்தண்டனை விதிகளுக்கு முரணானது என்றும் நிரூபிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே நீதிமன்றம் இத்தகைய அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும். அத்தகைய வழக்குகளில், முதலில் விதிக்கப்பட்ட தண்டனைக்குப் பதிலாக விதிகளுக்கு இணங்க வேறு தண்டனையை விதிப்பதற்காக, இவ் விவகாரத்தை நியமன அதிகாரியிடம் மீண்டும் அனுப்பலாம். அல்லது, உரிய வழக்கில், விவகாரத்தை நியமன அதிகாரியிடம் திருப்பி அனுப்புவதற்குப் பதிலாக, நீதிமன்றமே தண்டனையை மாற்றி விதிக்கலாம்.'' (வலியுறுத்தப் பட்ட பகுதி)

10. மேற்கண்ட மாண்பமை உச்சநீதிமன்றம் வகுத்துள்ள சட்டக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில், இரு தரப்பினரின் நலன்களையும் சமநிலைப் படுத்தும் நோக்கில், அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வராத காலத்தைத் தவிர்த்து, முதல் எதிர்மனு தாரருக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்படும் பணிப் பயன்கள் மற்றும் ஓய்வுக்காலப் பயன்களை வழங்குமாறு மேல் முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு உத்தரவிடப்படுகிறது. அனுமதியின்றிப் பணிக்கு வராத காலமானது, பணப் பயன்கள் அல்லது பிற பணிசார் பயன்களைக் கணக்கிடுவதற்காகக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படக் கூடாது. மேற்கண்ட மாற்றத்திற்கு உட்பட்டு, கற்றறிந்த தனிநீதிபதி பிறப்பித்த உத்தரவு உறுதி செய்யப் படுகிறது. மேலும், இத்தீர்ப்பின் நகலைப் பெற்ற நாளிலிருந்து 12 வாரக் காலத்திற்குள், மேற் கண்டவாறு முதல் எதிர்மனுதாரருக்கு வழங்கப் பட வேண்டிய அனைத்துப் பயன்களையும் கணக்கிட்டு, முழுமையாக வழங்குமாறு மேல் முறையீட்டாளர் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு உத்தரவிடப்படுகிறது.

11. மேற்கண்ட மாற்றத்துடன் இந்நீதிப் பேராணை மேல்முறையீடுகள் முடித்து வைக்கப் படுகின்றன. செலவினங்கள் குறித்து எவ்வித உத்தரவும் இல்லை. இதன் விளைவாக, தொடர்பு டைய இதர மிஸ்லேனியஸ் மனுக்களும் முடித்து வைக்கப்படுகின்றன.

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

பொதுக் குழுவும் அதன் தேர்தலும்

சென்னை உயர்நீதிமன்றம் (மதுரை நீதியர் ஆயம்)
முன்னிலை: மாண்புமிகு நீதிபதி வி. லக்ஷ்மிநாராயணன்
உ.சீ.ம. (MD) எண் 1125/2026, உ.ப.ம. (MD) எண்கள் 5369, 5371/2026, 17.4.2026
2026 (3) CTC 446

ராமா லக்ஷ்மணன் ...மனுதாரர்

–எதிர்–

ஸ்ரீகாசி நாட்டுக்கோட்டை நகர சத்திரம் மேலாண்மைக் கழகம் சார்பாக அதன் செயலாளர், எண் 110/3, மேற்கு வடம்போகி தெரு, காரைக்குடி – 630 001. 2. தேர்தல் அலுவலர்/வெளியே செல்லும் தலைவர், ஸ்ரீகாசி நாட்டுக்கோட்டை நகரச் சத்திரம், மேலாண்மை ஆணையம், எண் 110/3, மேற்கு வடம்போகி தெரு, காரைக்குடி – 630 001. 3. ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில், நகர்சிவன் கோயில், காரைக்குடி – 630 001 சார்பாற்றம் அதன் நிர்வாக தலைவர், ஸ்ரீகாசு நாட்டுக்கோட்டை, நகர சத்திரம், மேலாண்மைக் குழு எண் 110/3, மேற்கு வடம்போகி தெரு, காரைக்குடி – 630 001.

...எதிர்வழக்கீட்டாளர்கள்

வி. மீனாட்சி சுந்தரம்
மனுதாரரின் வழக்கறிஞர்

ஹெச். லக்ஷ்மி சங்கர்
ஆர்19க்காக அருண் சுவாமிநாதன்
எதிர்வழக்கீட்டாளர்களின் வழக்கறிஞர்

உ.சீ.ம. பணிப்புரைகளுடன் வகை செய்யப் பட்டது. செலவுத் தொகைகள் இன்றி.

கோரிக்கை: மு.வ.எண் 35/2026 காரைக்குடி யில் மாவட்ட முனிசீப் நீதிமன்றக் கோப்பில் உள்ளதின் மு.மே.எண் 2/2026இல் பிறப்பிக்கப் பட்ட 23.3.2026 தேதியிட்ட ஆணை தொடர்பாக. மனு தொடர்பான பதிவுக்கட்டுகள் மொத்தத்தினை யும் கோரிப் பெறுவதற்கான உரிமையியல் சீராய்வு மனு இந்திய அரசமைப்பின் 227ஆம் உறுப்பின்படி முன்னிடப்படுகிறது.

தீர்ப்பு

1. திரு.வி.மீனாட்சி சுந்தரம், மனுதாரருக்காகவும் மற்றும் திரு.ஹெச்.லக்ஷ்மிசங்கர் திரு.ஆர்.ஹெச். அருண் சுவாமிநாதன் எதிர்வழக்கீட்டாளர் களுக்காகவும் சார்பாற்றம் செய்பவர்கள் கேட்டறியப்பட்டனர்.

2. வசதிக்காக தரப்பினர்கள் வாதி மற்றும் பிரதிவாதிகள் என்று சுட்டப்பட்டவர் இந்த சீராய்வு வாதியால் செய்யப்படுகிறது.

3. இதில் பூசல் இல்லாத பொருண்மைகள் வாதி ஒரு தேர்தலில் பங்கு பெறக் கருதியுள்ளது. அதாவது முதல் எதிர்வாதிகளின் மேலாண்மைக் குழு உறுப்பினர்களின் தேர்தல் தொடர்பாக. முதல் எதிர்வாதியான இந்த சமுதாயம் ஒரு பிரபல நன்கொடை கழகம் இதில் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் சமூகத்தினர் மட்டுமே உள்ளனர். இவர் பல இடங்கள் தர்ம ஸ்தாபனங் களை நிறுவி நாட்டில் பல இடங்களில் அதுவும் குறிப்பாக சிறந்த சேவையை ஸ்ரீவிஸ்வநாத சுவாமி செய்து வருகின்றனர். இந்த திருக்கோயில் காசி/வாராணாசியில் உள்ளது.

4. வாதி முதல் எதிர்வாதி சமூகத்தின் செயலாள ராகச் செயற்பட்டுள்ளார். அதாவது 2019 முதல் 2023 வரையிலான காலத்தில் அதன் பின்னர் புதிய தேர்தல்கள் நடைபெற்றன. புதிய அலுவலர்கள் அதனை மேற்கொண்டனர். அவர் களது பதவிக் காலமும் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. வருகிற தேர்தல் 2026, 2029 காலத்திற்கான தேர்தல் 16.5.2026இல் நடைபெற உள்ளது.

5. உள் விதிகளின்படி, வழக்காறு மற்று ஒழுங்குமுறை விதிகளின்படி முதல் எதிர்வாதி சமுதாயம் இதனால் ஆளப்படுகிறது. இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பெரும் புள்ளிகளாக

இருப்பவர்களே அந்தந்த கிராமங்களில் இருந்து பெயர் குறிப்பிடப்படுவர். அதாவது பொதுக் குழுவிற்கு முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்திற்கு வாதி காரைக்குடி கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் அவரது கிராமத்திலிருந்து பொதுக் குழுவிற்கு பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். 9.3.2026 அன்று வாதி ஒரு விண்ணப்பத்தினை பணிந்தனுப்பி யுள்ளார். அதாவது துணைத் தலைவர் பதவிக்கு போட்டியிடுவதாக. முதலில் தேர்தல் 5.4.2026 என்று நடைபெறுவதாக இருந்தது. தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவைக்கான தேர்தல் அறிவிக்கப் பட்டிருந்த காரணத்தினால், தேர்தல் இப்போது 16.5.2026 தேதிக்கு தள்ளிப் போடப்பட்டது.

6. 10.3.2026 அன்று தேர்தல் அதிகாரி அதாவது முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்தில் வெளிச் செய்கிற தலைவர் வாதியிடம் தெரிவித்ததாவது அவரது பெயர் பொதுக் குழுவிற்கு அனுப்பப் பட்டது. நிராகரிக்கப்பட்டதாக தெரிவித்தார். தேர்தல் அலுவலர் மேலும் காரைக்குடி தொகுதியினரை வேறு தகுதி பெற்றவரை அந்தப் பதவிக்கு பெயர் குறிப்பிட கோரியுள்ளார்.

7. 10.3.2026 தேதியிடப்பட்ட ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்தின் விதிகளில், துணை விதி எண் 3(C)யுடன் சேர்த்து வாசிக்கப்படுகிற துணை விதி எண் 4 முரணாக உள்ளதாக கூறப்பட்டது. வாதி மு.வ.எண் 35/ 2026இனை முன்னிட்டார். அது காரைக்குடி யில் மாவட்ட முனிசிபல் நீதிமுறைக் கோப்பில் உள்ளது. சொல்லப்பட்ட வழக்குடன் அவர் ஒரு விண்ணப்பத்தையும் செய்துள்ளார். மு.வி.எண் 2/2026. இதில் இடைநிலை ஆணை கோரப் பட்டது.

8. வழக்கில் விசாரணை நீதிபதி வழக்கு முதல் நோக்கிலேயே, வாதி சார்பாக உள்ளதாக மனநிறைவடைந்தார் மற்றும் இடைநிலை ஆணையை வழங்கியுள்ளார். அவர் வாதியைப் பணிந்ததாவது, உரிமை வழக்கு விசாரணை முறைத் தொகுப்புச் சட்டத்தின் கட்டளை 39 விதி 3Aக்கு இணங்கி நடக்குமாறு மற்றும் 6.4.2026 வரையான பணிக்கான விண்ணப்பம் பட்டியலிடப் பட்டது. 13.3.2026 அன்று வாதி விண்ணப்பம் ஒன்றினை சென்று கேட்புத் தேதியை முந்தி வைக்குமாறு கோரினார். அதாவது இடைநிலை ஆணை தொடர்பாக, கூறப்பட்ட மீறுகை பற்றி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக. விசாரணை நீதிமன்றம், முன் கூட்டி விசாரிக்க முன் வந்து அந்த பொருட்பாட்டினை 23.3.2026 அன்று விசாரிக்க பட்டியலிட்டது. 23.3.2026 அன்று எதிர்வாதிகள் முன்னிலையாகினார். இவர்கள் அவர்களது எதிர்ப்பை முன்னிட்டு வாதிட்டனர். அதாவது இடைக்கால ஆணை எடுக்கப்பட்ட தற்காக.

9. 23.3.2026 தேதியிடப்பட்ட ஆணை மூலமாக, நீதிபதி 11.3.2026 அன்று அளித்த இடைக்கால ஆணையினை காலி செய்துள்ளார் மற்றும் அதன் பின்னர் எதிர்வாதியினால் முன்னிடப்பட்ட இரண்டு ஆவணங்களுடன் எதிர்வாதுரையையும் பெற்றுள்ளார். அந்த பொருட்பாடு 6.4.2026க்கு ஒத்திப் போடப் பட்டது. விசாரணைக்காக மனுதாரர் தரப்பில் 6.4.2026க்கு ஒத்திப் போடப்பட்டது. அந்த பொருட்பாடு 10.4.2026க்கு ஒத்தி வைக்கப் பட்டது. 18.4.2026 அன்று திரும்பவும் அது தள்ளிப் போடப்பட்டது. 18.4.2006 23.3.2026 இடைக்கால ஆணைகள் காலி செய்யப்பட்டதால் குறையுற்றதாக அதுவும் விசாரணையின் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன்பு சீராய்வு மனு முன்னிடப் படுகிறது.

10. திரு.வி. மீனாட்சி சுந்தரம் மனுதாரருக் காக முன்னிலையாகிறவர் குறிப்பிட்டுள்ளதாவது பல்வேற மேம்பாடுகள் அந்த நடவடிக்கைகள் நடப்பில் இருக்கையில் ஏற்பட்டுள்ளது மற்றும் வாதிகு இடைக்கால ஆணையை காலி செய்வ தற்கு முன்னர் கேட்கப்படுவதற்கு ஓர் வாய்ப்பும் கூட மறுக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் மேலும் குறிப்பிட்டதாவது, இந்த இடைக்கால ஆணையை காலி செய்வதற்கான காரணம் எதுவும் நீதிபதி யால் அளிக்கப்படவில்லை. இந்த நீதிபதி ஒரு பேசும் ஆணையை இதனை வழங்கிய நேரத்தில் பிறப்பித்துள்ளார்.

அவர் மேலும் கூறியதாவது, மதிப்பிடத்தக்க உரிமையாவது மனுதாரருடையது காரைக்குடி தொகுதியிலிருந்து பொதுக்குழுவினை சார்பாற்றம்

செய்வதற்கான உரிமையை தொடர்ந்து கொண்டிருந்தார். விசாரணை நீதிபதி இந்த வழக்கினை கொண்டு சென்ற வாரம் எதிர்பார்த்த ஒன்று. எனவே, இவர் கோருவதாவது, அவர் பேசாததென குறிப்பிடுகிற ஆணை தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட இடைக்கால ஆணையே பிறப்பிக்கப்படலாம் என்பது.

11. மாறாக, திரு.ஹெச். லஷ்மிசங்கர், திரு.ஆர்.எம். மினை சார்பாற்றம் செய்கிறவர். அருண் சுவாமிநாதன் கூறுவதாவது முதன்மை தடையுறுத்து ஆணை வழங்கப்பட்டது. அதன்படியே பேசாத ஒன்று. அதன்பால் என கவனம் ஈர்க்கப்படுகிறது. சொல்லப்பட்ட ஆணையின் படி மாவட்ட முனிசீபினால் எந்தக் காரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. அதாவது அந்த ஆணை வழங்கியபோது, வாதிக்கு அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையைச் சுட்டி, 4ஆம் எதிர்வாதி பல்வேறு நிதி வழங்கினார்கள். வாதி யால் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது. அதாவது அவரிடம் அந்த கட்டளையின் மேலாண்மை இருந்தபோது, அதாவது 2019, 2023 காலங்களில் அவர் கூறுவதாவது அதிகாரமற்ற செலுத்தங்கள் செய்யப்பட்டதாகவும் ஏறக்குறைய 1.5 கோடியளவில் கட்டணப் பணம் குறைக்கப் பட்டது. இதுவே, பெரிய அளவிலான குற்றச் சாட்டாகும். வாதி இடைக்கால ஆணை என்ற போர்வையின் கீழ் ஒரு விசாரணை முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்தால் நடத்தப்படுவதைத் தடை செய்து வருகிறார். அவர் கூறுவதாவது, மாவட்ட முனிசீப் இந்த இடைக்கால ஆணையை காலி செய்ய வலியுறுத்தப்பட்டபோது, இதில் வாதி அதனை வகை செய்வது தொடர்பாக. ஒத்துழைக்க வில்லை என்ற பொருண்மைக்கு வெளிப்பட்டது. அறுதியாக, 12.3.2026 தேதியிடப்பட்ட ஆணை, 4ஆம் எதிர்வாதியால் பிறப்பிக்கப் பட்டது. அதுவும் குறிப்பாக பத்தி எண் 1, 10.3.2026 தேதியிடப்பட்ட எதிர்ப்புக்குள்ளாக்கப் பட்ட அறிவிப்பு மீளப் பெறப்பட்டது. அவர் குறிப்பிடுவதாவது, இந்த வழக்கின் உள்நிலை காணாமல் போனது. எனவே, வழக்கு பயனற்றது என்று தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

12. இரு தரப்பினரின் பணிந்தனுப்புதல் ஆகம் என்னால் கவனமாகக் கருதுகை செய்யப் பட்டன. நான் பதிவேடுகளையும் படித்துள்ளேன்.

13. இது ஒரு மாறுபட்ட வழக்கு, நான் வாதி யுடனும் எதிர்வாதியுடனும் உடன்பட வேண்டி யுள்ளது. திரு.பி.மீனாட்சி சுந்தரம் சரியாகவே கூறியதாவது, இடைக்கால ஆணையை காலி செய்யும்போது, காரைக்குடி மாவட்ட முனிசீப் முனிசீர் ஏன் அவரால் முதலில் வழங்கப்பட்ட இடைக்கால ஆணை காலி செய்யப்படுகிறது என்பதற்கான காரணம் எதனையும் கூறவில்லை. இத்தகைய சூழ்நிலை மாவட்ட முனிசீப் மூன்று இருந்து வரும்போது, வாதி வழக்கை வகை செய்வதற்கு ஒத்துழைப்பு அளிக்கவில்லை. நீதிமன்றம் இந்தப் பொருட்பாட்டினால் பதிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதுவும் வாதிக்கு வாதிடுவதற்கு வாய்ப்பு ஒன்றை நல்கிய பின்னர் மற்றும் பின்னரும் அவ்வாறு அவர் செய்யா திருந்தால், அந்தப் பொருண்மையை பதிவு செய்து, மேலும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டு இடைநிலை ஆணை, காலி செய்வதற்கான காரணங்களை அந்த ஆணையின் உயிர் நாடியை கூறியிருக்க வேண்டும். இந்த ஆணைக்கான காரணங்கள் எதுவும் இல்லை என்றால் இந்த ஆணை இன்னும் பிறப்பித்தாகாது.

14. நீதிபதி, 23.3.2026 அன்று எதிர்ப்புக் குள்ளாக்கப்பட்ட இந்த ஆணையைப் பிறப்பிக்கும் போது, முன் வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

"தரப்பினரின்றி இடைநிலைத் தடையுறுத்து ஆணை 11.3.2026 அன்று வழங்கப்பட்டது. R1 முதல் R4க்கு எதிராக அவர்கள் காலி செய்துள்ளனர். இதில் எதிர்ப்பு 2 ஆவணங் களுடன் முன்னிடப்பட்டுள்ளது. எதிர்வழக் கீட்டாளர் விசாரணை ExR1R2 கேட்கப்பட்டு குறியிடப்பட்டது. மனுதாரர் விசாரணை C/o. 6.4.2026.

15. இந்த ஆணை கூர்ந்தாய்வு செய்யப் படுவதில் அறியப்படுவதாவது, இதில் மனைதல் செலுத்தியதாகக் கூட தெரியவில்லை என்பது. இது ஒரு காரணமற்ற ஆணை இந்த நீதிமன்றத்தினால் இதை நிலைபெறச் செய்ய முடியாது. இந்த ஆணையை நான் தள்ளுபடி செய்து விட்டு 11.3.2026 முதன்மையாக

அளிக்கப்பட்ட இடைநிலை ஆணையை செயற் படுத்துவேன் என்றால், அது ஒரு நிறுவனத்திற்கு நியாயத்தைச் செய்யாது. இதை நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருந்தேன். இந்த நாட்டிற்குச் சேவை செய்யும் நிலையில் இதில் நான் நான்காம் எதிர்வாதியால் 12.3.2026 அன்று பிறப்பிக்கப் பட்ட பிந்திய நடவடிக்கைகளை கவனித்தல் வேண்டும்.

16. நான்காம் எதிர்வாதி குறிப்பாக பின் வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"1. கடந்த 10.3.2026 அன்று காரைக்குடி நகரசிவன் கோவிலுக்கு அளித்த கடிதத்தை வலியுறுத்தவில்லை.

இதில் அறியப்படுவது, எதிர்ப்புக்குள்ளாக்கப் பட்ட ஆணை இந்த வழக்கில், அடுத்த நாளே மீளப் பெறப்பது என்பது. இந்த வழக்கே, ஒரு விளம்புகைக்கானது, 10.3.2026 அன்று தேதி யிட்ட நான்காம் விளம்புகைக்கானது, 10.3.2026 அன்று தேதியிட்ட நான்காம் எதிர்வழக்கீட்டாள ரால் இடப்பட்ட அறிக்கை வெறிதாகி விழலான தாகும். பிற உய்திகள் அனைத்தும், சொல்லப் பட்ட விளம்புகைக்கு அடுத்தவை (அ) கோரிக்கை யிலான வைக்கப்பட்டவை. இதில் கோரிக்கை (அ)க்கு செயற்பாடளிக்கப்படுமானால், வாதி உய்தியைப் பெறும் உரிமையுடையவர் ஆவார். அவர் 2026 முதல் 2029 காலத்திற்கான காரைக்குடி கிராமத்திற்காக உரியவாறு பெயர் குறித்து பொதுக் குழுவில் சார்பாளராக இருந்த கோரிக்கை (ஆ) கோரிக்கை (ஈ) விளைவான விளம்புகை மற்றும் அனைத்து செயற்பாடு களும் நடவடிக்கைகளை ஒட்டி மேற்கொள்ளப் பட்டவை 10.3.2026 தேதியிடப்பட்டவை. இவை வெறிதாகி விழலானவை. இது போன்றே கோரிக்கை (ஈ) நிலையான தடையுறுத்து ஆணை என்றும் உய்தி கோரப்பட்டது. 10.3.2026 தேதியிட்ட நடவடிக்கைகளை ஒட்டியது. 10.3.2026 தேதியிடப் பட்ட ஆணை மீளப் பெறப்படும்போது கோரப் பட்ட அனைத்து உய்திக்கும் கோரிக்கை (அ) முதல் (ஈ) வரையிலானவை செயற் பாடன்று உள்ளன.

17. ஏற்கப்பட்ட சட்டநிலையாவது விசாரணை நீதிமன்றம் அல்லது இந்த நீதிமன்றம் மேம்பாடு களின்படி அடிப்படையில் இந்த வழக்கின் செயற்படுபொருள் இன்னும் இருக்கவில்லை என்று விளம்ப முடியும் மற்றும் இந்த வழக்கே தள்ளுபடி செய்யப்படத்தக்கதாகும். (பார்க்க) இந்திய கப்பற்களும் வரம்பிடப்பட்டது –எதிர்– மச்சடோ சகோதரர்கள் மற்றும் பிறர் 2004 (11) உச்.நீ.வ. 168) உச்சநீதிமன்றம் குறிப்பிட்டுள்ள தாவது பிந்திய மேம்பாடுகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டியது. நீதிமன்றத்தின் உள்ளார்ந்த அதிகாரங்களின் என்றும் இதன்படி வழக்குகளை களைய வேண்டியது அதாவது பயனற்றம் போனவற்றை என்பது.

18. 12.3.2026 தேதியிடப்பட்ட கடிதம் 10.3.2026 தேதியிட்ட கடிதத்தினை மீளப் பெற்றுள்ளது. இது இந்த வழக்கில் எதிர்ப்புக்கு ள்ளாக்கப்பட்டது. திரு.ஹெச். லஷ்மிசங்கரினால் சரியாக வாதிடப்பட்டவாறு வழக்கின் உட் பொருளை தவறக் கூடியது. காரைக்குடி மாவட்ட முனிசீப் இந்த ஆணையைப் பதிவு செய்து மு.வ.எண் 35/2026இனை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டியது. ஏனெனில் அது பயனற்றதாகி யுள்ளது. ஏனெனில் எதிர்ப்புக்குள்ளாக்கப்பட்ட இந்த வழக்கின் நடவடிக்கைகள் மீளப் பெறப் பட்டுள்ளன.

19. இதன் மூலம் முறையேயான தரப்பினர்கள் எதிர்கொண்ட நிலைக்கு ஒரு முடிவு எட்டப்பட வில்லை. தேர்தல் ஒரு மூலையில் உள்ளது. இதில் நிதியியல் ஒழுங்கீனங்கள் போட்டியாளர் ஒருவருக்கு எதிராக செய்யப்பட்டுள்ளது. அதாவது மேலாண்மைக் குழுவில் ஒரு பதவி யில் உள்ளவர் மீது கூறப்பட்டவை உண்மை எனக் கண்டறியப்படுமானால், அதன் விளைவுகள் வாதியின் நிலைக்கு எதிர்விளைவை ஏற்படுத்தக் கூடியது. இது அவருடைய உரிமையைப் பாதிக்கும் அதுவும் முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்தின் உறுப்பினர் நிலையை.

20. இதில் திரு.ஹெச். லஷ்மிசங்கர் பணிந்த ளித்ததாவது நான்காம் எதிர்வாதி விசாரணை ஒன்றை நடத்துவார் என்று தான் அவரிடம் குறிப்பிட்டு கூறியதாவது 10.3.2026 தேதியிட்ட கடிதத்தில் உள்ள காரணத்தினால் ஏற்பட்டுள்ள காரணங்களால் தான் குறிப்பிட்ட தாவது நீதியின் நலனுக்காக தேவைப்படுவது, குழுவினரில் விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது. இது முதல் எதிர்வாதி என்பது. செய்யப் படுவதாக

மட்டுமல்லாமல், அது செய்யப்பட்டதாக அறியப் படுதல் வேண்டும். எனவே, இரு தரப்பினர் களின் இசையுடன் சீராய்வு, பின் வருகிற பணிப்புரைகளுடன் வகை செய்யப் படுகிறது.

(i) காரைக்குடி மாவட்ட முனிசீப் மு.வ.எண் 35/2026இனை மேலே பணிக்கப்பட்டவாறு தள்ளுபடி செய்தல் வேண்டும்.

(ii) ஒரு குழுவானது இவர்களைக் கொண்டி ருக்கும்.

(i) திரு.ஏ.ஆர்.எல்.சுந்தரேசன் இந்தியா வின் கூடுதல் வழக்குரைஞர் தலைவர் உயர்நீதிமன்ற நீதித்துறை சென்னை

(ii) திரு.பி.வள்ளியப்பன், வழக்கறிஞர் உயர்நீதிமன்ற நீதித் துறை சென்னை மற்றும்

(iii) திரு.ஜி.ஆர்.எம்.பழனியப்பன், வழக்கறிஞர், சென்னை உயர்நீதிமன்ற இது வாதிக்கு எதிராகக் கூறப்பட்டவற்றை விசாரிக்க அமைக்கப்பட்டது மற்றும் 12.3.2026 தேதியிடப்பட்ட நான்காம் எதிர்வாதியின் கடிதம் மூலமாக.

(iv) குழுவானது 16.5.2026க்குப் பின்னர் அதன் விசாரணை தொடங்குதல் வேண்டும் மற்றும் இதனை 31.5.2026இல் முடிவு செய்யக் கோரப்பட்டது. குழுவின் அறிக்கை முதல் எதிர்வாதி சமுதாயத்தின் பொதுக் குழுவிற்குப் பணிந்தனுப்பப்படுதல் வேண்டும் என்பது. இதனை அலுவலகத்தில் உள்ள புதிய தேர்வு செய்யப்பட்ட செயலாளர் மூலமாகச் செய்தல் வேண்டும். இந்த கோரிக்கை, அதாவது குழுவை அதன் நடவடிக்கைகளை 16.5.2026க்குப் பின்னர் தொடங்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது தேர்தல் நடைபெற்றபோது, வாதி மற்றும் பிரதிவாதியை பதிவேடுகளை முன்னிடக் கோர முடியாது என்பது. இத்தகைய செயற்பாடு விசாரணை நடத்தப்படுவதற்கு என்பதாக அமையாது என்பது.

(iv) இந்த நீதிமன்றத்தினால் அமர்த்தப்பட்ட குழுவிடம் இவர்கள் சுமூகமாக செயற்படா திருக்கும் நேர்வில், அதாவது விசாரணையை நடத்துவது தொடர்பாக, குழுவானது அந்த விசாரணையினை முடித்து விட முழுமையான சுதந்திரம் பெற்றுள்ளது மற்றும் கிடைக்கத்தக்க பதிவேடுகளின் அடிப்படையில் அறிக்கை ஒன்றை பணிந்தனுப்பும்.

(v) இதன் விளைவான நடவடிக்கைகள் வாக்களிக்கும் உரிமையை இருத்தி வைத்தல் மற்றும் காரைக்குடி தொகுதியின் பெயர் குறிப்பிடுதல் அதாவது வாதி தொடர்பாக இவை அகற்றப்படும். வேறு சொற்களில் வாதி 16.5.2026 நடைபெறும் தேர்தலில் பங்கு பெற உரிமையுடையவர் ஆவார். வாதி இந்த பதவிக்கு தேர்வு செய்யப்படும் நேர்வில், இது விசாரணையின் முடிவுகளுக்கு உட்பட்டும் பொதுக் குழுவினால் எடுக்கப்படும் முடிவு களுக்கு உட்பட்டு இருக்கும்.

செலவுத் தொகைப் பற்றி எந்த ஆணையும் இல்லை. இதன் விளைவாக, தொடர்புடைய பல்வகை மனுக்கள் முடிக்கப்பட்டன.

மொழியாக்கம்: ஓ.பா.சாந்தி

சட்டக்கதிர்

QR CODE ஸ்கேன் செய்து சட்டக்கதிர் ஆண்டு சந்தா செலுத்தலாம்.

சட்டக்கதிர் ஆண்டு சந்தா செலுத்தி தடங்கலின்றி இதழ்கள் கிடைக்கப் பெறுவீர்!

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் ''ஆவணம் கிடைக்கவில்லை'' என்பது எப்போது குற்றவியல் பிரச்சினையாக மாறுகிறது?

– சித்தார்த்த சங்கர் மிஸ்ரா

ஏற்கெனவே ஓர் ஆவணம் இருக்கும்போது, அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று ஓர் அரசு அலுவலர் தெரிந்தே பொய்யாகக் கூறி, அதன் மூலம் குடிமகனின் சட்டப்பூர்வ உரிமையை மறுக்க முடியும் என்ற நிலை இருந்தால், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தால் உரிய பயனை அளிக்க முடியாது.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம், 2005, குடிமக்களுக்கு தகவல்களைப் பெறுவதற்கான சட்டப்பூர்வ உரிமையை வழங்குகிறது. அதே நேரத்தில், பொது அதிகார அமைப்புகளுக்கும் பொதுத் தகவல் அலுவலர்களுக்கும் அதற்கேற்ப சட்டப்பூர்வக் கடமைகளையும் விதிக்கிறது. பொதுத் தகவல் அலுவலரின் பணி, தகவல் கோரும் விண்ணப்பத்தைப் பெற்றுக் கையாள்வதோடு முடிந்து விடுவதில்லை. சட்டம் விதித்துள்ள கடமைகளை அவர் முறையாக நிறைவேற்ற வேண்டும். குறிப்பாக, சட்டத்தின் பிரிவு 7–இன்படி, நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலவரம்பிற்குள் விண்ணப்பத்தின் மீது முடிவெடுத்து, அதனைச் சட்டப்படி விண்ணப்பதாரருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

ஒரு அலுவலர் அளிக்கும் பதில் தாமதமானதாகவோ தவறானதாகவோ இருப்பது ஒருபுறம் இருக்க, அது தெரிந்தே அளிக்கப்பட்ட பொய்யான பதிலாக இருக்கும்போது, பிரச்சினை தீவிரமடைகிறது. குறிப்பிட்ட ஓர் ஆவணம் இருப்பதைப் பொதுத் தகவல் அலுவலர் அறிந்திருந்தும், அந்த ஆவணம் இல்லை என்று அவர் கூறினால், அதைச் சாதாரண நிர்வாகத் தவறாக மட்டும் கருதிவிட முடியாது. அத்தகைய செயல், சட்டப்படி பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்துவதுடன், உரிய சூழ்நிலைகளில் குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கும் வழிவகுக்கக்கூடும்.

இத்தகைய செயல்களைக் குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் ஆராயும்போது, முதலில் மூன்று வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளைத் தெளிவாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலாவதாக, முறையாகத் தேடியும் ஓர் ஆவணத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத உண்மையான சூழ்நிலை இருக்கலாம். இரண்டாவதாக, அலுவலரின் அலட்சியம் அல்லது ஆவணங்களை முறையாகப் பராமரிக்காததன் காரணமாக, அந்த ஆவணம் கிடைக்காமல் போயிருக்கலாம். மூன்றாவதாக, குறிப்பிட்ட ஆவணம் இருப்பதை அறிந்திருந்தும், அந்த உண்மையை மறைத்து, ஆவணம் இல்லை என்று அலுவலர் வேண்டுமென்றே பொய்யான தகவலை அளித்திருக்கலாம். இந்த மூன்று சூழ்நிலைகளும் ஒன்றல்ல. ஒவ்வொன்றின் தன்மையையும், அதற்கான காரணங்களையும், அலுவலரின் செயல்பாட்டையும் தனித்தனியாக ஆராய்ந்த பின்னரே, அதன் சட்டரீதியான விளைவுகளைத் தீர்மானிக்க முடியும்.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 20, தீய நோக்கத்துடன் தகவல் வழங்க மறுப்பது, தவறான அல்லது முழுமையற்ற தகவல்களைத் தெரிந்தே வழங்குவது, தவறாக வழிநடத்தும் தகவல்களை அளிப்பது, தகவல்களை அழிப்பது அல்லது தகவல் வழங்குவதைத் தடுப்பது போன்ற செயல்களைக் கவனத்தில் கொள்கிறது. இதன் மூலம், சாதாரணமாக நிகழும் தவறுக்கும், தகவலின் உண்மை நிலையை அறிந்திருந்தும் அல்லது தீய நோக்கத்துடன் மேற்கொள்ளப்படும் செயலுக்கும் இடையே சட்டம் வேறுபாடு காட்டுகிறது.

பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் (BNS) பிரிவு 198 ஏன் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது?

பாரதிய நியாய சன்ஹிதா, 2023-இன் பிரிவு 198, குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளில் பொது ஊழியர் ஒருவருக்கு எதிராகக் குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான சட்ட அடிப்படையை வழங்கக்கூடும். ஒரு பொது ஊழியர், தனது அலுவல் கடமைகளை எவ்வாறு நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சட்டம் விதித்துள்ள கட்டளையைத் தெரிந்தே மீறி, அதன் மூலம் ஒருவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கத்துடன் அல்லது அத்தகைய தீங்கு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அறிந்தும் செயல்பட்டால், இப்பிரிவு பொருந்தக்கூடும்.

இப்பிரிவைப் பயன்படுத்துவதற்கு நான்கு முக்கிய அம்சங்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும். முதலாவதாக, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஒரு பொது ஊழியராக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, அவர் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கும் சட்டப்பூர்வக் கட்டளை இருக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக, அந்தக் கட்டளையை அவர் தெரிந்தே மீறியிருக்க வேண்டும். நான்காவதாக, ஒருவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்க வேண்டும் என்ற உள்நோக்கம் அவருக்கு இருந்தது அல்லது அத்தகைய தீங்கு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

எனவே, அலுவல் கடமை மீறப்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு வழிவகுக்கும் என்று கூற முடியாது. இங்கு எழும் முக்கியமான சட்டக் கேள்வி என்னவென்றால், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள், பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் பிரிவு 198 குறிப்பிடும் ''சட்டக் கட்டளை'' என்ற வரம்பிற்குள் வருமா என்பதுதான். இதனை ஆராயும்போது, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 5 மற்றும் 7-இன் கீழ் விதிக்கப்பட்டுள்ள கடமைகள் முக்கியமானவையாக அமைகின்றன.

பிரிவு 7-இன்படி, பொதுத் தகவல் அலுவலர் தகவல் கோரும் விண்ணப்பத்தின் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுத்து, சட்டம் குறிப்பிடும் முறையில் தனது முடிவை விண்ணப்பதாரருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். தகவல் வழங்க மறுக்கப்படும் நிலையில், அதற்கான காரணங்களையும், மேல்முறையீடு செய்வதற்கான வழிமுறைகளையும் பதிலில் தெரிவிக்க வேண்டும். இதுவே தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் வகுத்துள்ள நடைமுறையாகும்.

ஒரு ஆவணம் அல்லது பதிவு இருப்பது தெரிந்திருந்தும், அது இல்லை என்று பொதுத் தகவல் அலுவலர் வேண்டுமென்றே பொய்யான தகவலை அளித்தால், அதைத் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 8 அல்லது 9-இன் கீழ் அனுமதிக்கப்பட்ட தகவல் மறுப்புக்கு இணையாகக் கருத முடியாது. இருப்பினும், அத்தகைய செயல் பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் பிரிவு 198-இன் கீழ் குற்றமாகுமா என்பதை, தொடர்புடைய சாட்சியங்களின் அடிப்படையில் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றமே தீர்மானிக்க வேண்டும்.

பிரிவு 198-இன் கீழ் கவனிக்க வேண்டிய மிக முக்கியமான அம்சம், ஒருவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது அத்தகைய தீங்கு ஏற்படக்கூடும் என்ற அறிவு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதாகும். சட்டக் கட்டளையைத் தெரிந்தே மீறியது மட்டுமே இப்பிரிவின் கீழ் தண்டனை வழங்குவதற்குப் போதுமானதல்ல. அதனுடன், தீங்கு தொடர்பான உள்நோக்கம் அல்லது அறிவு இருந்தது என்பதையும் அரசுத் தரப்பு நிரூபிக்க வேண்டும்.

பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவில், சட்டவிரோதமாக ஒருவரின் உடல், மனம், நற்பெயர் அல்லது சொத்துக்கு ஏற்படுத்தப்படும் பாதிப்புகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் ''தீங்கு'' என்பதற்கு விரிவான பொருள் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இந்த விரிவான வரையறையைக் காரணமாகக் கொண்டு,

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தை மீறுவதால் ஏற்படும் ஒவ்வோர் அசௌகரியத்தையும் குற்றவியல் சட்டத்தின்படி தீங்காகக் கருதிவிட முடியாது.

எனவே, இத்தகைய குற்றச்சாட்டை முன்வைக்கும் புகாரில், சம்பந்தப்பட்ட அலுவலரின் செயலால் என்ன தீங்கு ஏற்பட்டது என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அந்தச் செயலுக்கும் ஏற்பட்ட பாதிப்புக்கும் இடையிலான தொடர்பையும், அத்தகைய தீங்கு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அலுவலர் அறிந்திருந்தார் என்பதற்கான காரணங்களையும் விளக்க வேண்டும். தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் கோரப்பட்ட தகவல் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக மட்டுமே, ஒவ்வொரு முறையும் அதனைக் குற்றவியல் சட்டத்தின்படி மனரீதியான பாதிப்பை ஏற்படுத்திய செயலாகக் கருதுவது சரியான சட்ட அணுகுமுறையாக இருக்காது.

எனினும், குறிப்பிட்ட வழக்கின் உண்மைகளைப் பொறுத்து, ஒரே பிரச்சினைக்காக மீண்டும் மீண்டும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய நிலை, தேவையற்ற செலவுகள், சட்டப்பூர்வமான வாய்ப்பை இழத்தல், நற்பெயருக்குப் பாதிப்பு அல்லது பிற உறுதியான இழப்புகள் ஆகியவை தொடர்புடையவையாக இருக்கலாம். ஆனால், இத்தகைய பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன என்பதற்கான உண்மை அடிப்படையையும், அலுவலரின் செயலுக்கும் அந்தப் பாதிப்புகளுக்கும் இடையிலான காரணத் தொடர்பையும் புகார் அளிப்பவர் நிரூபிக்க வேண்டும்.

விண்ணப்பதாரர் துன்புறுத்தப்பட்டார் அல்லது மன உளைச்சலுக்கு ஆளானார் என்று பொதுவாகக் கூறுவது மட்டுமே போதுமானதல்ல. பிரிவு 198-இன் கீழ் குற்றத்தை நிறுவுவதற்குத் தேவையான சட்டப்பூர்வக் கூறுகள் உரிய சாட்சியங்களுடன் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

அலுவலரின் அறிவுநிலையே சாட்சியத்தின் மையம்

''ஆவணம் அல்லது பதிவு கிடைக்கவில்லை'' என்று பொதுத் தகவல் அலுவலர் அளித்த பதிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழக்கில், அந்தப் பதிலை அளித்தபோது அவருக்கு உண்மையில் என்ன தெரிந்திருந்தது என்பதே முக்கியமான சாட்சியக் கேள்வியாக இருக்கும். பின்னர் அந்த ஆவணம் அல்லது பதிவு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்பதற்காக மட்டுமே, அலுவலர் குற்றவியல் உள்நோக்கத்துடன் செயல்பட்டார் என்று முடிவு செய்ய முடியாது.

ஆனால், அலுவலருக்கு முன்னரே அனுப்பப்பட்ட கடிதங்கள், கோப்பு எங்கெங்கு சென்றது என்பதைக் காட்டும் பதிவுகள், அலுவலகத்திற்குள் நடைபெற்ற தகவல் பரிமாற்றங்கள், அந்த ஆவணம் அல்லது பதிவைக் குறிப்பிட்ட முந்தைய உத்தரவுகள், ஒப்புகைச் சான்றுகள் ஆகியவை வலுவான சாட்சியங்களாக அமையலாம். மேலும், அந்த ஆவணம் அல்லது பதிவு இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் தகவல்கள் அலுவலருக்குக் கிடைத்திருந்தன என்பதை எடுத்துக்காட்டும் துறைசார் பதிவுகளும் முக்கியத்துவம் பெறலாம்.

எனவே, அளிக்கப்பட்ட பதில் தவறானதா என்பது மட்டுமே இங்கு எழும் கேள்வியல்ல. அந்தப் பதில் தவறானது என்பதை அலுவலர் அறிந்திருந்தாரா? அப்படியிருந்தும், சட்டப்படி குற்றமாகக் கருதப்படுவதற்கான தேவையான கூறுகள் பொருந்தும் வகையில் அவர் அந்தப் பதிலை அளித்தாரா? என்பதே முக்கியமாக ஆராயப்பட வேண்டியதாகும்.

தவறான ஆவணத்தைத் தயாரிப்பது தனிக் குற்றமாக அமையலாம்

பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவில், குறிப்பிட்ட உள்நோக்கத்துடன் அல்லது தீங்கு அல்லது இழப்பு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அறிந்த நிலையில், பொது ஊழியர்கள் தெரிந்தே தவறான ஆவணங்கள் அல்லது பதிவுகளைத் தயாரிப்பது தொடர்பான சட்டப் பிரிவுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இருப்பினும், பிரிவுகள் 201 மற்றும் 256 ஆகியவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியான சட்டப்பூர்வக் கூறுகளைக்

கொண்டுள்ளன. எனவே, தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்படும் ஒவ்வொரு தவறான பதிலுக்கும் இப்பிரிவுகளைப் பொருத்திக் குற்றம் சாட்ட முடியாது.

தவறான ஆவணம் தயாரிக்கப்பட்டதாகக் குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்பட்டால், அரசுத் தரப்பு முதலில் அந்த ஆவணம் எது என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அதனைத் தயாரிப்பது தொடர்பாகச் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலருக்கு இருந்த சட்டப்பூர்வக் கடமை என்ன என்பதையும் விளக்க வேண்டும். மேலும், அந்த ஆவணம் தவறானது என்பதை அலுவலர் அறிந்திருந்தார் என்பதையும், அதனால் தீங்கு அல்லது இழப்பு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற உள்நோக்கம் அவருக்கு இருந்தது அல்லது அத்தகைய தீங்கு அல்லது இழப்பு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார் என்பதையும் உரிய சாட்சியங்களுடன் நிரூபிக்க வேண்டும்.

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட பதில் தவறானது என்பது மட்டுமே குற்றத்தை நிரூபிக்கப் போதுமானதல்ல

தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழான நிவாரணமும் குற்றவியல் நடவடிக்கையும் வெவ்வேறானவை. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 20, சட்டத்தை மீறும் அலுவலருக்கு அபராதம் விதிப்பதற்கும், அவர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப் பரிந்துரைப்பதற்கும் வழிவகை செய்கிறது. தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்ட மீறல்களைக் கையாள்வதற்கான வழக்கமான சட்ட நடைமுறை இதுவாகும்.

ஆனால், குற்றவியல் நடவடிக்கை என்பது இதிலிருந்து வேறுபட்டது. பிரிவு 20-இன் கீழ் ஓர் அலுவலருக்கு அபராதம் விதிக்கப்பட்டது மட்டுமே, அவர் பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் கீழ் குற்றம் புரிந்துள்ளார் என்பதை நிரூபிக்காது. அதேபோல், பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் கீழ் குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படுவதால் மட்டும், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழான சட்டப்பூர்வ நடைமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமும் நீங்கிவிடாது.

இந்த இரண்டு சட்டங்களும் வெவ்வேறு சட்டப் பிரச்சினைகளைக் கையாளுகின்றன. எனவே, குற்றவியல் நடவடிக்கை கோரும் புகார், சம்பந்தப்பட்ட குற்றத்திற்கான சட்டப்பூர்வக் கூறுகளையும் அவற்றை உறுதிப்படுத்தும் சாட்சியங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு தனித்து நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் பிரிவு 21, நன்னம்பிக்கையுடன் மேற்கொள்ளப்படும் செயல்களுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பு வழங்குகிறது. எனவே, ஒரு பொதுத் தகவல் அலுவலருக்கு எதிராகக் குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்பு, உரிய கவனத்துடனும் எச்சரிக்கையுடனும் செயல்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

பழைய ஆவணம் அல்லது பதிவை நியாயமான முறையில் தேடியும் கண்டுபிடிக்க முடியாமல் போயிருக்கலாம். அதேபோல், கோரப்பட்ட தகவலின் தன்மை அல்லது வரம்பை அலுவலர் நன்னம்பிக்கையுடன் (bona fide) தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கலாம். அல்லது, நியாயமானதாகத் தோன்றிய ஒரு நிர்வாக முடிவு பின்னர் தவறானது எனத் தெரியவந்திருக்கலாம். இத்தகைய செயல்களை, மேல்முறையீட்டு அதிகாரி பின்னர் மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தார் என்பதற்காக மட்டுமே குற்றவியல் செயல்களாகக் கருதிவிட முடியாது.

எனவே, நன்னம்பிக்கையுடன் செய்யப்பட்ட தவறுக்கும், சட்டத்தை மீற வேண்டும் என்ற தெரிந்த, திட்டமிட்ட செயலுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்வது அவசியம். குறிப்பாக, குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு வழிவகுக்கும் ஒரு செயலில், சம்பந்தப்பட்ட தண்டனைச் சட்டப் பிரிவு கோரும் உள்நோக்கம் அல்லது அறிவு இருந்தது என்பதும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

உண்மைகள் ஒரு குற்றம் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டினாலும், குற்றவியல் நடவடிக்கையைச் சட்டத்தில் வகுக்கப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியே மேற்கொள்ள வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட பொது ஊழியரின் பதவி நிலை மற்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட செயல் நிகழ்ந்த சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து, பாரதிய நாகரிக் சுரக்ஷா சன்ஹிதாவின் பிரிவு 218–இன் கீழ் முன் அனுமதி பெற வேண்டிய தேவை ஏற்படலாம். இது, நீதிமன்றம் குற்றத்தை விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளும் நிலையில் ஆராயப்பட வேண்டிய நடைமுறை சார்ந்த சட்டப் பிரச்சினையாகும். எனவே, முன் அனுமதி அவசியம் என்றோ, அவசியமில்லை என்றோ முன்கூட்டியே முடிவுக்கு வர முடியாது. ஆகவே, ''தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் தவறான பதில் அளிப்பதே ஒரு குற்றமாகும்'' என்று பொதுவாகக் கூறுவது சட்டரீதியாக மிகைப்படுத்தப்பட்ட கருத்தாகும்.

இதனைவிடத் துல்லியமான சட்டக் கருத்து பின்வருமாறு அமையும்:

ஒரு பொதுத் தகவல் அலுவலர், பொது ஊழியர் என்ற முறையில், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் அளிக்கப்பட்ட விண்ணப்பத்தைக் கையாள்வது தொடர்பாகச் சட்டம் விதித்துள்ள கட்டளையைத் தெரிந்தே மீறி, ஒருவருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கத்துடன் அல்லது அத்தகைய தீங்கு ஏற்படக்கூடும் என்பதை அறிந்தும் செயல்பட்டால், அந்தச் செயலுக்குத் தேவையான சட்டப்பூர்வக் கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் உரிய சாட்சியங்களால் நிரூபிக்கப்படும் நிலையில், அது பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் பிரிவு 198–இன் கீழ் குற்றமாகக் கருதப்படலாம். சம்பந்தப்பட்ட உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்து, பாரதிய நியாய சன்ஹிதாவின் பிற குறிப்பிட்ட பிரிவுகளும் பொருந்தக்கூடும்.

வெளிப்படைத்தன்மை என்பது அளிக்கப்படும் பதிலின் நேர்மையை மட்டும் சார்ந்ததல்ல

இந்தப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம், தகவல் பரிமாற்ற முறையின் நேர்மையிலும் நம்பகத்தன்மையிலும் அடங்கியுள்ளது. ஏற்கெனவே ஓர் ஆவணம் அல்லது பதிவு இருக்கும்போது, அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று ஓர் அரசு அலுவலர் தெரிந்தே பொய்யாகக் கூறி, அதன் மூலம் குடிமகனின் சட்டப்பூர்வ உரிமையை மறுக்க முடியும் என்ற நிலை இருந்தால், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தால் உரிய பயனை அளிக்க முடியாது.

அதே நேரத்தில், தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ள மேல்முறையீட்டு நடைமுறைகளுக்கும் அபராதம் விதிப்பதற்கான வழிமுறைகளுக்கும் மாற்றாகக் குற்றவியல் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடாது. ஒரு தவறு அல்லது அலட்சியம் மட்டுமே சாட்சியங்களின் மூலம் தெரியவரும் நிலையில், அந்தப் பிரச்சினையைத் தகவல் அறியும் உரிமைச் சட்டம் மற்றும் பணியாளர் சட்டங்களின் கீழ் கையாளலாம். ஆனால், சட்டக் கட்டளையைத் தெரிந்தே மீறியிருப்பதும், வேண்டுமென்றே பொய்யான தகவலை அளித்திருப்பதும், குற்றவியல் சட்டத்தின்படி அவசியமான தீங்கை ஏற்படுத்தியிருப்பதும் உரிய சாட்சியங்களால் நிரூபிக்கப்பட்டால், குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான அடிப்படை ஏற்படலாம்.

எனவே, அளிக்கப்பட்ட பதில் விண்ணப்பதாரருக்கு இடையூறாக இருந்ததா அல்லது தவறானதாக இருந்ததா என்பது மட்டுமே தீர்மானிக்கும் அம்சமல்ல. மாறாக, குற்றவியல் சட்டத்தின்படி அவசியமான அறிவு அல்லது உள்நோக்கம் அலுவலருக்கு இருந்தது என்பதைச் சாட்சியங்கள் நிரூபிக்கின்றனவா என்பதே இங்கு முக்கியமான கேள்வியாகும்.

(நன்றி: பார் அண்ட் பெஞ்ச் இணையதளம். கட்டுரையாளர் இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராக பணியாற்றி வருகிறார்.)

மொழியாக்கம்: எஸ்.சம்பத், மதுரை

2009ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பள்ளிகள் (கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம்
தமிழ்நாடு சட்ட எண் 22/2009

The Tamil Nadu Schools (Regulation of Collection of Fee) Act, 2009
(Tamil Nadu Act No.22 of 2009)

(as on 31st October, 2023)

[தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் பின்வரும் சட்டமானது, 2009ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 5ஆம் நாளன்று ஆளுநரின் ஏற்பிசைவைப் பெற்று பொதுத்தகவலுக்காகத் தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது.]

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் பள்ளிகளில் கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துவதற்கும் அத்துடன் தொடர்புடைய மற்றும் அதன் விளைவான விவரங்களுக்கும் வகைசெய்வதற்கான ஒரு சட்டம்.

இந்தியக் குடியரசின் அறுபதாம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவையால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் பின்வருமாறு:–

1. குறுந்தலைப்பு, பரப்பெல்லை மற்றும் தொடக்கம்: (1) இந்தச் சட்டம், 2009ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பள்ளிகள் (கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துதல்) சட்டம் என வழங்கப்படும்.

(2) இது தமிழ்நாடு மாநிலம் முழுவதையும் பரவி நிற்கும்.

(3) இது, அரசு அறிவிக்கையின் வாயிலாகக் குறிக்கக்கூடிய தேதியன்று நடைமுறைக்கு வருதல் வேண்டும்.

2. பொருள்வரையறைகள்: இந்தச் சட்டத்தில், தறுவாய் வேறுபொருள் குறித்தாலன்றி,

(a) "கல்வியாண்டு" என்பது, ஜூன் முதல் நாளன்று தொடங்கி மே கடைசி நாளன்று முடிகிற ஓர் ஆண்டு எனப் பொருள்படும்;

(b) "உதவிபெறும் பள்ளி" என்பது, மாநில நிதியங்களிலிருந்து உதவியாகப் எதனையும் பெறுகிற பள்ளி ஒன்று எனப் பொருள்படும்;

(c) "குழு" என்பது, பிரிவு பணத்தொகை 5இன்படி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட குழு எனப் பொருள்படும்;

(d) "மாவட்டக் குழு" என்பது பிரிவு 11இன்படி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட குழு எனப் பொருள்படும்.

(e) "கட்டணம்" என்பது, எந்த வகுப்பிற்கும் அல்லது படிப்புப் பிரிவுக்கும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காகப் பள்ளியினால் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ, எந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலும், எதுவும் எனப் அவ்வாறு வசூலிக்கப்படும் தொகை பொருள்படும்;

(f) "அரசு" என்பது, மாநில அரசு எனப் பொருள்படும்.

(g) 'அரசுப் பள்ளி' என்பது, அரசாலோ அல்லது உள்ளாட்சி அதிகார அமைப்பு எதனாலுமோ நடத்தப்படும் ஒரு பள்ளி எனப் பொருள்படும்;

(h) "உள்ளாட்சி அதிகார அமைப்பு" என்பது –

(i) சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, ஈரோடு, திருப்பூர், வேலூர், தூத்துக்குடி மாநகராட்சிகள் அல்லது அப்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள சட்டம் எதனின்படியும் அமைத்துருவாக்கப்– படக்கூடிய பிற மாநகராட்சி எதுவும்; அல்லது

(ii) 1920ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் V/1920)படி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட ஒரு எனப் பொருள்படும். நகராட்சி மன்றம்; அல்லது

(iii) 1994ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 21/1994)படி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட ஓர் ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றம் அல்லது ஒரு கிராம ஊராட்சி, எனப் பொருள்படும்.

(i) "மேலாண்மை" என்பது, மேலாண்மைக் குழுவை அல்லது பள்ளி விவகாரங்களை மேலாண்மை செய்வதற்கு அல்லது நிருவாகம் செய்வதற்கு அதிகாரங்கள் கொண்டிருக்கும் எந்தப் பெயராலும் அழைக்கப்படும் நபர் எவரையும், நபர்களின் அமைப்பையும், குழுவினையும், பிற ஆளுகை செய்யும் குழு எதனையும் உள்ளடக்கும்:

வரம்புரை: அற மற்றும் சமய நிறுவனங்கள் மற்றும் நிலைக்கொடைகள் மற்றும் வஃக்புகள் தொடர்பாக அப்போதைக்கு நடைமுறையில் இருக்கிற சட்டம் எதனாலும் அமைத்துருவாக்கப்பட்டு அல்லது அமர்த்தப்பட்டு எந்தப் பெயராலும் அழைக்கப்படும் வஃக்பு வாரியத்தின் பொறுப்புக் கட்டளையர் குழு அல்லது ஆளுகை அமைப்பானது, இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்களுக்காக ஒரு மேலாண்மை அமைப்பாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

(j) "தனியார் பள்ளி" என்பது, நபர் எவராலும் அல்லது நபர்களின் குழு எதனாலும் நிறுவப்பட்டு நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வருகிற அல்லது பேணி வரப்படுகிற மற்றும் அப்போதைக்கு இருக்கிற சட்டம் அல்லது நடைமுறையில் ஒழுங்குமுறைச் சட்டத்தொகுப்பு எதனின்படியும் தகுதிவாய்ந்த அதிகார அமைப்பால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்பட்ட அல்லது ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட தொடக்க முன்நிலைப்பள்ளி, தொடக்க நிலைப்பள்ளி, நடுநிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி அல்லது மேல்நிலைப்பள்ளி எதுவும் எனப் பொருள்படும், ஆனால் அது,–

(i) உதவிபெறும் பள்ளி ஒன்றை;

(ii) மைய அரசால் அல்லது மாநில அரசால் அல்லது உள்ளாட்சி அதிகார அமைப்பு எதனாலும் நிறுவப்பட்டு, நிருவாகம் செய்யப்பட்டு வருகிற அல்லது பேணிவரப்படுகிற பள்ளி ஒன்றை;

(iii) பிறவாறான கற்பித்தல் எதுவுமின்றிச் சமயக் கல்வியை மட்டுமே அளிக்கிற, அதற்கு வகை செய்கிற அல்லது கற்பிக்கிற பள்ளி ஒன்றை, உள்ளடக்காது.

விளக்கம்: இந்தக் கூறின் நோக்கத்திற்காக,–

(1) "ஒழுங்குமுறை விதித் தொகுப்பு" என்பது, ஏற்பளிக்கப்பட்ட மழலையர் பள்ளி மற்றும் தொடக்க நிலைப் பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குமுறைவிதித் தொகுப்பு, பதின்மப் பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குமுறை விதித்தொகுப்பு பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குமுறை விதித் தொகுப்பு எனப் பொருள்படும்.

(2) (1) தொடக்க முன்நிலைப் பள்ளியானது, முதல்நிலை மழலையர் வகுப்பு (Pre KG) முதல் மேல்நிலை மழலையர் வகுப்பு (UKG) வரையில் வகுப்புகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்;

(ii) தொடக்கப்பள்ளியானது, கீழ்நிலை மழலையர் வகுப்பு (LKG) முதல் V வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது I முதல் V வரையிலான வகுப்புகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்;

(iii) நடுநிலைப் பள்ளியானது, கீழ்நிலை மழலையர் வகுப்பு (LKG) முதல் VII வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது I முதல் V வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது VI முதல் VIII வகுப்புகளை அல்லது கொண்டதாயிருக்கும்;

(iv) உயர்நிலைப்பள்ளியானது, கீழ்நிலை மழலையர் வகுப்பு (LKG) முதல் X வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது VI முதல் X வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது IX மற்றும் X ஆகிய வகுப்புகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்;

(v) மேல்நிலைப் பள்ளியானது, கீழ்நிலை மழலையர் வகுப்பு (LKG) முதல் XII வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது I முதல் XII வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது VI முதல் Xll வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது XI மற்றும் XII ஆகிய வகுப்புகளைக் கொண்டதாயிருக்கும்.

(3) மாநில நிதியங்களிலிருந்து உதவி என்ற வகையில் பணம் எதுவும் செலுத்தப்படாத வகுப்புகள் அல்லது படிப்புப் பிரிவுகள் எவற்றையும் நடத்துகிற உதவி பெறும் பள்ளிகள், அத்தகைய வகுப்புகள் அல்லது படிப்புப் பிரிவுகள் எந்த அளவுக்குத் தொடர்புடையனவாக அளவிற்குத் தனியார் இருக்கின்றனவோ அந்த பள்ளியாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

3. கூடுதல் கட்டணத்தை வசூலிப்பதற்குத் தடை: – (1) அரசுப் பள்ளி அல்லது உதவிபெறும் பள்ளி எதுவும், அந்தப் பள்ளியில் வகுப்பு அல்லது படிப்புப் பிரிவு எதற்கும், மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காக அரசால் நிருணயிக்கப்பட்ட கட்டணத்திற்குக் கூடுதலாகக் கட்டணம் எதையும் வசூலித்தல் கூடாது.

(2) இந்தச் சட்டத்தின்படி, குழுவால் தீர்மானிக்கப்பட்ட கட்டணத்திற்குக் கூடுதலான கட்டணம் எதுவும், ஒரு தனியார் பள்ளியில் வகுப்பு அல்லது படிப்புப் பிரிவு எதற்கும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்காக,–

(a) அத்தகைய தனியார் பள்ளியின் மேலாண்மையில் பொறுப்பில் இருக்கிற அல்லது அதற்குப் பொறுப்புடையவராய் இருக்கிற நபர் எவராலும்;

(b) தனக்காகவோ அல்லது அந்தத் தனியார் பள்ளிக்காகவோ அல்லது அத்தகைய தனியார் பள்ளியின் மேலாண்மையின் சார்பில் பிற நபர் எவராலும், வசூலித்தல் கூடாது.

(3) இடைநிலைக் கல்வி மையக் குழுவுடன் இணைக்கப்பட்ட பள்ளி எதனாலும் வசூலிக்கப்படும் கட்டணம் எதுவும், அந்தப் பள்ளியால் வழங்கப்படும் வசதிகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் இருத்தல் வேண்டும்.

4. அரசால் கட்டணம் நிர்ணயிக்கப்படுதல்: அரசானது, அரசுப் பள்ளிகளிலும் உதவிபெறும் பள்ளிகளிலும் உள்ள வகுப்பு எதற்கும் அல்லது படிப்புப் பிரிவு எதற்கும் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான கட்டணத்தை நிர்ணயித்தல் வேண்டும்.

5. குழுவினை அமைத்துருவாக்குதல் :

(1) அரசானது, தனியார் பள்ளிகளில் வகுப்பு எதிலும் அல்லது படிப்புப் பிரிவு எதிலும் சேர்ப்பதற்கான கட்டணத்தைத் தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காகக் குழு ஒன்றை அமைத்துருவாக்குதல் வேண்டும்.

(2) குழுவானது, பின்வரும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இருக்கும், அதாவது:

(a) [1][சென்னை உயர்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதியுடன் கலந்தாலோசனை செய்து], அரசால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி – தலைவர்

(b) பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பதவிவழி உறுப்பினர்,

(c) பதின்மப் பள்ளிகள் (மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள்) இயக்குநர் – பதவிவழி உறுப்பினர்,

(d) தொடக்கக்கல்வி இயக்குநர் – பதவிவழி உறுப்பினர்,

(e) இணைத் தலைமைப் பொறியாளர் (கட்டடங்கள்) பொதுப்பணித்துறை – பதவிவழி உறுப்பினர்,

(f) அரசு கூடுதல் செயலாளர், பள்ளிக் கல்வித் துறை - பதவிவழி உறுப்பினர் செயலாளர்.

(3) தலைவரின் பதவிக்காலம் அவர் அவ்வாறு தேதியிலிருந்து பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட மூன்றாண்டுக் காலஅளவாக இருக்கும். மேலும் எந்தக் காரணத்திற்காகவும், அதற்கு முன்னதாகக் காலியிடம் எதுவும் ஏற்படுகின்ற நிகழ்வில், எஞ்சிய காலஅளவிற்கு அந்தக் காலியிடம் நிரப்பப்படுதல் வேண்டும்.

(4) தலைவர், முதல்நிலைக் குழுவிற்குப் பொருந்தக்கூடிய அதே அமர்வுக் கட்டணத்தையும் பயணப் படியையும் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர் ஆவார்.

---

1. 2017ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பள்ளிகள் (கட்டணம் வசூலிப்பதை முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்ட எண் 41/2017) பிரிவு 2 ஆனால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

(5) குழுவை அமைத்துருவாக்கியதில் காலியிடம் இருக்கிறது எதுவும் அல்லது குறைபாடு எதுவும் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் மட்டுமே குழுவின் செயல்பாடு அல்லது நடவடிக்கையானது செல்லாததாக இருத்தல் கூடாது.

(6) தலைவர், குழுவின் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தல் வேண்டும்.

6. கட்டணத்தை விவரங்கள் நிர்ணயிப்பதற்கான விவரங்கள்: (1) குழுவானது பின்வரும் விவரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு தனியார் பள்ளியொன்றால் விதிக்கப்படவேண்டிய கட்டணத்தை நிர்ணயித்தல் வேண்டும், அதாவது:

(a) தனியார் பள்ளியின் இடஅமைப்பு;

(b) இருக்கக்கூடிய உள்கட்டமைப்பு;

(c) நிருவாகம் மற்றும் பேணிவருதல் அடிப்படையில் ஏற்படக்கூடிய செலவினம்;

(d) தனியார் பள்ளி வளர்ச்சி மற்றும் மேம்பாட்டிற்குத் தேவைப்படும் நியாயமான மிகையளவு;

(e) வகுத்துரைக்கப்படும் பிற விவரங்கள்

(2) குழு, தனியார் பள்ளியால் விதிக்கப்படத்தக்க கட்டணத்தை நிர்ணயித்ததின்பேரில், தொடர்புடைய பள்ளிக்குத் தன்முடிவைத் தெரிவித்தல் வேண்டும்.

(3) குழுவின் முடிவினால் குறையுற்ற தனியார் பள்ளி எதுவும், அந்தக் குழுவின் முடிவைப் பெற்றுக் கொண்ட தேதியிலிருந்து பதினைந்து நாட்களுக்குள் குழுவின் முன்பு தன் மறுப்புரையைத் தாக்கல் செய்தல் வேண்டும்.

(4) குழு, தனியார் பள்ளியின் மறுப்புரையைப் பரிசீலனை செய்து, அத்தகைய மறுப்புரையைப் பெற்ற தேதியிலிருந்து முப்பது நாட்களுக்குள் ஆணைகளைப் பிறப்பித்தல் வேண்டும்.

(5) குழுவினால் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணையானது, அறுதியானதாகவும், மூன்று கல்வியாண்டு களுக்குத் தனியார் பள்ளிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் அமையும். மேற்சொன்ன கால அளவின் இறுதியில், சீராய்வு செய்வதற்காக விண்ணப்பம் செய்ய தனியார் பள்ளிக்கு உரிமை உண்டு.

(6) குழு, எந்த வெவ்வேறுபட்ட தலைப்புகளின்கீழ் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுதல் வேண்டும்.

7. குழுவின் அதிகாரங்களும் அலுவற்பணிகளும்: (1) குழுவின் அதிகாரங்களும், அலுவற் பணிகளும் பின்வருபவையாக இருக்கும்.

(a) தனியார் பள்ளிகளால், வசூலிக்கப்பட வேண்டிய கட்டணத்தைத் தீர்மானித்தல்;

(b) குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படும் அல்லது அரசினால் நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டணத்திற்கு மிகையாகக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவது குறித்த முறையீடுகளை விசாரித்தல். குழுவானது, தொடர்புடைய தனியார் பள்ளியில் அல்லது உதவிபெறும் பள்ளியின் அல்லது அரசுப்

மேலாண்மையிடமிருந்து பள்ளியிடமிருந்து சான்றினையும், விளக்கத்தினையும் பெற்ற பின்பு, குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படும் அல்லது அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டணத்திற்கு மிகையான கட்டணத்தைத் தனியார் பள்ளி அல்லது அரசுப் பள்ளி அல்லது உதவிபெறும் பள்ளி வசூலித்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வருமானால் அது, தனியார் பள்ளி அல்லது உதவிபெறும் பள்ளியின் அங்கீகாரம் அல்லது ஒப்புதலை ரத்து செய்வதற்காக அல்லது தனியார் பள்ளியை அல்லது அரசுப் பள்ளியை அல்லது உதவிபெறும் பள்ளியைப் பொறுத்துத் தான் பொருத்தமெனக் கருதும் பிற நடவடிக்கை எதனையும் எடுப்பதற்காக உரிய தகுதிவாய்ந்த அதிகார அமைப்புக்குப் பரிந்துரைத்தல் வேண்டும்.

(2) குழு பின்வரும் அதிகாரம் உடையதாக இருக்கும்,

(i) ஒவ்வொரு தனியார் பள்ளியையும், குழுவினால் குறிப்பிடப்படும் தேதிக்குள் அதன் கூர்ந்தாய்வுக்காகத் தொடர்புடைய அனைத்து ஆவணங்களுடனும், கணக்குப் புத்தகங்களுடனும், வசூலிக்கக் கருதியிருக்கிற அப்பள்ளியின் கட்டண அமைப்பைக் குழுவின் முன்பு வைக்குமாறு கோருதல்;

தனியார் பள்ளி வசூலிக்கக் கருதியிருக்கிற கட்டணம் நியாயமானதாகவோ மற்றும் ஆதாயமானதாகவோ மிகை அளவிலான கட்டணம் விதிப்பதாகவோ இல்லை என்பதை சரி பார்த்து உறுதி செய்து கொள்ளுதல்;

(iii) அந்தக் கட்டண அமைப்பிற்கு ஒப்பேற்பு அளித்தல் அல்லது தனியார் பள்ளியால் விதிக்கப்படக்கூடிய பிற கட்டணத்தைத் தீர்மானித்தல்.

(3) குழுவானது, பின்வரும் அதிகாரம் உடையதாக இருக்கும்.

(i) இடைநிலைக் குழுவுடன் கல்விக்கான மையக் இணைக்கப்பட்டுள்ள பள்ளியால் வசூலிக்கப்படும் கட்டணம் பள்ளியால் அளிக்கப்படும் வசதிகளுக்குத் தகுந்ததாக இருக்கிறதா என்பதனைச் சரிபார்த்து உறுதி செய்து கொள்ளுதல்;

(ii) இடைநிலைக் கல்விக்கான மையக் குழுவுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள பள்ளியால் மிகைக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவது குறித்த முறையீடுகளை விசாரித்தல் மற்றும்

(iii) அந்தப் பள்ளி மிகைக்கட்டணம் வசூலித்திருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு அது வருமாயின், இடைநிலைக்கல்வி மையக் குழுவிற்கு அந்தப் பள்ளியின் இணைப்பினை நீக்குமாறு பரிந்துரை செய்தல்.

(4) குழுவானது, தன் அலுவற்பணிகளை ஆற்றுவதில் எழக்கூடிய அனைத்து விவரங்களிலும் தனது சொந்த நடைமுறையை முறைப்படுத்துவற்கு அதிகாரம் உடையது ஆகும் மற்றும் பின்வரும் விவரங்களைப் பொறுத்து இந்தச் சட்டத்தின்படி விசாரணை எதனையும் செய்யும் நோக்கத்திற்காக, உரிமை வழக்கொன்றை விசாரணை செய்கையில், 1908ஆம் ஆண்டு உரிமையியல் நடைமுறைத் தொகுப்புச் சட்டத்தின் (மையச் சட்டம் V/1908) படி ஓர் உரிமையியல் நீதிமன்றத்திற்குள்ள அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் கொண்டதாக இருக்கும். அவையாவன:

(i) சாட்சி எவருக்கும் அழைப்பாணை அனுப்பி அவரது வருகைப் பதிவை நடைமுறைப்படுத்துதல் மற்றும் உறுதிமொழியின் பேரில் அவரை விசாரணை செய்தல்;

(ii) ஆவணம் எதனையும் முன்னிடுமாறு வெளிக்கொணர்ந்து கோருதல்;

(iii) ஆணையுறுதி ஆவணங்களின் பேரில் சாட்சியத்தைப் பெறுதல்;

(iv) சாட்சியை விசாரணை செய்வதற்காக ஆணை எதனையும் பிறப்பித்தல்.

8. கணக்குகளை முறைப்படுத்துதல்:– தனியார் பள்ளிகளால் பேணிவரப்படும் கணக்குகளை வகுத்துரைக்கப்படும் வகையில் அரசானது முறைப்படுத்தலாம்.

9. தண்டனைகள்: (1) இந்தச் சட்டத்தில் அல்லது அதன்படி செய்யப்பட்ட விதிகளின் வகைமுறைகளை மீறுகிற எவர் ஒருவரும், குற்றவாளியென தீர்ப்பளிக்கப்பட்டதன்பேரில், மூன்றாண்டுகளுக்குக் குறையாத ஏழாண்டுகள் வரை நீட்டிக்கப்படக் கூடிய ஒரு கால அளவுக்குச் சிறைத் தண்டனையும் ஐந்தாயிரம் ரூபாய் வரை நீட்டிக்கப்படக் கூடிய அபராதமும் விதித்துத் தண்டிக்கப்படத்தக்கவராவார்.

வரம்புரை: ஆனால் நீதிமன்றமானது தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்படத்தக்க மற்றும் தனித்துவமான காரணம் எதற்காகவும், மூன்றாண்டுகளுக்குக் குறைவானதொரு காலஅளவுக்குச் சிறைத் தண்டனையை விதிக்கலாம்.

(2) இந்தப் பிரிவின்படி குற்றவாளியெனத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட நபர், இந்தச் சட்டத்தை மீறிய வகையில் எந்த மாணவரிடமிருந்து மிகைக்கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டதோ அந்த மாணவருக்கு அந்த மிகைக் கட்டணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்தல் வேண்டும்.

10. நிறுமங்களால் செய்யப்படும் குற்றங்கள் : (1) இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளில் எதற்கும் எதிரான குற்றச்செயல் ஒன்று ஒரு நிறுமத்தால் செய்யப்படுகிறபோது, அந்தக் குற்றச்செயல் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் அந்த நிறுமத்தின் அலுவலை நடத்தி வருவதற்குப் பொறுப்பாயிருந்தவரும்

பொறுப்பிலிருந்தவருமான நபர் ஒவ்வொருவரும், அதோடு அந்த நிறுமமும் அந்தக் குற்றச்செயலை செய்ததாகக் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். மேலும், அதற்கெதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அதற்குஇணங்கிய வகையில் தண்டிக்கப்படுவதற்கு உள்ளாதலும் வேண்டும்:

வரம்புரை: ஆனால், நபர் எவரும் அத்தகைய குற்றச்செயல் தமக்குத் தெரியாமல் செய்யப்பட்டதென்று செய்யப்பட்டதைத் அல்லது அந்தக் குற்றச்செயல் தடுப்பதற்குத் அவர் உரிய முயற்சி அனைத்தையும் எடுத்தார் என்று மெய்ப்பிப்பாரானால், இந்த உட்பிரிவில் அடங்கியுள்ள எதுவும் அத்தகைய நபரை தண்டனை எதற்கும் உள்ளாக்காது.

(2) உட்பிரிவு (1)இல் என்ன அடங்கியிருந்த போதிலும், அத்தகைய குற்றச்செயல் எதுவும் ஒரு நிறுமத்தால் செய்யப்பட்டு, அந்த நிறுமத்தின் இயக்குநர், மேலாளர், செயலாளர் அல்லது பிற அலுவலர் எவரின் அல்லது மறைமுக ஆதரவுடனோ இசைவுடனோ செய்யப்பட்டு இருக்கிறது அல்லது அவரது கவனக்குறைவு என்று எதற்கும் சாட்டத்தக்கதாயிருக்கிறது மெய்ப்பிக்கப்படும் போது அந்த இயக்குநர், மேலாளர், செயலாளர் அல்லது பிற அலுவலர் அந்தக் குற்றச் செயலைச் செய்ததாகக் கருதப்படுதலும் அதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, அதற்கிணங்க தண்டிக்கப்படுவதற்கு உள்ளதாலும் வேண்டும். விளக்கம்.– இந்தப் பிரிவின் நோக்கங்களுக்காக,

(a) 'நிறுமம்' என்பது, கூட்டுக்குழுமம் எதுவும் எனப் பொருள்படும்; 'மற்றும் ஒரு பொறுப்புக்கட்டளை, ஒரு நிறுவகம், ஒரு குழுமம் அல்லது தனியாட்களின் பிற கழகம் எதனையும் உள்ளடக்கும்.

(b) 'இயக்குநர்' என்பது–

(i) ஒரு நிறுவகம் தொடர்பாக, அந்த நிறுவகத்தின் கூட்டாளி எனப் பொருள்படும்;

(ii) ஒரு குழுமம், பொறுப்புக்கட்டளை அல்லது தனியாட்களின் பிற சங்கம் தொடர்பாகக், குழுமம், பொறுப்புக்கட்டளை அல்லது பிற சங்கத்தின் விதிகளின்படி, அந்தக் குழுமம், பொறுப்புக்கட்டளை அல்லது பிற சங்கத்தின் அலுவல்களின் மேலாண்மைப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற நபர் எனப் பொருள்படும்.

11. மாவட்டக் குழு:– (1) ஒவ்வொரு வருவாய் மாவட்டத்திலும், ஒரு மாவட்டக் குழு இருத்தல் வேண்டும். அது மாவட்டத் தலைமைக் கல்வி அலுவலரைத் தலைவராகவும் வகுத்துரைக்கப்படும் பிற உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

(2) மாவட்டக் குழு அல்லது அதனால் இதன்பொருட்டு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட மேற்சொன்ன குழுவின் உறுப்பினர் எவரும், தனியார் பள்ளி எதனின் வழக்கமான வேலைநேரத்தின்போது, எந்தச் சமயத்திலும், இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளோ அல்லது அதன்படி அவர் செய்யப்பட்டுள்ள விதிகளோ மீறப்படுகின்றன அல்லது மீறப்பட்டிருக்கின்றன என அது அல்லது அவர் நம்புவதற்கு காரணம் பெற்றிருந்தால், அத்தகைய தனியார் பள்ளியில் அல்லது அதன் வளாகம் எதிலும் அல்லது அந்தத் தனியார் பள்ளி மேலாண்மைக்குச் சொந்தமான வளாகம் எதிலும் நுழைந்து, அந்தத் தனியார் பள்ளிக்கு அல்லது அதன் மேலாண்மைக்குச் சொந்தமான பதிவுரு, கணக்குகள், பதிவேடு அல்லது பிற ஆவணம் எதையும், அத்தகைய பதிவுரு, கணக்குகள், பதிவேடு அல்லது பிற அந்த ஆவணம் எதுவும் அந்தத் தனியார் பள்ளியுடன் எந்த தொடர்புடையதாயிருக்கிறதோ அளவிற்குத் அவ்வாறு அளவிற்குச் சோதனையிட்டு ஆய்வு செய்யலாம் மற்றும் சோதனையிட்டு அளவிற்குச் அந்த மீறப்படுகிறதா அல்லது மீறப்பட்டிருக்கின்றதா என்பதைக் கண்டறிகின்ற நோக்கத்திற்காக அத்தகைய பதிவுரு, கணக்குகள், பதிவேடு அல்லது பிற ஆவணம் எதனையும் கைப்பற்றலாம்.

(3) சோதனையிடுதல் மற்றும் கைப்பற்றுதல் தொடர்பான, 1973ஆம் ஆண்டு குற்றவழக்கு விசாரணை முறைத் தொகுப்புச் சட்டத்தின் (மையச் சட்டம் 2/1974) மற்றும் வகைமுறைகள் கூடுமான அளவிற்கு உட்பிரிவு (2)இன்படி செய்யப்படும் சோதனையிடுதலுக்கும் மற்றும் கைப்பற்றுதலுக்கும் பொருந்துவனவாகும்.

12. குற்றச்செயல்களை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்: நீதிமன்றம் எதுவும், அரசின் அல்லது இதன்பொருட்டு அரசு அதிகாரமளிக்கும் அலுவலரின் ஒப்புதல் இன்றி, இந்தச் சட்டத்தின்படியான குற்றச்செயல் எதனையும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல் கூடாது.

13. பிற சட்டங்களின் செயல்பாடுகள்: இந்தச் சட்டத்தில் பிறவாறு வகைசெய்யப்பட்டவாறு தவிர, இந்தச் அப்போதைக்கு நடைமுறையிலுள்ள பிற சட்டம் எதற்கும் கூடுதலாக இருத்தல் வேண்டுமேயன்றி அவற்றுக்கு ஊறுவிளைவிப்பதாக இருத்தல் கூடாது.

14. நல்லெண்ணத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்குப் பாதுகாப்பு: இந்தச் சட்டத்தின்படி அல்லது அதன்கீழ் செய்யப்பட்ட விதிகளின்படி நல்லெண்ணத்தில் செய்த அல்லது செய்யக் கருதப்பட்ட செயல் எதற்காகவும், குழுவுக்கு அல்லது உறுப்பினர்களுக்கு எதிராகவோ, அரசுக்கு அல்லது இந்தச் அதன் சட்டத்தினாலோ அதன் வழியாலோ அதிகாரங்களைச் செலுத்துவதற்கு அல்லது அலுவற்பணிகளைப் புரிவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்படும் அலுவலர் எவருக்கும், அதிகார அமைப்பு எதற்கும் அல்லது நபர் எவருக்கும் எதிராகவோ உரிமைவழக்கு, குற்றவழக்கு அல்லது பிற சட்ட நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கப்படுதல் கூடாது.

15. இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்கான அதிகாரம்: இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத் தேதிக்குப் பின்னர் குழுவை முதலில் அமைப்பதில் அல்லது பிறவாறு இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்குச் செயல்விளைவு அளிப்பதில், இடர்ப்பாடு எதுவும் எழுமானால், அரசானது, அறிவிக்கையின் வாயிலாக, அந்த இடர்ப்பாட்டை நீக்குவதற்குத் தேவையானதாகவோ அல்லது உகந்ததாகவோ தனக்குத் தோன்றக்கூடிய, இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்கு முரண்படாத அத்தகைய வகைமுறைகளைச் செய்யலாம்:

வரம்புரை: ஆனால் அத்தகைய அறிவிக்கை எதுவும், இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்தேதியிலிருந்து காலஅளவு முடிவடைந்த பின்னர் ஐந்தாண்டுகள் செய்யப்படுதல் கூடாது.

16. விதிகளைச் செய்வதற்கான அதிகாரம்: (1) அரசு, இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்கள் அனைத்தை யுமோ அல்லது அவற்றில் எவற்றையுமோ நிறைவேற்றுவதற்கான விதிகளைச் செய்யலாம்.

(2) இந்தச் சட்டத்தின்படி செய்யப்படும் விதி ஒவ்வொன்றும் அல்லது பிறப்பிக்கப்படும் அறிவிக்கை ஒவ்வொன்றும், அது செய்யப்பட்ட அல்லது பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர் இயன்றவரையில் சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்பு வைக்கப்படுதல் வேண்டும்; மற்றும் அது அவ்வாறு வைக்கப்படும் கூட்டத்தொடரோ அதை கூட்டத்தொடரோ முடிவடைவதற்கு அடுத்து வரும் முன்னர் அத்தகைய விதி அல்லது அறிவிக்கை எதையும் அச்சட்டமன்றப்பேரவை மாற்றியமைக்குமானால் அல்லது செய்யப்படவோ அந்த விதியோ, அறிவிக்கையோ பிறப்பிக்கப்படவோ கூடாது என்று அப்பேரவை முடிவு செய்யுமானால், அறிவிக்கையோ அதன்பின்பு அந்த விதியோ அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் மட்டுமே செயல்வடிவம் பெறுதல் வேண்டும் அல்லது செயல்வடிவம் பெறாது போதல் வேண்டும். அல்லது மாற்றியமைப்பது எனினும் அவ்வாறு செயல்வடிவம் பெறாது போகச்செய்வது எதுவும், அந்த விதியின்படியோ அறிவிக்கையின்படியோ முன்னதாகச் செய்யப்பட்ட ஏதொன்றின் செல்லுந்தன்மைக்கும் ஊறின்றி இருத்தல் வேண்டும்.

நன்றி : தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி ஆணையம், சென்னை

சந்தாதாரர்கள், வாசகர்களுக்கு

சட்டக்கதிர் நிறுவனத்தின் தீப ஒளித் திருநாள்

வாழ்த்துக்கள்

2010ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர் பள்ளிக் கல்வி முறைச் சட்டம்
(தமிழ்நாடு சட்ட எண் 8/2010)

(2023, அக்டோபர் 31 அன்று இருந்தவாறு)

The Tamil Nadu Uniform System of School Education Act, 2010
(Tamil Nadu Act No.8 of 2010)
(as on 31st October, 2023)

[தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் பின்வரும் சட்டமானது தமிழ்நாடு 2010ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 1ஆம் நாளன்று ஆளுநரின் ஏற்பிசைவைப் பெற்று பொதுத் தகவலுக்காகத் அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டது.]

தமிழ்நாடு மாநிலத்தில் சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறைக்கு வகைசெய்வதற்காகவும் அதனோடு தொடர்புடைய மற்றும் அதன் விளைவான விவரங்களுக்கு வகை செய்வதற்குமான ஒரு சட்டம்.

இம்மாநிலத்தில் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் நான்கு வகையான பள்ளிக் கல்வி முறைகள் தற்போது இருந்து வருகின்றன. அவை, மாநில வாரியப் பள்ளிகள், பள்ளிகள்), பதின்மப் பள்ளிகள் (மெட்ரிக்குலேசன் கீழ்த்திசைப் பள்ளிகள் (ஓரியண்டல் பள்ளிகள்), ஆங்கிலோ இந்தியன் பள்ளிகள் ஆகியனவாகும். இந்தப் பள்ளிகள் பாட நூல்களையும், தனிப்பட்ட பாடத்திட்டங்களையும், தேர்வுத் திட்டங்களையும் கொண்டிருக்கின்றன. மேலும், அவை வேறுபட்ட வாரியங்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ளன. அதன் விளைவாக இந்தப் பள்ளிகளில் உள்ள கல்வியின் தரமானது சமச்சீரான முறையில் இல்லை என்பதாலும்;

சமூக நீதியை உறுதி செய்து இம்மாநிலத்திலுள்ள கல்வியை வழங்குவதற்கு பள்ளிகளில் தரமான பள்ளிக் கல்வியைப் இம்மாநிலத்திலுள்ள அளவில் சமச்சீரான முறையை பொறுத்த உருவாக்குவது இன்றியமையாததாக இருக்கிறது என அரசு கருதுகிறது என்பதாலும்;

அரசானது, தலைமையில், பாரதிதாசன் சமச்சீர்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் துணைவேந்தர் திரு. முத்துக்குமரன் அவர்கள் பள்ளிக் கல்வி முறையை நடைமுறைப்படுத்துவது குறித்து ஆய்வு செய்வதற்காகக் குழு ஒன்றை அமைத்துருவாக்கியது. மேற்சொன்ன ஆய்வு குழுவானது, அனைத்துப் பிரச்சனைகளையும் செய்து தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்குப் பணிந்தனுப்பியது என்பதாலும்;

திரு. முத்துக்குமரன் குழுவின் பரிந்துரைகளைக் கவனிப்பதற்காகத் திரு.எம்.பி. விஜயகுமார், இ.ஆ.ப., (ஓய்வு) அவர்களைக் கொண்ட ஒரு நபர் குழு ஒன்று அமைத்துருவாக்கப்பட்டது என்பதாலும்;

மேற்சொன்ன ஒரு நபர் குழுவானது, திரு. முத்துக்குமரன் குழுவின் பரிந்துரைகளைக் கவனித்து ஆய்ந்து, தனது பரிந்துரைகளை அரசுக்கு பணிந்தனுப்பியது என்பதாலும்;

திரு.எம்.பி. விஜயகுமார், இ.ஆ.ப., (ஓய்வு) அவர்கள் தலைமையில் கல்வியாளர் குழு ஒன்று கேரளா, கர்நாடகா, குஜராத், மஹாராஷ்ட்ரா ஆகிய மாநிலங்களுக்கு பயணம் இருந்து வரும் செய்து அம்மாநிலங்களில் கல்வி மேற்சொன்ன முறையை ஆய்வு செய்தது மற்றும் கல்வியாளர்கள் குழுவானது, பள்ளிக் கல்வித் துறை மற்றும் 'கல்வி வாரியங்களில் நிருவாக அமைப்புமுறை குறித்தும் பின்பற்றப்படும் அந்த மாநிலங்களில் தேர்வுமுறைகள், மதிப்பீட்டு முறைகள் ஆகியன குறித்தும் தனது அறிக்கையைப் பணிந்து அனுப்பியது என்பதாலும்; ஏற்கப்பட்டுப் அரசானது, பெரும் ஆழ்ந்த ஆய்வுகளுக்குப் பின்னர் இம்மாநிலத்திலுள்ள பதின்மப்பள்ளிகள் (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகள்), ஆங்கிலோ – இந்தியப் பள்ளிகள், கீழ்த்திசைப் பள்ளிகள் (ஓரியண்டல் பள்ளிகள்) ஆகியன உள்ளிடங்கிய அரசுப் பள்ளிகள், அரசு உதவிபெறும் பள்ளிகள், தனியார் பள்ளிகள் ஆகியன பொதுவான பாடத் திட்டம், பாட நூல்கள், தேர்வு முறை ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பது சமூக நீதியை

உறுதி செய்வதுடன் தரமான கல்வியை வழங்கும் என்பதான கருத்தினை செய்வதுடன் தரமான ஏற்றுக்கொண்டது. அதற்கிணங்கிய வகையில், அரசானது, இம்மாநிலத்தில் சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்விமுறையை நடைமுறைபடுத்துவது என முடிவு செய்துள்ளது என்பதாலும்;

இந்தியக் குடியரசின் அறுபதாம் ஆண்டில் தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்டமன்றப் பேரவையால் இயற்றப்பட்ட சட்டம் பின்வருமாறு:–

1. குறுந்தலைப்பும் தொடக்கமும்:– (1) இந்தச் சட்டம், 2010ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறைச் சட்டம் என வழங்கப்படும்.

(2) இது, 2009ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 30ஆம் நாளன்று நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டதாகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

2. பொருள்வரையறைகள்: இந்தச் சட்டத்தில், தறுவாய் வேறுபொருள் குறித்தாலன்றி,–

(a) ''கல்வி ஆண்டு'' என்பது, ஜூன் முதல் நாளன்று தொடங்குகிற ஆண்டு எனப் பொருள்படும்;

என்பது,

(b) ''ஆங்கிலோ–இந்தியன் பள்ளி'' ஆங்கிலோ–இந்தியன் பள்ளிகளுக்கான ஒழுங்குவிதித் தொகுப்பின்கீழ் அவ்வாறு ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளி எனப் பொருள்படும்;

(c) '' வாரியம்'' என்பது, பிரிவு 5இன்படி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட மாநிலப் பொதுப் பள்ளிக் கல்வி வாரியம் எனப் பொருள்படும்;

(d) ''தகுதிவாய்ந்த அதிகாரஅமைப்பு'' என்பது, அரசினால் அறிவிக்கையின் மூலமாக, அந்த அறிவிக்கையில் குறிப்பிடப்படும் பரப்பிடத்திற்கான அல்லது அத்தகைய வகையான தனியார் பள்ளி தொடர்பான தகுதிவாய்ந்த அதிகாரஅமைப்பின் அலுவல்களை ஆற்றுவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட அதிகாரஅமைப்பு எதுவுமோ, அலுவலர் எவருமோ அல்லது நபர் எவருமோ எனப் பொருள்படும்;

(e) ''அரசு'' என்பது, மாநில அரசு எனப் பொருள்படும்;

(f) ''பதின்மப் பள்ளிகள் (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளி)'' என்பது, பதின்மப் பள்ளி (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளி)களுக்கான ஒழுங்குவிதி தொகுப்பின்கீழ் அவ்வாறு ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளி ஒன்று எனப் பொருள்படும்;

(g) ''கீழ்த்திசைப் பள்ளி (ஓரியண்டல் பள்ளி)'' பள்ளிக்கல்வி இயக்குநரால்என்பது, அவ்வாறுஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளி ஒன்று எனப் பொருள்படும்;

(h) ''வகுத்துரைக்கப்பட்டது'' என்பது, விதிகளின்படி வகுத்துரைக்கப்பட்டது எனப் பொருள்படும்;

(i) ''பள்ளி'' என்பது,–

(i) அரசினால் அல்லது உள்ளாட்சி அதிகார அமைப்பு எதனாலும் பேணிவரப்படும் தொடக்கப் பள்ளி, நடுநிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளி எனப் பொருள்படும்; அல்லது

(ii) அரசமைப்பின் 30ஆம் அமைப்பு விதியின் (1)ஆம் கூறின்கீழ் அமைக்கப்பட்டு நிருவகிக்கப்படுகிற அரசு நிதியிலிருந்து உதவிப் பெறுகிற சிறுபான்மையினர் மற்றும் உதவி பெறாத பள்ளி உள்ளிட்ட தனியார் கல்வி முகவாண்மை எதனாலும் அமைக்கப்படுகிற மற்றும் நிருவகிக்கப் படுகிற அல்லது பேணி வரப்படுகிற நடுநிலைப் பள்ளி, தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளி எதுவும் எனப் பொருள்படும்; அல்லது

(iii) அரசமைப்பின் 30ஆம் அமைப்பு விதியின் (1)ஆம் கூறின்கீழ் அமைக்கப்பட்டு நிருவகிக்கப்படுகிற அரசு நிதியிலிருந்து உதவி பெறுகிற மற்றும் உதவி பெறாத பள்ளி உள்ளிட்ட சிறுபான்மையினர் பதின்மப் பள்ளி (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளி), ஆங்கிலோ–இந்தியன் பள்ளி அல்லது கீழ்த்திசைப் பள்ளி (ஓரியண்டல் பள்ளி) எனப் பொருள்படும்; ஆனால், அது பள்ளி ஒன்றை இடைநிலைக் கல்வி மைய வாரியத்துடன் இணைக்கப்பட்ட உள்ளடக்காது.

விளக்கம்: இந்தக் கூறின் நோக்கத்திற்காக,–

(1) "உள்ளாட்சி அதிகாரஅமைப்பு" என்பது–

(i) சென்னை, மதுரை, கோயம்புத்தூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி, ஈரோடு, திருப்பூர், வேலூர், தூத்துக்குடி மாநகராட்சிகள் அல்லது அப்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள சட்டம் எதனின்படியும் அமைத்துருவாக்கப் படக்கூடிய பிற மாநகராட்சி எதுவும்; அல்லது

(ii) 1920ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு மாவட்ட நகராட்சிகள் சட்டத்தின்படி (தமிழ்நாடு சட்டம் ங/1920) அமைத்துருவாக்கப்பட்ட ஒரு நகராட்சி மன்றம்; அல்லது

(iii) 1994ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்படி (தமிழ்நாடு சட்டம் 21/1994) ஓர் ஊராட்சி அமைத்துருவாக்கப்பட்ட ஒன்றிய மன்றம் அல்லது ஒரு கிராம ஊராட்சி, எனப் பொருள்படும்.

(2) (i) தொடக்கப் பள்ளியானது, I முதல் V வரையிலான வகுப்புகளைக் கொண்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்;

(ii) நடுநிலைப் பள்ளியானது, I முதல் VIII வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது ஙஜ முதல் ஙஜடூடூ வரையிலான வகுப்புகளைக் கொண்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்;

(iii) உயர்நிலைப் பள்ளியானது, I முதல் X வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது VI வரையிலான வகுப்புகளை முதல் X அல்லது IX மற்றும் X வகுப்புகளைக் கொண்டதாய் வேண்டும்; என்பதான இருத்தல்

(iv) மேல்நிலைப் பள்ளியானது, I முதல் XII வரையிலான வகுப்புகளை அல்லது VI முதல் XII வரையிலான வகுப்புகளை XI மற்றும் XII என்பதான கொண்டதாய் இருத்தல் அல்லது வகுப்புகளைக் வேண்டும்.

(j) 'மாநிலம்' என்பது, தமிழ்நாடு மாநிலம் எனப் பொருள்படும்.

[1][3. பள்ளிகள் பொதுவான பாடத் திட்டத்தைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.-

(1) இம்மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பள்ளியும் அரசினால் அறிவிக்கை அரசிதழில் முதல்

X தமிழ்நாடு செய்யப்படும் கல்வியாண்டிலிருந்து வரையிலான வகுப்புகளில் ஒவ்வொரு பாடத்திற்காகவும் வாரியத்தால் குறிப்பிடப்படும் பொதுவான பாடத்திட்டத்தைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும். அரசானது வெவ்வேறு வகுப்புகளுக்கு வெவ்வேறு கல்வி ஆண்டுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

(2) உட்பிரிவு (1)இன் படியான அறிவிக்கையானது பிறப்பிக்கப்படும் வரையிலும் இம்மாநிலத்திலுள்ள பள்ளி ஒவ்வொன்றிற்கும் பாடத்திட்டமும் பாடநூல்களும் பின்வருமாறு இருத்தல் வேண்டும்.

(a) 1ஆம் மற்றும் VIஆம் வகுப்புகளில் 2010–11ஆம் கல்வியாண்டுக்கு முன்னதாக இருந்து வந்த முறையானது தொடர்தல் வேண்டும்; மற்றும்

(b) II முதல் V வரையிலான வகுப்புகளிலும், VII முதல் X வரையிலான வகுப்புகளிலும் தற்போது இருந்து வருகின்ற முறையானது தொடர்தல் வேண்டும்.)

4. பயிற்றுமொழி:– பிற அனைத்துப் மொழிப் பாடங்கள் பாடங்களும் தமிழிலோ நீங்கலான அல்லது எவற்றிலுமோ தகுதிவாய்ந்த அதிகாரஅமைப்பின் ஆங்கிலத்திலோ பயிற்றுமொழி அல்லது பிற மொழிகள் ஏற்பளிப்புடன் பள்ளி ஒன்றினால் முடிவு செய்யப்படும் விதத்தில் கற்பிக்கப்படலாம்.

5. வாரியத்தை அமைத்துருவாக்குதல்: (1) அரசானது, அறிவிக்கையின் மூலம், இம்மாநிலத்தில் சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வியை வழங்குவது என்ற அரசின் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் மாநிலப் பொதுப் பள்ளிக் நோக்கத்திற்காக கல்வி வாரியம் என அதிகாரங்களைச் அழைக்கப்படும் வாரியம் ஒன்றை அமைத்துருவாக்குதல் வேண்டும். அந்த வாரியமானது, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் செலுத்து வதோடு வழங்கப்பட்ட அதற்கு அளிக்கப்பட்ட செயற்பணிகளை ஆற்றுதலும் வேண்டும்.

---

1. 2011ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறை(திருத்தச்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்ட எண்.10/2011) 2ஆம் பிரிவினால் (22.05.2011) முதல் செல்திறம் பெறுமாறு) மாற்றாக அமைக்கப்பட்டது.

(2) வாரியமானது, பின்வரும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். அதாவது:

பதவி-வழி உறுப்பினர்கள்

(a) பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், தலைவராக இருத்தல் வேண்டும்;

(b) அரசு கூடுதல் செயலாளர், பள்ளிக் கல்வித் துறை;

(c) அரசுத் தேர்வுகள் இயக்குநர்;

(d) பதின்மப் பள்ளிகள் (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகள்) இயக்குநர்;

(e) தொடக்கக் கல்வி இயக்குநர்;

(f) இயக்குநர், ஆசிரியர் கல்வி, ஆராய்ச்சி மற்றும் பயிற்சி;

(g) பள்ளிக்கல்வி இணை இயக்குநர் (இடைநிலைக் கல்வி); உறுப்பினர் செயலாளராக இருத்தல் வேண்டும்.

பிற உறுப்பினர்கள்

(a) கல்வி வல்லுநர்கள் மற்றும் புகழ் வாய்ந்த கல்வியாளர்களுக்கிடையே இருந்து அரசினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் மூன்று உறுப்பினர்கள்;

(b) பதின்மப் பள்ளிகளின் (மெட்ரிக்குலேசன் பள்ளிகள்) ஆசிரியர்களுக்கிடையே இருந்து அரசினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஓர் உறுப்பினர்;

(c) கீழ்த்திசைப் பள்ளிகளின் (ஓரியண்டல் பள்ளிகள்) ஆசிரியர்களுக்கிடையே இருந்து அரசினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஓர் உறுப்பினர்;

(d) ஆங்கிலோ-இந்தியன் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கிடையே இருந்து அரசினால் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படும் ஓர் உறுப்பினர்.

(3) வாரியத்தின் தலைமையகமானது சென்னையில் அமைந்திருத்தல் வேண்டும்.

(4) வாரியமானது, தேவைப்படும் அந்தந்த நேரத்திலும் இடத்திலும் கூடுதல் வேண்டும்; மற்றும் வகுத்துரைக்கப்படும் நடைமுறை விதிகளைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்:

வரம்புரை: வாரியமானது, ஓர் ஆண்டில் குறைந்தது இருமுறையாவது கூடுதல் வேண்டும். கூட்டத்திற்குத் எதுவும்

(5) தலைவர், வாரியத்தின் கூட்டத்திற்கு தலைமை வகித்தல் வேண்டும்.

(6) வாரியத்தில் காலிப்பணியிடம் எதுவும் இருக்கிறது அல்லது வாரியத்தை அமைத்து ருவாக்கியதில் எதுவும் இருக்கிறது என்ற காரணங்களைத் தவிர வாரியத்தின் செயல்பாடு அல்லது நடவடிக்கையானது செல்லாததாக இருத்தல் கூடாது.

6. வாரியத்தில் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பணிவரையறைகளும் நிபந்தனைகளும்:- (1) பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள் மூன்று ஆண்டுக் கால அளவிற்குப் பதவி வகித்தல் வேண்டும்; மற்றும் மேலுமொரு மூன்றாண்டுக் கால அளவிற்கு மீண்டும் பெயர் குறித்து நியமிக்கப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவர் ஆவார்:

வரம்புரை: இந்த உட்பிரிவின் நோக்கத்திற்காகத் தற்செயல் காலிப்பணியிடம் ஒன்றில் ஓர் ஆண்டுக்கு காலஅளவிற்குப் பெயர் குறித்து குறையாத ஒரு நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவராகப் பதவி வகித்த நபர் ஒருவர், அப்பதவியின் முழுமையான கால அளவான மூன்றாண்டு கால அளவிற்குப் பதவி வகித்துள்ளவராகக் கருதப்படுதல் வேண்டும்.

(2) பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவர், தனது கைப்பட எழுத்து வடிவில் அரசுக்கு முகவரியிட்டுத் தெரிவிப்பதன் மூலம் தனது பதவியிலிருந்து விலகலாம்; ஆனால் அவர்தம் பதவி விலகலானது அரசினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் வரையில் அவர் பதவியில் தொடர்ந்து இருந்து வருதல் வேண்டும்.

(3) பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர்கள், முதல்நிலைக் குழுவிற்குப் பொருந்தக்கூடிய அத்தகைய வீதத்திலான அமர்வுக் கட்டணத்தையும் பயணப் படியையும் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையவர் ஆவர்.

7. மன்ற உறுப்பினரைப் பதவியிலிருந்து நீக்குதல்: பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் ஒருவர், தம்மைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதைத் தகுந்ததாய் ஆக்குகின்ற அளவிற்குத் தன்னுடைய பதவிக்குத் தான் பொருத்தமற்றவராக வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றார் என்றோ, தவறான நடத்தை அல்லது அசட்டைக் குற்றம் எதையேனும் புரிந்த குற்றவாளியாக இருக்கின்றார் என்றோ, அரசுக்கு எந்தச் சமயத்திலேனும் தோன்றுமானால் அரசு, பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினருக்குக் காரணம் காட்ட கோரி நியாயமான வாய்ப்பு ஒன்றினைக் கொடுத்த பின்பு, அறிவிக்கையின் மூலமாக பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கலாம்.

8. தற்செயல் காலிப்பணியிடத்தை நிரப்புதல்: மரணம், பதவி விலகல், பதவி நீக்கம் என்கின்ற காரணத்தாலோ அல்லது மற்றபடியோ பெயர்குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினரின் பதவியில் தற்செயல் காலியிடம் ஒன்று ஏற்படுமானால், அத்தகைய காலியிடமானது கூடிய விரைவில் அரசினால் நிரப்பப்படுதல் வேண்டும்; மற்றும் அத்தகைய பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினர் எவருடைய இடத்தை அவர் நிரப்புகிறாரோ, அவர் எவ்வளவு காலத்திற்கு பெயர் குறித்து நியமிக்கப்பட்ட உறுப்பினராக இருந்திருப்பாரோ அவ்வளவு காலத்திற்கு மட்டுமே பதவி வகித்தல் வேண்டும்.

9. வாரியத்தின் அதிகாரங்களும் செயற்பணிகளும்: இம்மாநிலத்தில், சமச்சீர்ப் பள்ளிக்கல்வி முறையை அமைப்பதை உறுதி செய்வதற்காக வாரியமானது, அது தக்கதெனக் கருதக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அதன் கடமையாக இருத்தல் வேண்டும். வாரியமானது,

(a) பள்ளியில் ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் மற்றும் ஒவ்வொரு படிப்புப் பிரிவிற்கும் பொதுவான பாடத்திட்டத்தையும் பாடநூல்களையும் வகுத்துரைத்தல் வேண்டும்;

(b) தேர்வுகளை நடத்துவதற்கான நெறிமுறைகளையும் சான்றிதழ்களை வழங்குவதற்கான குறைந்த அளவுத் தரநிலைகளையும் வகுத்துரைத்தல் வேண்டும்;

(c) பள்ளிக் கல்வியின் தரநிலையை மதிப்பீடு செய்து பள்ளிக் கல்வியை மேம்படுத்துவதற்கான பரிந்துரைகளை வழங்குதல் வேண்டும்;

(d) அலுவல் எதனையும் பரிசீலனை செய்வதற்காக அது கருதக்கூடிய அத்தகைய எண்ணிக்கையிலான குழுக்களை அமைத்துருவாக்குதல் வேண்டும்;

(e) சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறையை நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக எடுக்கப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைக் குறித்து அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குதல் வேண்டும்;

(f) வகுத்துரைக்கப்படும் செயற்பணிகளை ஆற்றுதல் வேண்டும்.

10. குழுக்களை அமைத்துருவாக்குவதற்கான அதிகாரம்: (1) வாரியமானது, அலுவல் எதனை யும் பரிசீலனை செய்வதற்காக, நினைக்கக்கூடிய அத்தகைய அது தக்கதென எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்றை அல்லது குழுக்களை எந்த நேரத்திலும் அமைத்து ருவாக்கலாம் அல்லது அதனையே ஒரு குழுவாக மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

(2) குழுவானது, வாரியத்தின் தலைவரின் முன் அல்லது கூடுதல் உறுப்பினரை ஒப்புதலுடன் உறுப்பினர்களை விருப்பத்தேர்வு செய்து கொள்வதற்கு அதிகாரங்களைக் கொண்டதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

(3) குழுவானது, வாரியத்தினால் பணிக்கப்படக்கூடிய அத்தகைய காலத்திற்குள்ளாக வாரியத்திற்குத் தனது அறிக்கையினைப் பணிந்தனுப்புதல் வேண்டும்.

11. [1][★★★★★]

12. [2][★★★★★]

1. 2011ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறை(திருத்தச்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்ட எண்.10/2011) 3ஆம் பிரிவினால் (22.05.2011 முதல் செல்திறம் பெறுமாறு) விட்டுவிடப்பட்டது.

2. மேற்படி சட்டத்தின் 4ஆம் பிரிவினால் (22.05.2011 முதல் செல்திறம் பெறுமாறு) விட்டுவிடப்பட்டது.

13. குற்றச்செயல்களை விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுதல்: நீதிமன்றம் எதுவும், அரசின் அல்லது இதன் பொருட்டு அரசு அதிகாரமளிக்கும் அலுவலரின் ஒப்புதல் இன்றி, இந்தச் சட்டத்தின் படியான குற்றச் செயல் எதனையும் விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல் கூடாது.

14. [1][★★★★★]

15. நல்லெண்ணத்தில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்குப் பாதுகாப்பு: இந்தச் சட்டத்தின்படி அல்லது அதன்படி செய்யப்பட்ட விதி அல்லது ஆணை எதனின்படியும் நல்லெண்ணத்தில் செய்த அல்லது செய்யக் கருதப்பட்ட செயல் எதற்காகவும் வாரியத்திற்கு, அரசுக்கு அல்லது அதன் அலுவலர்களுக்கு எதிராக உரிமைவழக்கு, குற்றவழக்கு அல்லது பிற சட்ட நடவடிக்கைகள் எவையும் தொடுக்கப்படுதல் கூடாது.

16.பணிப்பாணை வழங்குவதற்கு அரசுக்குள்ள அதிகாரம்: (1) அரசானது, பொது நலனில் அக்கறைக்கொண்டு, ஆணையின் மூலமாக, அந்த ஆணையில் குறிப்பிடப்பட்ட நிகழ்வு எதிலும் விசாரணை ஒன்றைச் செய்யுமாறு வாரியத்தைப் பணிக்கலாம்; மற்றும் வாரியமானது குறிப்பிடப்படும் கால் அளவிற்குள்ளாக அதனால் செய்யப்பட்ட விசாரணையின் முடிவினை அரசுக்குத் தெரியப்படுத்துதல் வேண்டும்.

(2) உட்பிரிவு (1)இன் கீழ் வாரியத்திடமிருந்து அறிக்கை வரப்பெற்றதன்பேரில், அரசானது, அது பொருத்தமென நினைக்கக்கூடிய பணிப்புரையை வழங்குதல் வேண்டும்; அத்தகைய பணிப்பாணையானது அறுதியானதாகவும் கட்டுப்படுத்துவதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

17. விதிகளைச் செய்வதற்கான அதிகாரம்: (1) அரசானது, இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான விதிகளைச் செய்யலாம்.

(2) இந்தச் சட்டத்தின்படி செய்யப்பட்ட விதி அல்லது பிறப்பிக்கப்பட்ட அறிவிக்கை அல்லது ஆணை ஒவ்வொன்றும், அது அவ்வாறு செய்யப்பட்ட அல்லது பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர், கூடிய விரைவில், சட்டமன்றப் பேரவையின் முன்பு வைக்கப்படுதல் வேண்டும்; மற்றும் அது அவ்வாறு வைக்கப்பட்ட கூட்டத்தொடர் அல்லது அடுத்த கூட்டத்தொடர் முடிவடைவதற்கு முன்னர், அத்தகைய விதி அல்லது அறிவிக்கை அல்லது ஆணை மாறுதல் எதையும் சட்டமன்றப் பேரவை செய்யுமானால் அல்லது அந்த விதி அல்லது அறிவிக்கை அல்லது ஆணை செய்யப்படுதல் ஆகாது அல்லது பிறப்பிக்கப்படுதல் ஆகாது எனச் சட்டமன்றப் பேரவை முடிவு செய்யுமானால், அந்த விதி அல்லது அறிவிக்கை அல்லது ஆணை அவ்வாறு மாற்றி அமைக்கப்பட்ட அதன்பின்னர் வேண்டும் வடிவத்திலேயே நடைமுறைக்கு வருதல் அல்லது நிகழ்விற்கேற்ப, நடைமுறைக்கு வராது போதல் வேண்டும். எனினும் அத்தகைய மாற்றம் அல்லது நீக்கம் எதுவும் அந்த விதி அல்லது அறிவிக்கை அல்லது ஆணையின்படி முன்னதாகச் செய்யப்பட்ட செயல் எதனின் செல்லுந்தன்மைக்கும் ஊறின்றி இருத்தல் வேண்டும்.

18. இடர்ப்பாடுகளை நீக்குவதற்கான அதிகாரம்: இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளைச் செயற்படுத்துவதில் இடர்ப்பாடு ஏதேனும் எழுமானால், அரசு, தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்படும் ஆணை ஒன்றின் மூலமாக, இந்தச் சட்டத்தின் வகைமுறைகளுக்கு முரண்படாத வகையில், இந்த இடர்ப்பாட்டை நீக்குவதற்குத் தேவையானவை என்றோ உகந்தவை என்றோ தனக்குத் தோன்றுகின்ற வகைமுறைகளைச் செய்யலாம்:

வரம்புரை: அத்தகைய ஆணை எதுவும், இந்தச் சட்டத்தின் தொடக்கத்தேதியிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுக் காலஅளவு முடிவடைந்த பின்னர் செய்யப்படுதல் கூடாது.

19. நீக்கமும் காப்பும்: (1) 2009ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சமச்சீர்ப் பள்ளிக் கல்வி முறை அவசரச் சட்டமானது (தமிழ்நாடு அவசரச் சட்டம் 4/2009) இதன் மூலம் நீக்கம் செய்யப்படுகிறது.

(2) அவ்வாறு நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும், மேற்சொன்ன அவசர சட்டத்தின்படி செய்யப்பட்ட செயல் எதுவுமோ அல்லது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை எதுவுமோ இந்தச் சட்டத்தின்படி செய்யப்பட்டிருப்பதாகவோ அல்லது எடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவோ கருதப்படுதல் வேண்டும்.

1.மேற்படி சட்டத்தின் 5ஆம் பிரிவினால் (22.05.2011 முதல் செல்திறம் பெறுமாறு) விட்டுவிடப்பட்டது.

நன்றி : தமிழ்நாடு மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி ஆணையம், சென்னை

2027இல் 24 பொது விடுமுறை நாள்கள்
தமிழக அரசு அரசாணை வெளியீடு

2027–ஆம் ஆண்டில் 24 அரசு பொது விடுமுறை தினங்கள் குறித்த அறிவிப்பை தமிழக அரசு அரசாணையாக வெளியிட்டுள்ளது.

அதன் விவரம் மத்திய உள்துறை அமைச்சகத்தின் அறிவிக்கைப்படி, 1881–ஆம் ஆண்டு செலாவணி முறைச் சட்டப்படி 24 நாள்கள் அரசு பொது விடுமுறை நாள்களாகக் கருதப்படுகிறது. அதன்படி, தமிழக அரசின் கட்டுப்பாட்டில் இயங்கும் அனைத்து அலுவலகங்களும், அடுத்த ஆண்டு ஏப்.1–ஆம் தேதி முழு ஆண்டு வங்கிக் கணக்கு முடிவு நீங்கலாகவும், அனைத்து சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளும் மூடப்பட வேண்டும்.

இந்த பொது விடுமுறை நாள்கள் மாநில அரசின் அனைத்து பொதுத் துறை நிறுவனங்கள், கழகங்கள், வாரியங்கள் ஆகியவற்றுக்கும் பொருந்தும்.

பொதுவிடுமுறை தினங்கள் – 2026

ஜனவரி	1 (வெள்ளி)	ஆங்கில புத்தாண்டு
ஜனவரி	15 (வெள்ளி)	பொங்கல்
ஜனவரி	16 (சனி)	திருவள்ளுவர் தினம்
ஜனவரி	17 (ஞாயிறு)	உழவர் திருநாள்
ஜனவரி	22 (வெள்ளி)	தைப்பூசம்
ஜனவரி	26 (செவ்வாய்)	குடியரசு தினம்
மார்ச்	10 (புதன்)	ரமலான்
மார்ச்	26 (வெள்ளி)	புனித வெள்ளி
ஏப்ரல்	1 (வியாழன்)	ஆண்டு வங்கிக் கணக்கு முடிவு
ஏப்ரல்	7 (புதன்)	தெலுங்கு வருடப் பிறப்பு
ஏப்ரல்	14 (புதன்)	தமிழ்ப் புத்தாண்டு அம்பேத்கர் பிறந்த நாள்
ஏப்ரல்	19 (திங்கள்)	மகாவீர் ஜெயந்தி
மே	1 (சனி)	மே நாள்
மே	17 (திங்கள்)	பக்ரீத்
ஜூன்	15 (செவ்வாய்)	மொகரம்
ஆகஸ்ட்	15 (ஞாயிறு)	சுதந்திர தினம்
ஆகஸ்ட்	15 (ஞாயிறு)	மீலாது நபி
ஆகஸ்ட்	25 (புதன்)	கிருஷ்ண ஜெயந்தி
செப்டம்பர்	4 (சனி)	விநாயகர் சதுர்த்தி
அக்டோபர்	2 (சனி)	காந்தி ஜெயந்தி
அக்டோபர்	8 (வெள்ளி)	ஆயுத பூஜை
அக்டோபர்	9 (சனி)	விஜயதசமி
அக்டோபர்	28 (வியாழன்)	தீபாவளி
டிசம்பர்	25 (சனி)	கிறிஸ்துமஸ்

THINK AHEAD. STAY AHEAD.

Bharath UNIVERSITY

30 YEARS OF EXCELLENCE

RATING AA+

பாரத் பல்கலைக்கழகம்

■ B.TECH

AERONAUTICAL ENGINEERING
AUTOMOBILE ENGINEERING
BIO-PROCESS ENGINEERING
BIO-INFORMATICS
BIO-MEDICAL ENGINEERING
CHEMICAL ENGINEERING
CIVIL ENGINEERING
COMPUTER SCIENCE AND ENGINEERING
COMPUTER SOFTWARE ENGINEERING
ELECTRICAL AND ELECTRONICS ENGG.
ELECTRONICS AND COMM. ENGINEERING
ELECTRONICS AND CONTROL ENGINEERING
ELECTRONICS AND INSTRUMENTATION ENGG.
ELECTRONICS AND TELECOM ENGINEERING
FOOD PROCESS ENGINEERING
GENETICS ENGINEERING
INDUSTRIAL BIO-TECHNOLOGY
INFORMATION TECHNOLOGY
INSTRUMENTATION AND CONTROL ENGG.
MECHANICAL ENGINEERING
MECHATRONICS
NANO TECHNOLOGY
PRODUCTION TECHNOLOGY

■ B.ARCH

Eligibility : As per Council of Architecture norms

■ M.TECH

[For Program details, please visit: www.bharathuniv.ac.in]

EVENING PROGRAMME : B.TECH & M.TECH
MECHANICAL ENGINEERING
CIVIL ENGINEERING
COMPUTER SCIENCE AND ENGINEERING
ELECTRICAL AND ELECTRONICS ENGG.
ELECTRONICS AND COMM. ENGINEERING

B.TECH LATERAL ENTRY ALL PROGRAMME
Eligibility : Diploma / B.Sc.

M.S. BY RESEARCH AND Ph.D.
All Disciplines Full time and Part time

INTEGRATED PROGRAMME
B.TECH + MBA - 5 Years and B.TECH + M.TECH - 5 Years

■ MBA

[Full time and Part time]

■ MCA

■ HOTEL MANAGEMENT & CATERING

Courses : Diploma, B.Sc., & MBA

PLACEMENT 100%

1st among the participants from 125 Countries in International competition on Robotics

Job Placements : 100% with the highest salary package of ₹10 L. P.A.

Collaborations with R&D Institutions and Industries like IBM, Nokia, CISCO, SAP, Etc.,

Internationally acclaimed curriculum in tune with global trends.

Scholarships worth ₹12.00 crores to the meritorius students

27 Centers of excellence to promote research and industry aided / driven projects

SCHOLARSHIP (TUITION FEES GRANT) ■ **100%**-State Toppers of all Boards ■ **50%**-School toppers, participated in National Level Sports Competition / Event ■ **30%**-Students having participated in State Level Sports Competition / Event ■ **35%**-Students securing 90% above Marks in the Board examinations ■ **25%**- "SARVA SIKSHA" Scheme I Scheduled Caste / Scheduled Tribe candidate I Parent being an Ex-servicemen I Physically Handicapped candidate I First Graduate candidate

HOW TO APPLY: Application forms can be obtained: In person or by sending a Demand Draft for ₹ 750/- drawn in favor of "Bharath University", payable at Chennai, to the Dean-Admission, Bharath University. ■ Application forms can also be downloaded from our website and filled in forms should be sent to the University address along with DD of ₹ 750/-. Eligibility : As per UGC/AICTE norms.

BHARATH UNIVERSITY, 173, Agharam Road, Selaiyur Tambaram, Chennai 600 073. Ph 044-22290247

Corp. Off: 1, First Main Road, Kasturibai Nagar, Adyar, Chennai 600 020. Ph 044-42115251 / 91-98410 64199

Apply online : www.bharathuniv.ac.in

ADMISSION HELPLINE
1800-419-1441

Check us out on YouTube www.youtube.com/thebharathuniversity

BY REGISTRAR

DR 18CDS 7713

Posted at Egmore RMS. Partrika Channel Registered News Magazine Posted on 3rd to 9th of November 2026
SATTAKADIR - Tamil Law Journal /Monthly November 2026 / Publication First Week of Every month.
Registration of News Papers for India, Reg. No. 62767/92
Registration No. TN/CC(S) DN/228/2024-2026 (License to post without prepayment) WPP No. TN/PMG/CCR/WPP 636/2024-2026

அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழர் வணிக மற்றும் தொழில் முனைவோர் மாநாட்டில் சிறப்பு விருந்தினராக உலகத் தமிழர் பொருளாதார கழகத் தலைவர் டாக்டர் வி.ஆர்.எஸ்.சம்பத் கலந்து கொண்டார்.

On behalf of SATTAKADIR, Published at 3/2, Swathiram Towers, Jupiter Campus,
3, Durgabai Deshmukh Road, R.A. Puram, Chennai - 600 028. Printed by I. Stephen,
Printed at Canaan Press Pvt. Ltd., 62/1, Peters Road, Royapettah, Chennai - 600 014.
Editor : Dr. V.R.S. Sampath